

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2022

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต
ร่วมกับการฝึกศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ชยุต จุขรัมย์
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

 Part of the [Health and Physical Education Commons](#)

Recommended Citation

จุขรัมย์, ชยุต, "ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับการฝึกศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย" (2022). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 6693.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/6693>

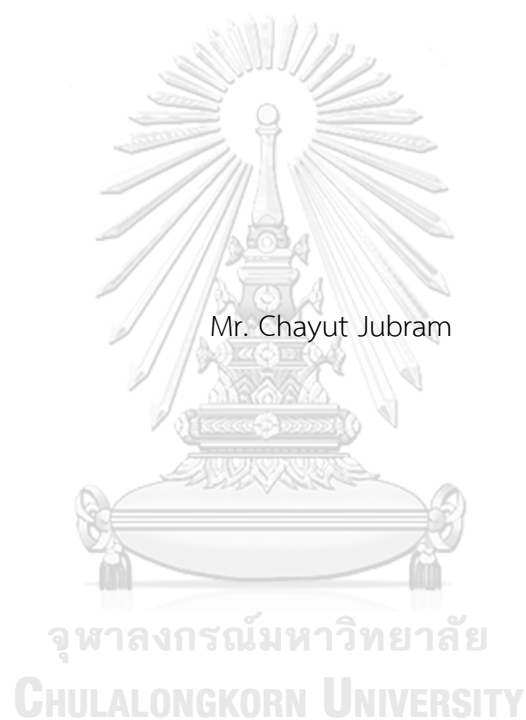
This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มี
ต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING ACTIVITIES USING KOHLBERG’S THEORY
OF MORAL DEVELOPMENT AND CASE STUDY ON SPORTSMANSHIP AND LEARNING
ACHIEVEMENT OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Health and Physical Education

Department of Curriculum and Instruction

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทาง
จริยธรรมของโคลเบิร์ตกร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจ
นักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย

โดย

นายชยุต จุบริรัมย์

สาขาวิชา

สุขศึกษาและพลศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิต แท้สูงเนิน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.วริศ วงศ์พิพิธ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิต แท้สูงเนิน)

ชยุต จุฑามย์ : ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ
โคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. (EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING
ACTIVITIES USING KOHLBERG'S THEORY OF MORAL DEVELOPMENT AND
CASE STUDY ON SPORTSMANSHIP AND LEARNING ACHIEVEMENT OF UPPER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการ
เรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา 2) เพื่อ
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลอง
ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทาง
จริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พล
ศึกษาแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้วยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive
Selection) จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และ กลุ่มควบคุมจำนวน 30
คน ดำเนินการทดลองระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการ
ทดลอง ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ
โคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา จำนวน 8 แผน (IOC=0.80) 2) แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา
(IOC=0.60-1.00) 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม
ด้านเจตคติ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย (IOC=0.80-1.00) วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาพลศึกษาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา
หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6480095027 : MAJOR HEALTH AND PHYSICAL EDUCATION

KEYWORD: PHYSICAL EDUCATION LEARNING ACTIVITIES, KOHLBERG'S THEORY OF MORAL DEVELOPMENT, SECONDARY SCHOOL STUDENTS

Chayut Jubram : EFFECTS OF PHYSICAL EDUCATION LEARNING ACTIVITIES USING KOHLBERG'S THEORY OF MORAL DEVELOPMENT AND CASE STUDY ON SPORTSMANSHIP AND LEARNING ACHIEVEMENT OF UPPER SECONDARY SCHOOL STUDENTS. Advisor: Asst. Prof. Suthana Tingsabhat, Ph.D.

The purposes of this research were to evaluate and compare the effects of physical education learning activities based on Kohlberg's theory of moral development combined with a case study on sportsmanship on the learning achievement of upper secondary school students. The participants included 60 students divided equally into two groups: an experimental group and a control group. The research instruments consisted of eight lesson plans (IOC=0.80), a pretest and posttest for test of sportsmanship (IOC=0.60-1.00), and learning achievement (IOC=0.80-1.00). The experiment was conducted over a period of 8 weeks for 1 day per week at 60 minutes per day. The tests were conducted to measure sportsmanship along with learning achievement regarding knowledge, attitude, morality, sports skills, and physical fitness. The data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test.

The research findings were as follows: 1) the mean scores on the test of sportsmanship and learning achievement of the experimental group were significantly higher after completing the lessons than before at the .05 level of significance. 2) the mean scores on the test of sportsmanship and learning achievement of the experimental group were significantly higher than the control group at .05 level of significance.

Field of Study: Health and Physical
Education

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุดให้มีคุณค่าวิชาการ ตลอดจนการให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.วิศ วงศ์พิพิธ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อคิดและ ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน อาจารย์ ดร.วิศ วงศ์พิพิธ อาจารย์ธนวิทย์ ช่วยบำรุง อาจารย์พชรพล พรหมมา ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กราบขอบพระคุณทุนอุดหนุนการศึกษาสำหรับนิสิตที่มีความสามารถทางกีฬา บัณฑิตวิทยาลัยและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้โอกาสทางการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาในระดับ ปริญญาโทบัณฑิต

กราบขอบพระคุณ คุณแม่ณัชชา นานใหม่และนางสาวอภิขญา เจริญรัมย์ เป็นอย่างสูงที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการศึกษา อันมีค่ายิ่งโดยตลอดมาจนจบการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนให้กับผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาเพื่อทดแทน

ขอขอบพระคุณนายวชิรวิทย์ พงษ์จีน และนายอาร์กซ์ มุ่งหมาย เป็นอย่างสูงที่ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือโดยตลอดมาจนจบการศึกษา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้วิจัยทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ คอยแนะนำปรึกษาตลอดระยะเวลาที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชยุต จุฑารมย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐาน.....	5
ขอบเขตการวิจัย	5
คำจำกัดความ	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
1.หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551).....	11
1.1 สารมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	11
1.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดนักเรียนชั้นมัธยมปลาย	12
2.แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา.....	15
2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา.....	15

2.2 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา	15
2.3 หลักการจัดกิจกรรมพลศึกษา	17
3. แนวคิดทฤษฎีรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา	17
3.1 ความหมายของกรณีศึกษา.....	18
3.2 ประเภทของกรณีศึกษา.....	19
3.3 การสร้างกรณีศึกษา	19
3.4 ประโยชน์ของการเรียนการสอนกรณีศึกษา.....	20
3.5 การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา.....	22
3.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้กรณีศึกษา.....	28
4. แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg)	34
4.1 แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg).....	34
4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
5. แนวคิดเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา.....	43
5.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา.....	43
5.2 คุณลักษณะสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬา.....	44
5.3 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา	47
5.4 การวัดความมีน้ำใจนักกีฬา	49
5.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา	51
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	55
6.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	55
6.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	55
6.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	56
6.4 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา (2561)	57
6.5 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	59

6.6 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	67
6.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	70
7.กรอบแนวคิดในการวิจัย	76
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	77
ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง.....	79
ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	97
ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	101
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	102
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวอย่างในการวิจัย	103
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาและของนักเรียน กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	104
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่ม ควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	113
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	119
สรุปผลการวิจัย.....	120
อภิปรายผลการวิจัย	125
ข้อเสนอแนะ	133
บรรณานุกรม.....	135
ภาคผนวก.....	141
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ	142
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย	144

ภาคผนวก ค ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย.....	152
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	238
ประวัติผู้เขียน.....	245

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และ กีฬา.....	13
ตารางที่ 2	มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา	14
ตารางที่ 3	การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา.....	26
ตารางที่ 4	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา	31
ตารางที่ 5	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการ ทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg)	39
ตารางที่ 6	การวิเคราะห์สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบิร์กและกรณีศึกษา.....	41
ตารางที่ 7	การวัดความมีน้ำใจนักกีฬา.....	50
ตารางที่ 8	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา	53
ตารางที่ 9	การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	69
ตารางที่ 10	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา	74
ตารางที่ 11	ตารางจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบิร์กพร้อมกับกรณีศึกษากับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	81
ตารางที่ 12	ตารางเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบิร์กพร้อมกับกรณีศึกษากับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	82
ตารางที่ 13	ลักษณะของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา.....	85
ตารางที่ 14	เกณฑ์การวัดทักษะกีฬาบาสเกตบอล การยิงประตูระยะใกล้ ใช้เกณฑ์กำหนด ("การ สร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562) มีค่าความ เทียง (Reliability) เท่ากับ 0.93 ค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.80 ดังนี้	89

ตารางที่ 15 เกณฑ์การวัดทักษะกีฬาบาสเกตบอล การส่งลูกสองมือระดับออกกระทบผนัง ใช้เกณฑ์กำหนด ("การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562) มีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.93 ค่าความตรง(Validity) เท่ากับ 0.80 ดังนี้.....	89
ตารางที่ 15 (ต่อ).....	90
ตารางที่ 16 สรุปรายการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (สำหรับนักเรียนอายุ 7-18 ปี)	90
ตารางที่ 17 เกณฑ์มาตรฐานรายการดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)	92
ตารางที่ 18 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอ่อนตัว (Flexibility)	92
ตารางที่ 19 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ	93
ตารางที่ 20 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของกล้ามเนื้อ	93
ตารางที่ 21 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต	94
ตารางที่ 22 แผนการทดลอง	98
ตารางที่ 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลอง (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	99
ตารางที่ 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านคุณธรรม ด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย ก่อนการทดลอง (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	99
ตารางที่ 25 ตารางแสดงข้อมูลพื้นฐานทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างการทดลอง	103
ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา	104
ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ.....	105
ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน.....	107

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและ
หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นราย
ด้าน..... 110

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองระหว่าง
นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคล
เบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ... 114

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการ
ทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทาง
จริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พล
ศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน..... 115

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด	76
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	78

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาสังคมไทยในปัจจุบันมีความคาดหวังที่พัฒนาศักยภาพมนุษย์ตลอดช่วงชีวิตในเรื่องการสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ชี้ให้เห็นว่าการสร้างเสริมและพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ให้มีความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพที่ดีของคนไทยให้มีศักยภาพสูงสุด เพื่อปรับเปลี่ยนให้คนสังคมไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เด็กและเยาวชนตั้งแต่อายุ 13 ปีขึ้นไปมีกิจกรรมและการปฏิบัติที่มีคุณธรรมจริยธรรม(แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564), 2559) และควรปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมไทยในปัจจุบันได้อย่างราบรื่น (จรรยาพร ธรณินทร์, 2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) อีกทั้งมุ่งพัฒนาและส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ(แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564), 2559)

จากการศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทยในปัจจุบันพบว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ กระแสการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่าการคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุนิยมยอมรับคนที่ฐานะมากกว่าคนดีมีคุณธรรม โดยผลสำรวจของศูนย์คุณธรรมร่วมกับนิด้าโพล ปี 2557 พบว่าปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ประชาชนมากกว่าร้อยละ 50 เห็นว่าสำคัญที่สุด และประชาชนกว่าร้อยละ 90 เห็นว่าจำเป็นต้องส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมโดยเร็วที่สุด ขณะที่การสำรวจการยอมรับพฤติกรรมทางสังคมของคนไทยที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ในปี 2557 เรื่องพฤติกรรมของการมีวินัย เช่น การข้ามถนนโดยใช้สะพานลอยหรือข้ามทางม้าลาย พบว่า กว่าร้อยละ 45 ทำเป็นบางครั้งหรือไม่ทำเลย(แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564), 2559) ซึ่งสถานศึกษาเป็นสถานที่ที่ควรจัดการเรียนการสอนและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิต (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579, 2559)

การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา รวมทั้งการเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียน

(2561) จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองและมีวินัย อีกทั้งการมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักในการออกกำลังกาย (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551) ซึ่งสาระการเรียนรู้ที่ 3 พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักรู้ด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ได้ระบุในจุดประสงค์ที่ 3 ว่า “เด็ก และเยาวชน มีความรู้และทักษะในการออกกำลังกายและกีฬาที่ถนัดได้อย่างน้อย 1 ชนิดกีฬาพร้อมทั้งมีความสำนึกถึงคามมีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา” (แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ.2560-2564, 2560)

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา จะมุ่งเน้นไปในเรื่องของทักษะทางการเคลื่อนไหว เกม กีฬา และการวัดประเมินผล จนลืมไปว่าเป้าหมายที่แท้จริงของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษานั้นคือ การสอนให้ผู้เรียนรักและออกกำลังกายเป็นกิจลักษณะในชีวิตประจำวัน (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561; อร่าม เสียมขุนทด, 2533) อีกทั้งครูพลศึกษาได้สอนในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในชั่วโมงพลศึกษา แต่ไม่ค่อยเอาใจใส่เท่าที่ควร (“ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา,” 2527) ซึ่งน้ำใจนักกีฬาถือเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรปลูกฝังให้กับผู้เรียนในวิชาพลศึกษา (จรวัยพร ธรณินทร์ 2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์หลักของความมีน้ำใจนักกีฬาและแสดงออกถึงพฤติกรรมของความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยความเข้าใจที่ถูกต้อง (EFEK & ERYIGIT, 2023) เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุขและเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

ความมีน้ำใจนักกีฬาถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้ให้ความหมายของน้ำใจนักกีฬาไว้ว่า น้ำใจนักกีฬา คือ หลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่นักกีฬาและผู้ดูกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา ในการทำงานและในการมีชีวิตร่วมกัน นอกจากนี้ อร่าม เสียมขุนทด (2533) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬานั้น มีสิ่งสำคัญที่ช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นั่นก็คือ แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า แนวคิดการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ถือว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องจริง โดยนำเสนอเหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง ประสบการณ์ตรง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่เกิดขึ้นมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดพิจารณาและวิเคราะห์หาคำตอบที่เหมาะสม การสอนแบบนี้ใช้ได้ดีในการสอน คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม นอกจากนี้ แมสเซนเกล (Massengale, 1969 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) กล่าวว่าวิธีการที่ช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาที่ดีที่สุดคือ การฝึกให้ผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง สอดคล้องกับ จรรยาพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) ได้กล่าวว่า เด็กควรได้รับการฝึกฝนการมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรง และโดยอ้อมหรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม อีกทั้ง ประยุทธ์ สาริมาน (2527) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาพบว่าการสอนสำหรับครูพลศึกษาควรสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งตรงกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาประเภทกรณีศึกษาแบบวิเคราะห์เหตุการณ์ (Situational critical incident case) ("กรณีศึกษากับการพัฒนาการเรียนการสอน," 2552)จากการศึกษางานวิจัยของ วีระพงษ์ แดนดี (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ช่วยให้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้นและความพึงพอใจของนักศึกษายอยู่ในระดับมาก

นอกจากแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาแล้ว จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า ทฤษฎีที่ส่วนช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬาดีขึ้นนั้นคือ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของของโคลเบอร์ก เป็นทฤษฎีที่ส่งเสริมจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถพัฒนาได้ตามวัย ซึ่งแบ่งออกได้ 3 ระดับ 6 ขั้น เป็นการพัฒนาทางจริยธรรม ในแต่ละช่วงอายุและมีความแตกต่างกันทางพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีคุณธรรมจริยธรรม รัศมี ทองดี (2562) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้นและ อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา พบว่าการจัดการ

เรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก ช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษาดีขึ้นและ วุฒินันท์ ศรีแสง (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาดีขึ้นและ นิสาชล ภาวงศ์ (2561) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าครูพลศึกษามีสภาพปัญหา ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้พบว่านักเรียนมีสภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของความมีน้ำใจนักกีฬา และมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้แล้วจากการศึกษายังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาร่วมกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg) ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาร่วมกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

จากความสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดพัฒนาการในทุกด้านตามหลักการทางพลศึกษา และสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

คำถามการวิจัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา กับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

สมมติฐาน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา ที่แสดงให้เห็นว่า การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษามาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้นั้น ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น (เกศรา คุณทาและอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560; วีระพงษ์ แดนดี, 2564) และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ที่แสดงให้เห็นว่าการนำทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้นั้น ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กทำให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬาที่ดีขึ้น (รัศมี ทองดี, 2562; อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553; วุฒินันท์ ศรีแสง, 2557; นิสาชล ภาวงศ์, 2561) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,014,886 คน (กลุ่มสารสนเทศ สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาร่วมกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ตัวแปรตาม คือ ความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

คำจำกัดความ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องจริง โดยนำเสนอเหตุการณ์สถานการณ์ ข้อเท็จจริง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาประเด็นปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่เกิดขึ้นมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ กรณีศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากภาพข่าว วิดีโอ เพื่อเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก หมายถึง เป็นทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก จะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ 4 ขั้นตอนตามพัฒนาการช่วงวัย ได้แก่ 1) ระดับก่อนเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 2-10 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล 2) ระดับตามเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 10-16 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษากีฬาสเกตบอล ซึ่งผู้วิจัยได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา มาปรับปรุงพัฒนาให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ประกอบด้วยขั้นการสอน 5 ขั้นตอนหลักและ 6 ขั้นตอนย่อย คือ

1. ขั้นอบอุ่นร่างกาย

2. ขั้นอธิบายและสาธิต

1) การนำเสนอและวิเคราะห์กรณีศึกษา เรื่อง..... ตามวัตถุประสงค์ข้อที่.....

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ

2) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ

3) ขั้นแสวงหารางวัล

4. ขั้นนำไปใช้

4) ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ

5) ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม

5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ

6) อภิปรายและสรุปองค์ความรู้เพื่อนำไปปรับใช้

การเรียนการสอนพลศึกษาแบบปกติ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษากีฬาสเกตบอลที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นอธิบายและสาธิต 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป

ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ ที่นักกีฬาและผู้ชมกีฬาพึงปฏิบัติในการเล่นหรือชมกีฬา หรือแม้แต่การใช้ชีวิตในสังคม ซึ่งจะทำให้ทุกคนใช้ชีวิตและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข วัดโดยใช้แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาของ อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย หมายถึง การแสดงออกถึงลักษณะของการยอมรับผลการแข่งขันโดยไม่เอาผลแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์ ไม่แสดงท่าทางที่ไม่พึงประสงค์ มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันรวมทั้งแสดงความยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ

2. ความยุติธรรม หมายถึง ลักษณะของการเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสีทธิของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้อง ไม่เห็นแก่พวกพ้องเป็นสำคัญ

3. ความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกถึงความน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ

4. ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยง พร้อมทั้งจะรับผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะถูกหรือผิด

5. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงทางสังคม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นตัวชี้วัดให้ผู้สอนทราบว่าสิ่งที่ผู้เรียนเรียนไปแล้วเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดและบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้หรือไม่ สามารถวัดได้โดยแสดงออกมาทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะ ด้านคุณธรรมและด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียร

ขอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่เฉพาะด้าน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)
2. ด้านทักษะ ใช้แบบวัดทักษะการยิงประตูและการรับส่งของกีฬาบาสเกตบอล ("การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562)
3. ด้านความรู้ ใช้แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ
4. ด้านคุณธรรม ใช้แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 10 ข้อ
5. ด้านเจตคติ ใช้แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 20 ข้อ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนเพศชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัย

1. โรงเรียนได้แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มขึ้นตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา
3. ครูพลศึกษาได้แนวทางและทางเลือกในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ส่งผลต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ โดยเสนอเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 1.1 สารมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
- 1.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

- 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
- 2.2 จุดมุ่งหมายการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
- 2.3 หลักการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

3. แนวคิดทฤษฎีการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

- 3.1 ความหมายของกรณีศึกษา
- 3.2 ประเภทของกรณีศึกษา
- 3.3 การสร้างกรณีศึกษา
- 3.4 ประโยชน์ของการเรียนการสอนกรณีศึกษา
- 3.5 การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา
- 3.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

- 4.1 แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)
- 4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5. แนวคิดเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา

- 5.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา
- 5.2 คุณลักษณะสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

5.3 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

5.4 การวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

5.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความมีน้ำใจนักกีฬา

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.4 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

6.5 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

6.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551)

1.1 สารมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สุขภาพ หรือ สุขภาวะ หมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญาหรือจิตวิญญาณ สุขภาพหรือสุขภาวะจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกมิติของชีวิต ซึ่งทุกคนควรจะได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพ เพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมรวมทั้งมีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัยอันจะส่งผลให้สังคมโดยรวมมีคุณภาพ

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา

สาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพสมรรถภาพและการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 สาระ ดังนี้(หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551)

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจําอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพสมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

1.2 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

1. สามารถดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง และพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยการวางแผนอย่างเป็นระบบ

2. แสดงออกถึงความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจในอิทธิพลของครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ การดำเนินชีวิต และวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

3. ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพ เพื่อสุขภาพโดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างถูกต้อง สม่ําเสมอด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

4. แสดงความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ หลักความปลอดภัยในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของตนเองและทีม

5. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่น และการแข่งขัน ด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปปฏิบัติในทุกโอกาสจนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

6. วิเคราะห์และประเมินสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อกำหนดกลวิธีลดความเสี่ยง สร้างเสริมสุขภาพ ดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการจัดการกับอารมณ์และความเครียดได้ถูกต้องและเหมาะสม

7. ใช้กระบวนการทางประชาสังคม สร้างเสริมให้ชุมชนเข้มแข็งปลอดภัย และมีวิถีชีวิตที่ดี ในส่วนของสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแกนกลาง 2551 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. วิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา	- ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา - การวิเคราะห์ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวรูปแบบต่าง ๆ ในการเล่นกีฬา
2. ใช้ความสามารถของตน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม	- การใช้ความสามารถของตนในการเล่นกีฬา เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม โดยคำนึงถึง ผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม
3. เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล / คู่ กีฬาประเภททีมได้อย่างน้อย 1 ชนิด	- กีฬาประเภทบุคคล / คู่ ประเภททีม เช่น ฟุตบอล รักบี้ ฟุตบอล ยิมนาสติก ลีลาศ ซอฟท์บอล เทนนิส เซปักตะกร้อ มวยไทย กระบี่กระบอง ฟล่อง จ้าว
4. แสดงการเคลื่อนไหวได้อย่างสร้างสรรค์	- การเคลื่อนไหวที่สร้างสรรค์ เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ เชียร์ลีดเดอร์
5. เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนอกโรงเรียน และนำหลักการแนวคิด ไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม	- การนำหลักการและแนวคิดของกิจกรรมนันทนาการไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและสังคม

ที่มา : (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551)

ตารางที่ 2 มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอ และใช้ความสามารถของตนเองเพิ่ม ศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตน คำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - การออกกำลังกายด้วยวิธีที่ชอบ เช่น ฝึกการบริหารแบบต่าง ๆ ซึ่งจักรยาน การออกกำลังกายจากการทำงานในชีวิตประจำวัน การรำกระบอง รำมวยจีน - การเล่นกีฬาประเภทบุคคล และประเภททีม - การใช้ความสามารถของตนในการเพิ่มศักยภาพของทีมในการเล่นกีฬาและการเล่นโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม - การวางแผนกำหนดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
2. อธิบายและปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ กฎ กติกา กลวิธีต่าง ๆ ในระหว่างการเล่น การแข่งขันกีฬากับผู้อื่นและนำไปสรุป เป็น แนว บ ฎ ี บั ติ แ ล ะ ใช้ ใน ชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - สิทธิ กฎ กติกาการเล่นกีฬา - กลวิธี หลักการรุก การป้องกันอย่างสร้างสรรค์ในการเล่น และแข่งขันกีฬา - การนำประสบการณ์จากการเล่นกีฬาไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน
3. แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดู การเล่นและการแข่งขันกีฬา ด้วย ความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ ดี	<ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติตนในเรื่องมารยาทในการดู การเล่น การแข่งขัน ความมีน้ำใจนักกีฬา - บุคลิกภาพที่ดี
4. ร่วมกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬา อย่างมีความสุข ชื่นชมในคุณค่าและ ความงามของการกีฬา	<ul style="list-style-type: none"> - ความสุขที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และเล่น กีฬา - คุณค่าและความงามของการกีฬา

ที่มา : (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551)

จากการศึกษามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดนักเรียนชั้นมัธยมปลาย พบว่า หลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การ เล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ที่เหมาะสมกับตนเอง ทั้งกีฬาประเภทบุคคลและกีฬาประเภททีมทั้งไทยและสากล ที่สามารถนำไป ออกกำลังกายเพื่อเข้าสู่สังคมในชีวิตประจำวัน รวมถึงการปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบมีวินัย การ

เคารพสิทธิ มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม ในสุนทรียภาพของการกีฬา (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, 2551)

2.แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

บุชเชอร์ (Bucher, 1979 อ้างถึงใน พีรวัฒน์ ชลเจริญ, 2558) กล่าวว่า วิชาพลศึกษา เป็นการศึกษาซึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งได้รับการเลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้

ธานินทร์ บุญยาลงกรณ์ (2547) ได้ให้ความหมายของพลศึกษาไว้ว่าวิชาพลศึกษาเป็น การศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ เกิดการพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ให้ความหมายของพลศึกษาว่าเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้ กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา

เทพประสิทธิ์ กุศลวัชชัย (2533 อ้างถึงใน พีรวัฒน์ ชลเจริญ, 2558) กล่าวว่า พลศึกษา เป็นการศึกษาที่มีความสำคัญแขนงหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องจัดการให้เหมาะสมกับความถูกต้องตามหลัก ของพลศึกษาซึ่งหมายถึงการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาโดยอาศัยกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาเป็นสื่อใน การศึกษาการพลศึกษาและการออกกำลังกายจึงมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับทุกคนในการดำเนิน ชีวิตตลอดจนพัฒนาบุคคลเพื่อช่วยพัฒนาประเทศ

สรุปได้ว่า พลศึกษา หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ที่มีการจัดการ เรียนการสอนตามหลักการและปรัชญาพลศึกษา มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านอย่าง เท่ากัน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออก กำลังกาย เกมและกีฬามาเป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอน

2.2 จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

บุควอเตอร์ (Bookwater, 1969 อ้างถึงใน พีรวัฒน์ ชลเจริญ, 2554) กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของพลศึกษาไว้คือ

1. วัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใด (Immediate Control Objectives) เป็น วัตถุประสงค์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ในขณะที่มีการเรียนการสอนคือ

1.1 สมรรถภาพทางกาย (Physical) หมายถึงความสามารถของร่างกายในการที่จะประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์

1.2 ความรู้ (Knowledge) ในการเข้าร่วมกิจกรรมผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

1.3 ทักษะ (Attitude) ทักษะที่ดีงามในการออกกำลังออกกำลังกายที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน

1.4 ทักษะ (Skill) หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพการมีทักษะที่ดีต้องฝึกฝนค่อยเป็นค่อยไป

2. วัตถุประสงค์ในระดับที่ 2 (Secondary Control Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ในขั้นที่ต้องการให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาความเจริญงอกงามทางด้านต่าง ๆ หลังจากที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้วได้แก่

2.1 พัฒนาการทางด้านอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยปกติเมื่อผู้เรียนได้ออกกำลังกายสม่ำเสมอกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ก็จะเจริญเติบโตแข็งแรงมีขนาดใหญ่ระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

2.2 พัฒนาทางด้านประสานงานของระบบประสาทและกล้ามเนื้อทำให้มีความคล่องตัว มีจังหวะในการเล่นตลอดจนมีทักษะมากขึ้นในลำดับ

2.3 พัฒนาทางด้านความรู้ การตัดสินใจ การวิเคราะห์ เรื่องราวตลอดจนมีเหตุผลในเรื่องของความรู้สึกรู้สึกต่าง ๆ

2.4 พัฒนาทางด้านอารมณ์โดยธรรมชาติของมนุษย์แล้วจะมีอารมณ์หลายอย่างหลายประการด้วยกัน เช่น โกรธ เกลียด รัก การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาบ่อย ๆ จะช่วยระงับอารมณ์ต่าง ๆ

3. วัตถุประสงค์ที่เกิดภายหลัง (Remote Adjustment Objective) เป็นจุดมุ่งหมายที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาขึ้นหลังจากที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา ได้แก่

3.1 ส่งเสริมให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี

3.2 ส่งเสริมการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์

3.3 ส่งเสริมให้มีความประพฤติเป็นพลเมืองที่ดี เช่น ผู้นำผู้ตามที่ดี รู้จักรับผิดชอบ การให้ความร่วมมือ การมีน้ำใจนักกีฬา เคารพกฎกติกาของสังคมฯ

4. วัตถุประสงค์สูงสุด (Ultimate aim) เป็นจุดมุ่งหมายระดับสูงสุดซึ่งจะต้องใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมซึ่งถือว่าเป็นจุดหมายของพลศึกษาโดยตรง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้กล่าวถึงพลศึกษาไว้ว่า พลศึกษาคือกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่ใช้กิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนพัฒนาในด้าน

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย
2. ด้านทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของร่างกายและทักษะกีฬา
3. ด้านความรู้ความเข้าใจในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย
4. ด้านคุณธรรมประจำตัวเช่นการมีน้ำใจนักกีฬา
5. ด้านเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

สรุปได้ว่าพลศึกษากิจกรรมพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาครบทั้ง 5 ด้านทั้งด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย ด้านความรู้ในการออกกำลังกาย ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านเจตคติในการออกกำลังกาย

2.3 หลักการจัดกิจกรรมพลศึกษา

การจัดกิจกรรมพลศึกษาเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทุก ๆ ด้านทั้ง 5 ด้าน (2561) ประกอบไปด้วย

- 2.3.1 ด้านสมรรถภาพทางกายให้ผู้เรียนมีร่างกายที่แข็งแรงมีสุขภาพและอนามัยที่ดี
- 2.3.2 ด้านทักษะการเคลื่อนไหวของร่างกาย ให้นักเรียนได้มีทักษะในการเล่นกีฬาที่จำเป็นและที่ง่ายสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเวลาว่างเพื่อประโยชน์ได้
- 2.3.3 ด้านความรู้ความเข้าใจในการออกกำลังกาย ให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในวิธีการเล่นเบื้องต้นง่าย ๆ และจำเป็น
- 2.3.4 ด้านคุณธรรม การมีน้ำใจนักกีฬา ให้นักเรียนมีคุณธรรม เช่น การมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ เป็นต้น
- 2.3.5 ด้านเจตคติ ที่ดีในการออกกำลังกาย ให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเล่นกีฬาตลอดจนการออกกำลังกายซึ่งนำไปสู่การมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและออกกำลังกายต่อไปโดยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาหรือกีฬาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

3. แนวคิดทฤษฎีรูปแบบการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

(วีระพงษ์ แดนดี, 2564; วิวัฒน์ ทศวา, 2563; เบญจรัตน์ ใจบาน, 2562; ทิศนา แคมมณี, 2561; ปรียา สมพีช, 2556; เกศรา คณหาและอรพิน ศิริสัมพันธ์, 2560; พงษ์ยุทธ กล้ายุทธ, 2552; Anderson, J.G, 2004)

กรณีศึกษาเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่น่าสนใจเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยใช้

กรณีศึกษา ซึ่งพบว่ามีนักวิชาการและนักการศึกษามีการใช้คำเรียกการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา แตกต่างกันหลายคำ อาทิเช่น การสอนโดยใช้กรณีศึกษา การสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา การเรียนรู้แบบกรณีศึกษาเป็นฐาน โดยงานวิจัยนี้ใช้คำว่า การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยประกอบด้วยความหมาย ประเภท การสร้าง ประโยชน์ และการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

3.1 ความหมายของกรณีศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่ามีนักวิชาการและนักศึกษานำเสนอความหมายของกรณีศึกษาไว้ ดังนี้

Brooke (2006) อธิบายว่า กรณีศึกษา หมายถึง รายละเอียดเรื่องจริงของสถานการณ์ปัญหาในสาขาวิชาที่ กรณีศึกษานั้นถูกนำมาใช้ หรือเป็นการสังเคราะห์เรื่องราวเพื่อแสดงหลักการเฉพาะ หรือ รูปแบบของปัญหา ซึ่งวิธีการสอนโดยใช้กรณีศึกษานั้นเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบอุปมานที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ผ่านการร่วมมือและการทำงานร่วมกัน ในทางตรงกันข้ามกับวิธีการที่ผู้สอนกำลังถ่ายทอดมุมมองส่วนตนให้กับผู้เรียน

Romanowski (2009) อธิบายความหมายและลักษณะของกรณีศึกษา ไว้ดังนี้ กรณีศึกษาอยู่บนพื้นฐานของเหตุการณ์จริงหรือการสร้างเหตุการณ์ที่มีเหตุผลซึ่งสามารถนำมาใช้ทดแทนเหตุการณ์จริงได้ กรณีศึกษาเป็นการให้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหรือความขัดแย้งที่จำเป็นต้องแก้ไข โดยกรณีศึกษาส่วนใหญ่จะไม่แสดงทางออกหรือแนวทางการแก้ปัญหาอย่างชัดเจน ข้อมูลในกรณีศึกษาต้องมีความซับซ้อน หากเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลจะต้องแสดงสถานการณ์ซึ่งยากต่อการตัดสินใจ

ทิตนา แคมมณี (2561) ให้ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้กรณีศึกษาว่า คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนศึกษาเรื่องที่สมมติขึ้นจากความเป็นจริง และตอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วนำคำตอบและเหตุผลที่มาของคำตอบนั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปรายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

โดยสรุปแล้ว กรณีศึกษา หมายถึง การนำเสนอเรื่องราว เหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

3.2 ประเภทของกรณีศึกษา

กรณีศึกษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนมีหลายประเภท โดยนักวิชาการและนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของกรณีศึกษา ดังนี้

พงษ์ยุทธ กล้ายุทธ (2552) ได้แบ่งประเภทของกรณีศึกษาไว้ ดังนี้

1) กรณีประวัติ (Case history) เป็นเรื่องประวัติหรือความเป็นมาของบุคคลหรือโครงการต่าง 1 ประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งควรค่าแก่การศึกษา

2) กรณีวิเคราะห์เหตุการณ์ (Situational critical incident case) เป็นเรื่องสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และมีลักษณะเป็นสถานการณ์สั้น 1 มีข้อมูลต่าง ๆ ประกอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจแก้ปัญหา

3) กรณีภารกิจหรือหน้าที่เฉพาะ (Functional or specialized case) เป็นเรื่องพิเศษหรือเรื่องเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน เช่น การบริหารงานบุคคล การเงินงบประมาณ รูปแบบและวิธีดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ

4) กรณีศึกษาชนิดสมบูรณ์ (Comprehensive case study) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายเรื่อง หลายด้าน หรือหลายแง่มุม เป็นแบบที่ยากและซับซ้อนมากกว่าแบบอื่น ๆ อาจต้องตัดสินใจแก้ปัญหาทุกด้านไปพร้อม ๆ กัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม

จากประเภทของกรณีศึกษาดังกล่าว พบว่า นักวิชาการและนักการศึกษาได้จำแนกประเภทของกรณีศึกษาไว้แตกต่างกันหลายประเภทตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ประเภทของกรณีศึกษามีหลายรูปแบบ โดยผู้สอนสามารถเลือกกรณีศึกษาให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ต้องสอนในบริบทของงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยเลือกกรณีศึกษาประเภทกรณีศึกษาแบบวิเคราะห์เหตุการณ์ (Situational critical incident case) เป็นกรณีศึกษาที่เรียบเรียงสถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และมีลักษณะเป็นสถานการณ์สั้น ๆ มีข้อมูลต่าง ๆ ประกอบเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ฝึกทักษะการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการอภิปรายร่วมกัน

3.3 การสร้างกรณีศึกษา

นิตยา โสรัฎ (2547) อธิบายว่า กรณีศึกษามีพื้นฐานมาจากสถานการณ์จริง ดังนั้นการเขียนกรณีศึกษาจึงจำเป็นที่ผู้เขียนจะต้องมีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้น ๆ ด้วย ซึ่งขั้นตอนการเขียนกรณีศึกษามีดังนี้

1. การวางแผน ผู้เขียนกรณีศึกษาจะต้องวางแผนหรือแนวความคิดไว้ล่วงหน้าว่า จะต้องการกรณีศึกษาแบบใด ประเภทใดเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสอน

2. การรวบรวมข้อมูล เมื่อได้วางแผนเรียบร้อยแล้วจะต้องการกรณีศึกษาเรื่องใดประเภทใด ขั้นต่อมาคือการศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ เพื่อนำมาเขียนเป็นกรณีศึกษา

3. การเขียน เมื่อสามารถรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกรณีศึกษาที่ต้องการได้แล้ว ขั้นต่อไปก็คือการนำข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้นมาเขียนเป็นเรื่องราวโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลังตามสถานการณ์จริง

การเขียนกรณีศึกษาโดยทั่วไปมักจะเขียนเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนนำ (Opening) ส่วนเนื้อเรื่อง (Case body) และส่วนท้าย (Closing) เมื่อได้เขียนกรณีศึกษาเสร็จแล้ว ควรมีการทดลองนำไปใช้ในการสอนก่อน เพื่อทดสอบดูว่านักเรียนมีปฏิกิริยาไปในแนวทางที่ต้องการหรือไม่ จากนั้นก็นำมาปรับปรุงใหม่และทดลองใช้อีกจนเป็นที่แน่ใจว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

จากแนวทางการสร้างกรณีศึกษาดังกล่าว พบว่า การสร้างกรณีศึกษาผู้วิจัยสามารถเขียนกรณีศึกษา โดยสามารถสรุปขั้นตอนการเขียนกรณีศึกษา ได้ดังนี้

1. การวางแผน คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาและรวมทั้งการเลือกเรื่องราวหรือกำหนดประเด็นปัญหาที่จะใช้เขียนในกรณีศึกษาเพื่อให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

2. การรวบรวมข้อมูล คือ การรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการเขียนกรณีศึกษาจากประสบการณ์ของผู้เขียน นักเรียน หรือแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

3. การจัดองค์ประกอบของเรื่อง คือ การวางลำดับเนื้อหาตามลำดับเวลาในรูปแบบของการเล่าเรื่อง โดยอาจจะเริ่มจากจุดจบของเรื่องก็ได้ แต่ต้องเป็นเรื่องราวที่บอกผู้อ่านว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและปัญหาหรือความขัดแย้งใดที่ต้องการให้นักเรียนแก้ไข

4. การเขียนกรณีศึกษา คือ การนำข้อมูลที่ได้รวบรวมและจัดเรียงมาเขียน โดยเริ่มจากการวางโครงร่าง การอ่านทบทวน และการแก้ไขเพื่อนำกรณีศึกษานั้นไปใช้จริง

3.4 ประโยชน์ของการเรียนการสอนกรณีศึกษา

การสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นวิธีการที่เชื่อมโยงสถานการณ์และประสบการณ์ของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ดี พัฒนาทักษะการคิดและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Kantar, 2013) นอกจากนี้การสอนโดยกรณีศึกษายังมีประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ดังที่นักวิชาการและนักการศึกษานำเสนอไว้ ดังนี้

Davis and Wilcock (2003, อ้างถึงใน วรุตม์ อินทฤทธิ์, 2558) กล่าวว่า การใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอนสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนได้ ดังนี้

1) การทำงานเป็นกลุ่ม (Group working) การใช้กรณีศึกษาสามารถเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แบ่งปันความรู้ส่วนบุคคลและประสบการณ์ในกลุ่ม การเอาใจใส่เป็นสิ่งจำเป็นในกิจกรรมกลุ่ม การเลือกสมาชิกในกลุ่มนั้นจึงต้องแน่ใจว่าสามารถทำงานร่วมกันได้ และเป็นการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มให้กับนักเรียนจริง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีศึกษาที่ต้องใช้เวลานาน

2) การเรียนรู้ส่วนบุคคล (Individual study) กรณีศึกษาเป็นสื่อที่น่าที่ส่งเสริมให้เรียนได้ฝึกค้นคว้าอย่างอิสระ นอกเหนือจากการเรียนการสอนด้วยการบรรยายในห้องเรียน

3) ทักษะการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล (Information gathering and analysis) หลายกรณีศึกษาต้องสืบสอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ การใช้กรณีศึกษาจึงส่งเสริมให้นักเรียนใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ เช่น อินเทอร์เน็ต ห้องสมุด และการสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ

4) การจัดการกับเวลา (Time management longer) การศึกษากรณีตัวอย่างต้องการให้นักเรียนพิจารณาว่าวิธีการใดที่ดีที่สุดในการทำงานให้เสร็จใช้เวลา

5) ทักษะการนำเสนองาน (Presentation skills) กรณีศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนนำเสนอชิ้นงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำเสนอปากเปล่า บทความ โปสเตอร์ และรายงาน เป็นต้น

ทิสนา แคมมณี (2561) ได้สรุปประโยชน์ของการใช้กรณีศึกษา ดังนี้

1) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแก้ปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น

2) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงและได้ฝึกแก้ปัญหาโดยไม่ต้องเสี่ยงกับผลที่จะเกิดขึ้น ช่วยให้เกิดความพร้อมที่จะแก้ปัญหาเมื่อเผชิญปัญหานั้นในสถานการณ์จริง

3) เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนสูง ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนรู้จากกันและกัน

4) เป็นวิธีสอนที่ให้ผลดีมาสำหรับกลุ่มผู้เรียนที่มีความรู้และประสบการณ์หลากหลายสาขา

พงษ์ยุทธ กล้ายุธ (2552) ได้สรุปประโยชน์ของการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ดังนี้

1) การใช้กรณีศึกษามีประสิทธิภาพ เนื่องจากบุคคลได้เรียนรู้จากบทเรียนที่ดีที่สุด การเรียนรู้ที่ดีที่สุดเกิดขึ้นเมื่อเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กรณีศึกษาจัดเป็น "การเรียนรู้เชิงรุก" (Active learning)

2) กรณีศึกษาช่วยสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สร้างทักษะในการตั้งคำถาม การอภิปราย สร้างทักษะในการถกเถียงและการแสดงออก กรณีศึกษาทำให้ความจำความคิดในเชิงวิชาการถูกเปิดออก

3) กรณีศึกษาฝึกให้คิดในมุมมองระดับผู้บริหาร การใช้กรณีศึกษาเป็นวิธีการที่เหมาะสม ช่วยให้เกิดการตัดสินใจภายในเวลาที่กำหนดถึงแม้จะมีข้อมูลหรือทฤษฎีที่ไม่สมบูรณ์

4) การใช้กรณีศึกษาในชั้นเรียนช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเชื่อมั่นใจตนเอง เกิดความนับถือ และเกิดการโต้แย้งที่มีคุณภาพ

5) การใช้กรณีศึกษาสร้างกระบวนการเรียนรู้เป็นการเปิดโอกาสให้เห็นว่าปัญหาเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา วิธีการแก้ปัญหา คือ ทำทีละขั้น จากเฉพาะจุดขยายออกไปเป็นวงกว้าง

6) กรณีศึกษาช่วยพัฒนาผู้สอนเพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ ผู้สอนสามารถพบมุมมองใหม่ ๆ จากปัญหาเก่า ๆ หรือได้ทดสอบผลสรุปเดิมกับปัญหาใหม่ ๆ

7) การสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นวิธีการที่สนุก ทำให้ผู้เรียนตื่นตัว มีการโต้แย้งกัน ภายใต้กรณีศึกษา กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพยายามมากขึ้น

โดยสรุปแล้วการสอนโดยใช้กรณีศึกษา เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องจริง โดยนำเสนอเหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่เกิดขึ้นมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ กรณีศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากภาพข่าว วิดีโอ เพื่อเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

3.5 การเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

การศึกษาแนวคิดและหลักการจัดการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษา พบว่ามีนักวิชาการ และนักการศึกษาเสนอไว้ ดังนี้

Anderson (2004) ได้พัฒนาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านศีลธรรมจริยธรรมมี 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. คัดเลือกข้อมูล
2. ตัดสินชนิดของปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมศีลธรรม
3. ใช้ทฤษฎีหรือวิธีการในการสังเคราะห์ปัญหา
4. สำรวจทางเลือก
5. ดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจ
6. ประเมินผล

Romanowski (2009) ได้อธิบายการใช้กรณีศึกษาในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ดังนี้

1. กำหนดข้อเท็จจริงของกรณีศึกษา
2. ทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์
3. การระบุประเด็นปัญหา
4. การกำหนดปัญหาที่ต้องการให้นักเรียนแก้ไข

5. ส่งเสริมให้นักเรียนสร้างแนวทางการแก้ปัญหาและนำเสนอแนวทางการปัญหาที่เป็นไปได้

Choi and Lee (2009 อ้างถึงใน ดนุชา สลึงค์, 2555) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษา โดยมีขั้นตอนการเรียนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจปัญหาจากกรณีตัวอย่าง หมายถึง นักเรียนเจอกับสถานการณ์ปัญหาที่มีความซับซ้อน โดยนักเรียนจะต้องทำความเข้าใจกับกรณีศึกษาและตอบคำถามหลัก 2 ข้อ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ปัญหา หมายถึง วิเคราะห์ปัญหาจากมุมมองที่ หลากหลายที่มีต่อปัญหาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นักเรียนจะได้รับมุมมองที่หลากหลายจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 เสนอทางแก้ปัญหา หมายถึง ทางแก้ปัญหาที่หลากหลายจากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญนักเรียนจะได้รับมุมมองที่หลากหลายที่มีต่อการแก้ปัญหาเพื่อนำมาปรับคิดพิจารณาและทำการอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มแล้วตอบคำถาม

ขั้นที่ 4 ตัดสินใจ หมายถึง นักเรียนจะได้ศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเชื่อมโยงและนำมาเชื่อมโยงและประยุกต์ใช้ ทำการอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่มและตอบคำถาม

ขั้นที่ 5 สะท้อนคิดจากผลของทางเลือก หมายถึง ข้อเสนอแนะต่อวิถีแก้ปัญหา นักเรียนได้ประเมินผลของทางเลือกที่เสนอไว้จากมุมมองความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และตอบคำถามหลัก 2 ข้อ แล้วสะท้อนความคิดต่อสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกรณีศึกษา และนำผลการวิเคราะห์และทางแก้ปัญหาแก่เพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน

ปรียา สมพีช (2559) ได้สรุปขั้นตอนของการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา โดยแบ่งเป็น 6 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการกำหนดปัญหาและทำความเข้าใจ เป็นการดำเนินการให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับเนื้อหาในกรณีศึกษา จับสาระสำคัญหรือประเด็นสำคัญและเข้าใจความสัมพันธ์ของประเด็นต่างๆ ในกรณีศึกษา

2. ขั้นวินิจฉัยและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ผู้เรียนจะต้องระบุปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกรณีศึกษา พิจารณาสาเหตุหรือความสัมพันธ์ของปัญหาต่าง 1 รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

3. ขั้นเสนอแนวทางการแก้ปัญหา ผู้เรียนสามารถเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างหลากหลาย โดยพิจารณาทางเลือกในการแก้ปัญหอย่างรอบคอบ และจัดลำดับความสำคัญของวิธีแก้ปัญหา

4. ขั้นตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงผลดีและผลเสีย หรือผลกระทบของแนวทางแก้ปัญหาที่เสนอ ประเมินและตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมที่สุด

5. ขั้นสรุปและนำเสนอ ผู้เรียนสามารถหาข้อสรุปจากกรณีศึกษาและนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษากรณีตัวอย่างเพื่อนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

6. ขั้นประเมินผล ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การตรวจสอบผลงาน การทำแบบทดสอบ ฯลฯ

ปรียา สมพีช (2556) ได้เสนอว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อพัฒนาจริยธรรม มีขั้นตอนการดำเนินการประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่

1. ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความพร้อมทั้งผู้สอนและผู้เรียน การสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอน การทำกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ทั้งนี้หากผู้สอนต้องการวัดผลการเรียนรู้ก่อนการจัดกิจกรรมก็สามารถทำได้ในขั้นนี้

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นตอนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ และสามารถระบุปัญหาจากกรณีศึกษาร่วมกัน รวมทั้งสามารถอธิบายเหตุการณ์ที่รู้สึกสงสัย มีขั้นตอนย่อย ดังนี้

- 2.1 ขั้นทำความเข้าใจและระบุปัญหาเชิงจริยธรรม
- 2.2 ขั้นวินิจฉัย วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาจริยธรรม
- 2.3 ขั้นเสนอแนวทางและกลวิธีการแก้ปัญหาเชิงจริยธรรม
- 2.4 ขั้นตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาเชิงจริยธรรม
- 2.5 ขั้นไตร่ตรองสะท้อนคิด
- 2.6 ขั้นนำเสนอและประเมินผล

3. ขั้นการประเมินผล

ทิตินา แคมมณี (2561) ได้เสนอขั้นตอนสำคัญของการสอนกรณีศึกษา ดังนี้

1. ผู้สอน/นักเรียนนำเสนอกรณีตัวอย่าง
2. นักเรียนศึกษากรณีตัวอย่าง
3. นักเรียนอภิปรายประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบ
4. ผู้สอนและนักเรียนอภิปรายคำตอบ
5. ผู้สอนและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียน และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ
6. นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

นอกจากขั้นตอนการเรียนการสอนกรณีศึกษาดังกล่าวแล้ว ทิตินา แคมมณี (2561) ยังได้เสนอเทคนิคและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการใช้วิธีการสอนโดยใช้กรณีศึกษาให้มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. การเตรียมการสอน ก่อนการสอน ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมกรณีตัวอย่างให้พร้อม กรณีตัวอย่างที่เหมาะสมจะต้องมีสาระซึ่งจะช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

มีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง กรณีที่นำมาใช้ส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องที่มี สถานการณ์ ปัญหา ขัดแย้ง ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความคิดของนักเรียน หากไม่มีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาขัดแย้ง ผู้สอนอาจใช้วิธีการตั้งประเด็นคำถามที่ท้าทายให้นักเรียนคิดก็ได้ ผู้สอนอาจนำเรื่องจริงมาเขียนเป็นกรณีตัวอย่าง หรืออาจใช้เรื่องจากหนังสือพิมพ์ ข่าว และเหตุการณ์รวมทั้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ เป็นต้น เมื่อได้กรณีที่ต้องการแล้ว ผู้สอนจะต้องเตรียมประเด็นคำถามสำหรับการอภิปรายเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่ต้องการ

2. การนำเสนอกรณีตัวอย่าง ผู้สอนอาจเป็นผู้นำเสนอกรณีตัวอย่าง หรืออาจใช้เรื่องจริงจากนักเรียนเป็นกรณีตัวอย่างก็ได้ แต่ครูต้องมีความชำนาญในการวิเคราะห์กรณีตัวอย่างนั้น และตั้งประเด็นคำถามได้เร็ว) วิธีการนำเสนอทำได้หลายวิธี เช่น การพิมพ์เป็นข้อมูลมาให้นักเรียนอ่าน การเล่ากรณีตัวอย่างให้ฟัง หรือนำเสนอโดยใช้สื่อ เช่น สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออาจให้นักเรียนแสดงเป็นละครหรือบทบาทสมมติก็ได้

3. การศึกษากรณีตัวอย่างและการอภิปราย ผู้สอนควรแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย และใช้เวลาอย่างเพียงพอในการศึกษากรณีตัวอย่าง และคิดหาคำตอบ ไม่ควรให้นักเรียนตอบประเด็นคำถามทันที นักเรียนแต่ละคนควรมีคำตอบของตนเตรียมไว้ก่อน แล้วจึงร่วมกันอภิปรายกลุ่ม และนำเสนอผลการอภิปรายระหว่างกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนกัน ผู้สอนพึงตระหนักว่าการสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างนี้ มิได้มุ่งที่ความถูกต้องของคำตอบ คำถามสำหรับการอภิปรายนี้ ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิดอย่างชัดเจนแน่นอน แต่ต้องการให้นักเรียนเห็นคำตอบและเหตุผลที่หลากหลายซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีความคิดที่กว้างขึ้น มองปัญหาในแง่มุมที่หลากหลายขึ้น อันจะช่วยให้การตัดสินใจมีความรอบคอบขึ้นด้วยเหตุนี้การอภิปรายจึงควรมุ่งความสนใจไปที่เหตุผลหรือที่มาที่นักเรียนใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ

วิวัฒน์ ทศวา (2563) ได้นำเสนอการเรียนด้วยกรณีศึกษาว่ามีขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเตรียมเครื่องมือ โดยเฉพาะกรณีตัวอย่างที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนรู้แต่ละคน ชั่วโมง เช่น การแบ่งกลุ่ม การแจ้งวัตถุประสงค์และสร้างความเข้าใจเบื้องต้นกับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอกรณีตัวอย่าง เป็นขั้นตอนที่ครูนำเสนอกรณีตัวอย่างที่เตรียมไว้ให้ผู้เรียนโดยใช้วิธีการนำเสนอที่หลากหลายเพื่อสร้างความน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้เรียนต้องการอ่านกรณีตัวอย่างนั้น ๆ จากนั้นจึงให้นักเรียนได้ศึกษากรณีตัวอย่างตามวิธีการที่ครูออกแบบไว้ เช่น การอ่านเนื้อเรื่อง การดู การฟัง เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง เป็นขั้นตอนที่นักเรียนจะต้องวิเคราะห์กรณีตัวอย่างโดยครุมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะคำถาม และส่งเสริมกระบวนการอภิปราย กระบวนการ

คิดวิเคราะห์ ซึ่งขึ้นอยู่กับกรอบการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละคาบเรียน เช่น การเรียนรู้เป็นกลุ่ม รูปแบบการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบรายบุคคล

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า โดยครูเป็นผู้ดำเนินการให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด การอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนสำคัญที่ครูและนักเรียนต้องร่วมกันสรุปผลการศึกษาค้นคว้า โดยผลลัพธ์สำคัญของขั้นนี้คือการตกผลึกข้อคิด หรือหลักการที่ได้จากกรณีตัวอย่างที่ศึกษา

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาเป็นฐาน ซึ่งผู้สอนควรมีการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การทำแบบทดสอบ ฯลฯ

จากการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ตามแนวคิดของ Anderson (2004), Romanowski (2009) และ Choi and Lee (2009 อ้างถึงใน ดนุชา สสีวงศ์, 2555), ปรียา สมพิช (2556), ปรียา สมพิช (2559), ทิศนา ขมมณี (2561) และ วิวัฒน์ ทศวา (2563) สามารถสรุปได้ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

ขั้นตอนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา							
Anderson (2004)	Romanowski (2009)	Choi and Lee (2009)	ปรียา สมพิช (2556)	ปรียา สมพิช (2559)	ทิศนา ขมมณี (2561)	วิวัฒน์ ทศวา (2563)	ผลการสังเคราะห์
1. คัดเลือกข้อมูล	1) กำหนดข้อเท็จจริงของกรณีศึกษา	1) ทำความเข้าใจปัญหาจากกรณีตัวอย่าง	1) ขั้นเตรียมความพร้อม	1. ขั้นการกำหนดปัญหาและความเข้าใจ	1) ผู้สอนหรือนักเรียนนำเสนอกรณีตัวอย่าง	1) ขั้นเตรียมการ	1) ขั้นการนำเสนอกรณีศึกษา (จากกรณีตัวอย่างที่เกิดจากเหตุการณ์จริง)
2. ตัดสินชนิดของปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมศีลธรรม	2) ทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์	2) วิเคราะห์ปัญหา	2) ขั้นตอนกิจกรรม 2.1 ทำความเข้าใจและระบุปัญหาเชิงจริยธรรม	2. ขั้นวินิจฉัยและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา 3. ขั้นเสนอแนวทางการแก้ปัญหา	2) นักเรียนศึกษากรณีตัวอย่าง	2) ขั้นเสนอกรณีตัวอย่าง	2) ขั้นระบุประเด็นปัญหา

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา							
Anderson (2004)	Romanowski (2009)	Choi and Lee	ปรียา สมพีช (2556)	ปรียา สมพีช (2559)	ทศนา แคมมณี (2561)	วิวัฒน์ ทศวา (2563)	ผลการสังเคราะห์
3. ใช้ทฤษฎีหรือวิธีการในการสังเคราะห์ปัญหา 4. สรุปรวทางเลือก	3) การระบุประเด็นปัญหา	3) เสนอแนวทางแก้ปัญหา	2.2 วินิจฉัยวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาจริยธรรม		3) นักเรียนอภิปรายประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบ	3) ขั้นวิเคราะห์กรณีตัวอย่าง	3) ขั้นการวิเคราะห์กรณีศึกษา
5. ดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจ	4) การกำหนดปัญหาที่ต้องการให้นักเรียนแก้ไข	4) ตัดสินใจ	2.3 เสนอแนวทางการแก้ปัญหาเชิงจริยธรรม 2.4 ตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาเชิงจริยธรรม 2.5 ไตร่ตรองสะท้อนคิด 2.6 นำเสนอผล	4. ขั้นตัดสินใจเลือกแนวทางในการแก้ปัญหา	4) ผู้สอนและนักเรียนอภิปรายคำตอบ	4) ขั้นนำเสนอผลงานและอภิปรายร่วมกัน	4) ขั้นการอภิปรายกรณีศึกษา
6. ประเมินผล	5) ส่งเสริมให้นักเรียนสร้างแนวทางการแก้ปัญหาและนำเสนอแนวทางการปัญหาที่เป็นไปได้	5) สะท้อนคิดจากผลของทางเลือก	3) ขั้นการประเมินผล	5. ขั้นสรุปและนำเสนอ 6) ขั้นการประเมินผล	5) ผู้สอนและนักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียน และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ 6) นักเรียนประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	5) ขั้นสรุป	5) ขั้นการสรุปผลการเรียนรู้

จากตารางที่ 3 การสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการศึกษาที่นำมาใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอกรณีศึกษา เป็นขั้นตอนที่ครูนำเสนอกรณีศึกษาจากเรื่องราวสถานการณ์ปัญหาความขัดแย้ง ชับซ้อนเพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจกรณีศึกษาร่วมกัน ได้แก่ กรณีศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากภาพข่าว วิดีโอ เพื่อเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

2. ขั้นระบุประเด็นปัญหา เป็นขั้นตอนที่ครูตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวของกรณีศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากภาพข่าว วิดีโอ ระบุประเด็นปัญหาที่ต้องการให้นักเรียนแก้ไข

3. ขั้นวิเคราะห์กรณีศึกษา เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนใช้กระบวนการกลุ่มในวิเคราะห์กรณีศึกษาจากมุมมองและแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ได้คำตอบที่สมเหตุสมผล

4. ขั้นการอภิปราย เป็นขั้นตอนของการอภิปรายเพื่อตัดสินใจและหาข้อสรุปร่วมกันภายในกลุ่ม และนำเสนอผลการอภิปรายระหว่างกลุ่มเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยมีครูเป็นผู้ตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบการให้เหตุผลของนักเรียน

5. ขั้นสรุปผลการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำตอบอย่างสมเหตุสมผล สร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ และนำผลที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

3.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

เรื่องที่ 1 วีระพงษ์ แดนดี (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินใจกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 82.02/82.14 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

เรื่องที่ 2 เบญจรัตน์ ใจบาน (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับการใช้กรณีศึกษาที่มีต่อทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับการใช้กรณีศึกษาและ 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เข้าร่วมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับการใช้กรณีศึกษา ตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรัตนนครวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับการใช้กรณีศึกษา จำนวน 16 แผน แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม และแบบบันทึกพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูล

โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับการใช้กรณีศึกษา มีทักษะการทำงานกลุ่มหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับการใช้กรณีศึกษามีการเปลี่ยนแปลงทั้ง 5 ทักษะ โดยทักษะที่พัฒนามากที่สุด คือ ทักษะการวางแผน รองลงมา คือ ทักษะการสื่อสาร ทักษะในการปฏิสัมพันธ์ ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการแก้ปัญหาความขัดแย้ง

เรื่องที่ 3 เกศรา คนทาและอรพิน ศิริสัมพันธ์ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา เรื่อง กฎหมายน่ารู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน เรื่อง กฎหมายน่ารู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหา ก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) ศึกษาคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 43 คน โรงเรียนทิวธาภิเศก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กฎหมายน่ารู้ 3) แบบประเมินทักษะการคิดแก้ปัญหา 4) แบบสังเกตคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กฎหมายน่ารู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ทักษะการคิดแก้ปัญหา เรื่อง กฎหมายน่ารู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 3. คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง 4. ความคิดเห็นของนักเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

เรื่องที่ 4 วรุตม์ อินทฤทธิ์ (2558) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนการสอนสังคมศึกษา โดยใช้วิธีการศึกษาที่มีต่อมโนทัศน์ประชาธิปไตยและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนมโนทัศน์

ประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาสูง ปานกลาง และต่ำ ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วิธีการฝึกศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาสูง ปานกลาง และต่ำ ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วิธีการฝึกศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบวัดมโนทัศน์ประชาธิปไตย มีความเที่ยงเท่ากับ 0.81 2) แบบสอบ Cornell Critical Thinking Test, Level X มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยใช้วิธีการฝึกศึกษา จำนวน 9 แผน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตด้วยการทดสอบค่าที (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการเรียนการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วิธีการฝึกศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาสูง ปานกลาง และต่ำ มีมโนทัศน์ประชาธิปไตยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการเรียนการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วิธีการฝึกศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษาสูง ปานกลาง และต่ำ มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เรื่องที่ 5 ปรียา สมพิช (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยใช้กรณีศึกษาตามแนวโยนีโสมนสิการ เพื่อพัฒนาการคิดไตร่ตรองและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชน สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการในการจัดการเรียนการสอน ด้านจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชนของสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) สร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บไซต์แบบผสมผสานด้วยกรณีศึกษาตามแนวโยนีโสมนสิการ เพื่อพัฒนาการคิดไตร่ตรองและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชน 3) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดไตร่ตรองและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชนก่อนและหลังเรียน 4) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และ 5) เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บไซต์แบบผสมผสานด้วยกรณีศึกษาตามแนวโยนีโสมนสิการ เพื่อพัฒนาการคิดไตร่ตรองและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชน สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นในชั้นตอนที่ 1 มีอาจารย์ จำนวน 180 คน และนักศึกษาจำนวน 402 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ แบบวัดการคิดไตร่ตรองและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่า 1. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ผู้สอน 2) ผู้เรียน 3) เนื้อหา 4) กระบวนการ 5) วิธีคิดตามแบบนิโสมนสิการ 6) เทคโนโลยีการเรียนการสอน และ 7) การประเมินผล 2. ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการตามแนวโน้มนิโสมนสิการมีขั้นตอนย่อย ดังนี้ 2.1) ขั้นทำความเข้าใจและระบุปัญหาเชิงจริยธรรม 2.2) ขั้นวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเชิงจริยธรรม 2.3) ขั้นเสนอวิธีการแก้ปัญหาเชิงจริยธรรม 2.4) ขั้นตัดสินใจเชิงจริยธรรมในการแก้ปัญหา 2.5) ขั้นไตร่ตรองสะท้อน คิด 2.6) ขั้นนำเสนอและประเมินผล และ 3) ขั้นการประเมินผล 3.ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนฯ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการคิดไตร่ตรองและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมวิชาชีพล้อมวลชนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เรื่องที่ 6 Anderson (2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้การเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเพื่อทราบถึงเทคนิควิธีเกี่ยวกับเหตุผลด้านศีลธรรมที่จะสามารถใช้ระบุและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมในข้อมูลข่าวสารสารสนเทศด้านสุขภาพ โดยได้พัฒนาขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านศีลธรรมจริยธรรมมี 6 ขั้นตอน คือ 1) คัดเลือกข้อมูล 2) ตัดสินใจของปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมศีลธรรม 3) ใช้ทฤษฎีหรือวิธีการในการสังเคราะห์ปัญหา 4) สืบหาทางเลือก 5) ดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจ 6) ประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า การใช้กรณีศึกษาจะช่วยให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับจริยธรรมได้ง่ายขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติ ผลการทดลอง จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษา ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
วีระพงษ์ แดนดี (2564)	ต้น: กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ ตาม: ผลการเรียนรู้และความพึงพอใจ	นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ จำนวน 30 คน - กลุ่มทดลอง 30 คน	- กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ - แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้แบบออนไลน์ก่อนเรียนและหลังเรียน - แบบสอบถามความพึงพอใจ	- ร้อยละ - ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - t-test	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อช่วยให้ผลการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ดีขึ้น

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
เบญจรัตน์ ใจ บาน (2562)	ต้น: การจัด กิจกรรมการ เรียนรู้โดยใช้ กลวิธีพิพาทเชิง สร้างสรรค์ร่วมกับ การใช้กรณีศึกษา ตาม: ทักษะการ ทำงานกลุ่ม	-นักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน - กลุ่มทดลอง 30 คน	-แผนการจัด กิจกรรมการ เรียนรู้ โดยใช้กลวิธีพิพาท เชิง สร้างสรรค์ ร่วมกับการใช้ กรณีศึกษา จำนวน 16 แผน -แบบประเมิน ทักษะการทำงาน กลุ่ม -แบบบันทึก พฤติกรรมการ ทำงานกลุ่ม	-ร้อยละ -ค่าเฉลี่ย -ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน -t-test	การจัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้ กลวิธีพิพาทเชิง สร้างสรรค์ ร่วมกับการใช้ กรณีศึกษาช่วย ให้ ทักษะการ ทำงานกลุ่มของ นักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 4 ดีขึ้น
เกศรา คณหา และอรพิน ศิริ สัมพันธ์ (2560)	ต้น: การจัดการ เรียนรู้แบบ กรณีศึกษา ตาม: - ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน - ทักษะการคิด แก้ปัญหา - คุณลักษณะใฝ่ เรียนรู้ - ความคิดเห็น ของนักเรียนที่มี ต่อการจัดการ เรียนรู้แบบ กรณีศึกษา	นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 43 คน	- แผนการจัดการ เรียนรู้ - แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน เรื่อง กฎหมายน่ารู้ - แบบประเมิน ทักษะการคิด แก้ปัญหา - แบบสังเกต คุณลักษณะใฝ่ เรียนรู้ - แบบสอบถาม ความคิดเห็นของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ มีต่อการจัดการ เรียนรู้แบบ กรณีศึกษา	- ค่าเฉลี่ย - ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน - t-test	การจัดการเรียนรู้ แบบกรณีศึกษา ช่วยให้ - ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน - ทักษะการคิด แก้ปัญหาของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ดีขึ้น

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
วรุฒม์ อินทฤทธิ์ (2558)	ต้น: การเรียนการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วิธีกรณีศึกษา ตาม: มโนทัศน์ประชาธิปไตยและ ความสามารถในการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	นักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 24 คน - กลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม สูง 8 คน กลาง 8 คน ต่ำ 8 คน	- แผนการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยใช้ วิธีการศึกษาจำนวน 9 แผน - แบบวัดมโนทัศน์ประชาธิปไตย มีความเที่ยงเท่ากับ - แบบสอบ Cornell Critical Thinking Test, Level X	- ค่าเฉลี่ย - ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน - t-test	การเรียนการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วิธี กรณีศึกษาช่วย พัฒนานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สังคมศึกษาสูง ปานกลาง และ ต่ำให้มีมโนทัศน์ ประชาธิปไตย และ ความสามารถในการคิดอย่างมี วิจารณญาณของ นักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 4 ดีขึ้น
ปรียา สมพิช (2556)	ต้น: การเรียนการสอนแบบ ผสมผสานโดยใช้ กรณีศึกษาตาม แนวโยนีโส มนสิการ ตาม: - ความสามารถในการคิด ไตร่ตรอง - ความสามารถในการตัดสินใจ เชิงจริยธรรม วิชาชีพสื่อมวลชน	นักศึกษาระดับ ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะ วิทยาการ จัดการ จำนวน 44 คน	- แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ กรณีศึกษาตามแนว โยนีโสมนสิการ - แบบวัดการคิด ไตร่ตรองและการ ตัดสินใจเชิง จริยธรรมวิชาชีพ สื่อมวลชน - แบบสังเกต พฤติกรรมการเรียน - แบบประเมิน ความพึงพอใจ	- ใช้สถิติ แบบ บรรยาย โดยใช้ การ คำนวณ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	การเรียนการสอนแบบ ผสมผสานโดยใช้ กรณีศึกษาตาม แนวโยนีโส มนสิการช่วยให้ ความสามารถในการคิดไตร่ตรอง ความสามารถในการตัดสินใจเชิง จริยธรรมวิชาชีพ สื่อมวลชนของ นักศึกษาระดับ ปริญญาบัณฑิต ดีขึ้น

จากตารางที่ 4 จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติที่ใช้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษา พบว่า การสอนโดยใช้กรณีศึกษา โดยส่วนใหญ่จากงานวิจัยที่ค้นพบมีการนำการสอนด้วยกรณีศึกษามาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ทักษะกระบวนการคิด ความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรม และทักษะการแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์จริง ได้แก่ กรณีศึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงจากภาพข่าว วิดีโอ เพื่อเชื่อมโยงเหตุการณ์ให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง อีกทั้งสามารถใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและมีการตัดปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมได้ง่ายขึ้น ซึ่งคุณธรรม จริยธรรมถือเป็นส่วนหนึ่งของความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุข

4. แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

4.1 แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

ประสาธ อิศรปริดา (2549 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) อธิบายทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ได้อธิบายว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กจะพัฒนาสอดคล้องกับพัฒนาการทางปัญญา ตามทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์ เพราะการที่เด็กจะวินิจฉัยจริยธรรม (Moral Judgment) ว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี สิ่งใดควรหรือไม่ควรนั้น ต้องอาศัยการใช้เหตุผลเชิงตรรกวิทยาและความคิดเชิงนามธรรม ฉะนั้นเด็กที่มีพัฒนาการทางปัญญาในขั้นก่อนการคิดแบบเหตุผล (Preoperational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับต้น ส่วนเด็กที่มีพัฒนาการทางปัญญาในขั้นการคิดแบบเหตุผลเชิงนามธรรม (Formal Operational Stage) จะมีพัฒนาการด้านจริยธรรมในระดับสูงสุด

Kohlberg (1976 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) ได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้นดังนี้

1. ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-conventional level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 2 ขวบ เด็กวัยนี้จะใช้การลงโทษและรางวัลเป็นการตัดสินใจความถูกความผิด เป็นวัยเชื่อถือผู้ใหญ่ ความสนใจจะอยู่ที่ตนเอง ไม่เข้าใจในระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ทางสังคม พัฒนาการของเด็กวัยนี้มี 2 ขั้นคือ
 - ขั้นที่ 1 เป็นขั้นการใช้การลงโทษเป็นเหตุผลของการตัดสินใจ เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 2-7 ปี เป็นขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ เด็กจะทำตามกฎเกณฑ์ หรือคำสั่งของผู้ใหญ่ เพราะกลัวการลงโทษ

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นใช้การตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ เป็นวัยที่มีอายุระหว่าง 7- 10 ปี เป็นขั้นการแสวงหารางวัล ขั้นนี้ได้จะทำดีตามคำสั่งและกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ จึงเป็นขั้นที่ต้องการรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนมาตัดสินใจในการประพฤติปฏิบัติเช่นเด็กทำดีเพราะต้องการได้รับคำชมเชย หรือได้รับรางวัลอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการตอบแทน

2. ระดับตามกฎหมายเกณฑ์ (Conventional Level) เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 10-16 ปี พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้จะยึดถือกฎเกณฑ์ของสังคมหรือของกลุ่ม ไม่อยากทำความผิด เพราะต้องการให้กลุ่มหรือสังคมยอมรับตน หรือต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม และเด็กในวัยนี้ยังเป็นวัยที่ยึดบุคคลที่ตนรักเป็นแบบฉบับ และยึดระเบียบของกลุ่มเป็นเกณฑ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นต่อเนื่องจาก 2 ขั้นแรก คือ

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ ขั้นนี้เด็กจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎหมายเกณฑ์ของสังคมหรือตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม ระยะเวลาเด็กจะมีอายุระหว่าง 10-13 ปี เป็นขั้นการทำตามผู้อื่นที่เห็นชอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นใช้ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ ระยะเวลาเด็กจะมีอายุระหว่าง 13-16 ปี เป็นขั้นทำตามหน้าที่ของสังคม เด็กจะใช้กฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนของทางสังคมมาเป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต และจะปฏิบัติหน้าที่ตามค่านิยมและกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคม เพื่อความเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือของสังคมนั้นเด็กวัยนี้จะทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม

3. ระดับเหนือกฎหมายเกณฑ์ (Post-conventional Level) เป็นระยะที่เด็กมีอายุ 16 ปี ขึ้นไประดับนี้บุคคลจะเข้าใจค่านิยม คุณค่าทางจริยธรรม และหลักเกณฑ์ที่นำไปใช้ในสังคม จะนำความเข้าใจเหล่านี้ไปใช้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง การพิจารณาความดี ความชั่ว จะพิจารณาได้อย่างลุ่มลึก และมีเหตุผล ไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัว และไม่ยึดตัวบุคคลหรือค่านิยมเฉพาะกลุ่ม จริยธรรมระดับนี้จึงเป็นจริยธรรมที่แยกออกจากกฎหมาย และการคาดหวังจากคนอื่น แต่จะใช้ความคิดตรรกะตรองซังใจ เป็นแนวทางการเลือกการประพฤติปฏิบัติ แบ่งออกเป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องจาก 4 ขั้นแรก ตามลำดับ ดังนี้คือ

ขั้นที่ 5 ขั้นใช้สัญญาสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ เป็นขั้นที่เลือกการกระทำโดยมีเหตุผลนำค่านิยมของสังคม สภาพการณ์สิทธิ และหน้าที่ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่มีเหตุผลที่คนส่วนใหญ่ยอมรับมาเป็นเหตุผลการตัดสินใจการกระทำ โดยไม่ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้คนหรือหมู่มากและสามารถควบคุมบังคับใจเองได้ พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้จะเป็นวัยรุ่นตอนปลายอายุ 16 ปีขึ้นไป จะยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการกระทำจะคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เป็นขั้นแสดงการกระทำโดยไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น

ขั้นที่ 6 ขั้นการใช้หลักการจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจพัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้จะพบผู้ใหญ่ที่มีความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในสังคมมีวัฒนธรรมอันดีงาม และมีความเจริญทางสติปัญญา ขั้นใช้หลักการทางจริยธรรมสากลเป็นเหตุผลในการตัดสินใจเป็นขั้นสูงสุดของเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นขั้นนำความรู้สากลที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์คำนึงถึงความถูกต้องมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกกระทำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสงบสุขของส่วนรวม บุคคลที่พัฒนาจริยธรรมถึงขั้นนี้จะมีอุดมคติเป็นคุณธรรมประจำใจ มีความละเอียดต่อการกระทำชั่ว คือ มีธรรมะได้แก่ หิริโอตตัปปะ แม้ว่าจะไม่มีใครเห็นก็ไม่ทำผิด คือไม่ทำผิดทั้งที่ลับและที่แจ้ง หรือ แม้แต่มีโอกาสนี้ก็ไม่ทำผิด เป็นขั้นการยอมรับคุณค่าของมนุษย์ไม่ถูกเหยียดหยามของคนอื่น

Kohlberg (1969 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) เชื่อว่าการพัฒนาทางจริยธรรมเป็นไปตามขั้นจากขั้นที่ 1 จนถึงขั้นที่ 6 จะพัฒนาข้ามขั้นไม่ได้เพราะการพัฒนาทางจริยธรรมขั้นสูงจะเกิดขึ้นด้วยการใช้เหตุผลทางจริยธรรมขั้นต่ำกว่าก่อน เมื่อบุคคลได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ๆ หรือเข้าใจความหมายของประสบการณ์เดิมดีขึ้น จะเกิดการเปลี่ยนแปลงและเกิดการพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นสูงขึ้น อย่างไรก็ตามแต่ละบุคคลอาจไม่สามารถบรรลุพัฒนาการทางจริยธรรมจนถึงขั้นสุดท้ายได้ ซึ่งโคลเบอร์กพบว่าบุคคลส่วนมากจะมีพัฒนาการถึงขั้นที่ 4 เท่านั้น นอกจากนั้น Kohlberg ได้แบ่งลักษณะจริยธรรมออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การมีความรู้ว่าการกระทำชนิดใดดีควรทำและการกระทำชนิดใดไม่ดีไม่ควรทำ พฤติกรรมชนิดใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ซึ่งความรู้เชิงจริยธรรมจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับการศึกษาของแต่ละบุคคล
2. ทักษะคิดเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกรู้สีกของบุคคลเกี่ยวกับความรู้เชิงจริยธรรมต่าง ๆ ว่ามีความพึงพอใจหรือไม่เพียงใด ซึ่งมักจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น ทักษะคิดเชิงจริยธรรมจะเป็นพัฒนาการทางจริยธรรมที่สูงขึ้นจากระดับความรู้เชิงจริยธรรม จึงสามารถใช้ทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างแม่นยำ แต่ทักษะคิดเชิงจริยธรรมอาจสามารถเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง
3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้นพฤติกรรมของบุคคลอาจมีเหตุผลเชิงจริยธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงระดับของพัฒนาการทางจริยธรรม
4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับหรือไม่แสดงพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะจะส่งผลถึงความสงบสุขของสังคม

สรุปได้ว่าทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามแนวคิดของโคลเบอร์ก จะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ 4 ขั้นตอนตามพัฒนาการช่วงวัย ได้แก่ 1) ระดับก่อนเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 2-10 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล 2) ระดับตามเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 10-16 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม

4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่ 1 อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คนของโรงเรียนอุทัยพิทยัง จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำนวน 8 แผน และแบบวัดคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬามีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างด้วยค่า "ที" ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน แต่ด้านความมีระเบียบวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านรู้แพ้ ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่องที่ 2 นิศาชล ภาวงศ์ (2560) ได้ทำการศึกษาการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจ

นักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อนำเสนอร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สภาพปัญหาโดยรวมพบว่า ผู้บริหารมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และพบว่าครูพลศึกษามีสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และนอกจากนี้พบว่านักเรียนมีสภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย จุดมุ่งหมายหลักสูตรโครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา และการวัดและการประเมินผล

เรื่องที่ 3 รัศมี ทองดี (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 40 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ กลุ่มควบคุมจำนวน 40 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.96 แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 และแบบทดสอบทักษะวอลเลย์บอล นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลก่อนและหลังการทดลองสัปดาห์ที่ 8 โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน 2) หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีทักษะวอลเลย์บอลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่องที่ 4 วุฒินันท์ ศรีแสง (2557) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา การวิจัยครั้งนี้

นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เป็นเวลา 8 สัปดาห์ และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลและแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยข้อมูลทางสถิติ ทดสอบค่าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกัน 3) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติ ผลการทดลอง จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
รัศมี ทองดี (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ ตาม: ความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอล	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 คน - กลุ่มทดลอง 40 คน - กลุ่มควบคุม 40 คน	-แผนการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน -แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา -แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือช่วยให้ความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดีขึ้น

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
นิศาชล ภาวงศ์ (2560)	ต้น: กระบวนการ ร่างหลักสูตร รายวิชาพลศึกษา เพื่อเสริมสร้าง ความมีน้ำใจ นักกีฬา ตาม: ร่าง หลักสูตรรายวิชา พลศึกษาเพื่อ เสริมสร้างควมมี น้ำใจนักกีฬา	จำนวน 525 คน - ครูพลศึกษาและ ผู้บริหาร 140 คน - นักเรียน มัธยมศึกษาตอน ปลาย 385 คน	-แบบสอบถามและ ข้อเสนอแนะ เรื่องการ นำเสนอหลักสูตร รายวิชาพลศึกษาเพื่อ เสริมสร้างความมีน้ำใจ นักกีฬาของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน -ค่าความ เที่ยง -ค่าความ ตรง -ค่าร้อยละ	นักเรียนมีสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นใน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก
วุฒินันท์ ศรีแถลง (2557)	ต้น: การจัดการ เรียนรู้พลศึกษา โดยใช้กิจกรรม กีฬารักบี้ฟุตบอล ตาม: ความมีน้ำใจ นักกีฬา	นักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 4-6 จำนวน 60 คน - กลุ่มทดลอง 30 คน - กลุ่มควบคุม 30 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม กีฬารักบี้ฟุตบอล 8 สัปดาห์ -แบบทดสอบความมี น้ำใจนักกีฬา	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ ฟุตบอลช่วยพัฒนาความมี น้ำใจนักกีฬาให้ดีขึ้น
อภิวัฒน์ จั้วลำหิน (2553)	ต้น: การจัดการ เรียนรู้พลศึกษา โดยใช้กิจกรรม กีฬาฟุตบอลตาม แนวคิดพัฒนา จริยธรรมของโคล เบิร์ก ตาม: ความมีน้ำใจ นักกีฬา	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 40 คน - กลุ่มทดลอง 20 คน - กลุ่มควบคุม 20 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาโดยใช้กิจกรรม กีฬาฟุตบอลตาม แนวคิดพัฒนาจริยธรรม ของโคลเบิร์ก จำนวน 8 แผน -แบบวัดความมีน้ำใจ นักกีฬา	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน - t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอล ตามแนวคิดพัฒนา จริยธรรมของโคลเบิร์กช่วย พัฒนาให้ ความมีน้ำใจ นักกีฬาของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ดีขึ้น

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติที่ใช้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg) พบว่า โดยส่วนใหญ่จากงานวิจัยที่ค้นพบมีการนำแนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg) มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้คุณธรรมจริยธรรม และความมีน้ำใจนักกีฬา อีกทั้งสามารถใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก (Kohlberg) เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของความมีน้ำใจนักกีฬา และมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อที่จะได้อยู่ร่วมกันกับสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้แล้วยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษา

เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาร่วมกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg) ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาร่วมกับทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กและกรณีศึกษา ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในงานวิจัย ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กและกรณีศึกษา

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา	ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (1976)	ขั้นตอนการสอนพลศึกษา	ขั้นตอนการสอนที่ใช้ในการวิจัย	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ตัวชี้วัด
		1) ขั้นตอนร่างกาย	ขั้นที่ 1 ขั้นอบอุ่นร่างกาย	ด้านสังคม ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย	
1) ขั้นการนำเสนอกรณีศึกษา 2) ขั้นระบุประเด็นปัญหา 3) ขั้นการวิเคราะห์กรณีศึกษา		2) ขั้นอธิบายและสาธิต	ขั้นที่ 2 ขั้นอธิบายและสาธิต 1) การนำเสนอและวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง.....ตามวัตถุประสงค์ข้อที่.....	ด้านสติปัญญา	
	ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล	3) ขั้นฝึกปฏิบัติ	ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ 2) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ 3) ขั้นแสวงหารางวัล	ด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา	พ 3.1 ม.4-6/3 พ 3.2 ม.4-6/1

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษา	ทฤษฎี พัฒนาการ ทางจริยธรรม ของ โคลเบอร์ก (1976)	ขั้นตอนการ สอนพลศึกษา	ขั้นตอนการสอน ที่ใช้ในการวิจัย	ผลลัพธ์การ เรียนรู้	ตัวชี้วัด
	ขั้นที่ 3 ทำตาม ผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ขั้นทำ ตามกฎเกณฑ์ ของสังคม	4) ขั้นนำไปใช้	ขั้นที่ 4 ขั้น นำไปใช้ 4) ทำตามผู้อื่น เห็นชอบ 5) ทำตาม กฎเกณฑ์ของ สังคม	ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม 1) ด้านการรู้ แพ้ รู้ชนะ รู้ อภัย 2) ด้าน ความยุติธรรม 3) ด้าน ความสามัคคี 4) ด้าน ความ รับผิดชอบ 5) ด้าน ความมีระเบียบ วินัย	พ 3.1 ม.4-6/2 พ 3.1 ม.4-6/3 พ 3.2 ม.4-6/1 พ 3.2 ม.4-6/3
4) ขั้นการอภิปราย กรณีศึกษา 5) ขั้นการสรุปผล การเรียนรู้		5) ขั้นสรุปและ สรุปปฏิบัติ	ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป และสรุปปฏิบัติ 6) อภิปราย และ สรุปองค์ ความรู้เพื่อนำไป ปรับใช้	ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา	พ 3.2 ม.4-6/3

จากตารางที่ 6 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา พบว่า สามารถแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาออกเป็น 5 ขั้นตอนหลัก และ 6 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. ขึ้นอบอุ่นร่างกาย
2. ขึ้นอธิบายและสาธิต

1) การนำเสนอและวิเคราะห์กรณีศึกษา เรื่อง..... ตามวัตถุประสงค์ข้อที่.....

3. ขั้นฝึกปฏิบัติ

- 2) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ
- 3) ขั้นแสวงหารางวัล

4. ขั้นนำไปใช้

- 4) ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ
- 5) ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม

5. ขั้นสรุปและสุขปฏิบัติ

- 6) อภิปรายและสรุปองค์ความรู้เพื่อนำไปปรับใช้

5. แนวคิดเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา

5.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้เกิดกับทุก ๆ คนไม่เฉพาะนักกีฬาเท่านั้นดังที่นักการศึกษาและนักพลศึกษาได้ให้ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬาดังนี้

Barrow (1977 อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุ่มเมศร์, 2552) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา คือ ค่านิยมที่สำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาหรือเล่นเกม

Mccarthy (1987 อ้างถึงใน ดนัย ดวงกุ่มเมศร์, 2552) ได้อธิบายว่า การมีน้ำใจนักกีฬาเป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรงไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ โดยไม่ท้วงติงอย่างใด

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2514 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) ได้อธิบายว่า การเล่นกีฬานอกจากจะมีความสุขมีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะความชำนาญในกีฬาประเภทนั้น ๆ และ เพื่อความสุขสมบูรณ์ ร่างกายมีสมรรถภาพแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเล่นกีฬาก็คือการปลูกฝังความ มีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการกีฬา ความมีน้ำใจนักกีฬาหมายถึง การที่ผู้เล่น กีฬาหรือนักกีฬา เล่นกีฬาเพื่ออุดมการณ์ทางกีฬาอย่างแท้จริง ไม่หวังแต่ผลความแพ้ชนะเป็นสำคัญ ไม่เอารัดเอาเปรียบคู่ต่อสู้แบบผิดกติกา รู้จักเสียสละ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักให้อภัยคู่แข่ง ตลอดจนการแสดงออกซึ่งมารยาทที่สุภาพอ่อนน้อม เป็นต้น

อร่าม เสียมขุนทด (2533) ได้อธิบายว่า น้ำใจนักกีฬา หมายถึง คุณธรรมประการหนึ่งซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข

ประยูทธ สาริมาน (2527) ได้ให้ความหมายของน้ำใจนักกีฬาไว้ว่า น้ำใจนักกีฬา คือ คุณธรรมประจำใจที่สามารถแสดงออกเป็นการกระทำได้ทั้งกาย วาจาใจที่ดีงาม เป็นประโยชน์ต่อ

ตนเองผู้อื่นและสังคม น้ำใจนักกีฬานี้จำเป็นจะต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นได้ อันเนื่องมาจากสภาวะของจิตใจที่ดี ซึ่งผ่านทางกิจกรรมพลศึกษามาแล้ว

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้ให้ความหมายของน้ำใจนักกีฬาไว้ว่า น้ำใจนักกีฬา คือ หลักธรรมหรือข้อปฏิบัติที่นักกีฬาและผู้ดูกีฬาพึงจะประพฤติหรือปฏิบัติตนในการเล่นกีฬาและการดูกีฬา ในการทำงานและในการมีชีวิตร่วมกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การเล่นกีฬา การดูกีฬา การทำงาน และการมีชีวิตร่วมกันนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นผลดีแก่ทุก ๆ ฝ่าย ตามหลักการและอุดมคติของการกีฬาที่ได้วางไว้

5.2 คุณลักษณะสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การที่บุคคลใดจะเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ มากน้อยแค่ไหนนั้นจะสามารถทราบได้จากการแสดงออกในสภาพการณ์จริงของบุคคลนั้น พฤติกรรมที่จะช่วยให้สามารถทราบได้ว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาหรือไม่ ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้

เมื่อเป็นผู้เล่นกีฬา

1. เล่นกีฬาอย่างเต็มกำลังความสามารถ ไม่ว่าการเล่นนั้นจะแพ้หรือชนะ
2. ปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับของการเล่นกีฬาด้วยความเคร่งครัดตลอดเวลา
3. มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่แสดงอาการโอ้อวดหรือเย่อหยิ่งจองหอง
4. เล่นกีฬาด้วยชั้นเชิงของการเล่นกีฬาไม่พยายามเอาเปรียบหรือคดโกงฝ่ายตรงกันข้าม
5. เชื่อฟังและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสินอย่างหน้าชื่นตาบาน
6. แสดงความเป็นมิตรและให้เกียรติแก่เพื่อนร่วมเล่นทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายคู่ต่อสู้
7. ถ้ามีการพลาตหลังก็มีการขอโทษและให้อภัยซึ่งกันและกันและฝ่ายคู่ต่อสู้
8. เวลาชนะก็ไม่แสดงอาการดีใจออกนอกหน้ามากเกินไปหรือดูถูกเหยียดหยามผู้แพ้
9. เวลาแพ้ก็ไม่แสดงอาการเสียใจออกนอกหน้ามากเกินไป แต่ก็พยายามหาสาเหตุ

เพื่อแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป

10. ไม่ยั่วยุหรือกลั่นแกล้งผู้เล่นด้วยกันทั้งที่เป็นผู้เล่นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายคู่ต่อสู้
11. มีใจหนักแน่น มีความอดทนอดกลั้นในเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
12. มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อนร่วมเล่นทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายตรงข้าม
13. ยอมรับในผลการเล่นว่าเป็นไปตามระดับความสามารถของตนเองด้วยดี
14. มีความเชื่อและเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬาอย่างแท้จริง
15. มีความสามัคคีและความร่วมมือในระหว่างเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน
16. มีวินัยและมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

17. เมื่อแพ้ไม่แสดงอาการอาฆาตหรืออิจฉาผู้ชนะ
 18. มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่แบ่งชั้นวรรณะ เชื้อชาติ หรือศาสนา
 19. เมื่อจบเกมการเล่นกีฬาแล้วจะแสดงความเป็นมิตรต่อกันทั้งกับผู้เล่นฝ่ายเดียวกัน ฝ่ายคู่ต่อสู้ และผู้ตัดสิน เช่น ด้วยการสัมผัสมือกันหรือแสดงความยินดีต่อกันและกัน
- เมื่อเป็นผู้ดูกีฬา
1. ประเมินให้เกียรติแก่ผู้ตัดสินและผู้เล่นทั้ง 2 ฝ่ายเมื่อลงสนามเริ่มเล่นและเมื่อจบเกมแล้ว
 2. ประเมินแสดงความชื่นชมในฝีมือหรือความสามารถของผู้เล่นทั้ง 2 ฝ่ายในระหว่างเล่น
 3. ยอมรับในคำตัดสินของผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ควบคุมเกมการเล่นด้วยดี
 4. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสนามโดยเคร่งครัด
 5. ชมกีฬาในแง่ของชั้นเชิงและความสามารถในการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง
 6. ไม่โห่ ยั่วผู้เล่น เจ้าหน้าที่ หรือผู้เล่นทั้งของฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงกันข้าม
 7. เปล่งเสียง สนับสนุนให้กำลังใจผู้เล่นด้วยวาจาสุภาพทั้งฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงกันข้าม
 8. เมื่อฝ่ายเดียวกันเป็นผู้ชนะก็ไม่แสดงความดีใจจนออกนอกหน้าเกินไปและไม่ดูถูกหรือเหยียดหยันผู้แพ้
- เมื่อฝ่ายเดียวกันเป็นผู้แพ้ก็ไม่แสดงอาการออกนอกหน้ามากจนเกินไปและไม่อาฆาตผู้ชนะ
9. เมื่อฝ่ายเดียวกันเป็นผู้แพ้ก็ไม่แสดงอาการออกนอกหน้ามากจนเกินไปและไม่อาฆาตผู้ชนะ
 10. มีใจเป็นธรรม ชมกีฬาโดยยึดมั่นในอุดมคติของการกีฬา คือกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนานอย่างแท้จริง
 11. มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเป็นมิตรกับเพื่อนผู้ชมกีฬาด้วยกัน
 12. ยอมรับในผลการเล่นและในความสามารถของผู้เล่นทั้งของฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงกันข้าม

CHULALONGKORN UNIVERSITY

Barrow (1997 อ้างถึงใน ธนายุทธ จิตรหาญ, 2564) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ การเล่นด้วยความยุติธรรม การไม่โอ้อวดหรือไม่ยกตนข่มท่านเมื่อได้รับชัยชนะ การยอมรับและควบคุมตนเองได้เมื่อแพ้และยังประกอบด้วยคุณลักษณะย่อย ๆ อีกหลายประการ เช่น ความซื่อสัตย์การเล่นอย่างสุภาพ การควบคุมตนเอง เป็นต้น

ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ (2522 อ้างถึงใน ธนายุทธ จิตรหาญ, 2564) ได้ระบุลักษณะสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบไปด้วยดังนี้

- 1) การรู้แพ้ หมายถึง เมื่อแพ้ก็ไม่พาลเกร ไม่คิดอาฆาต ไม่อิจฉาริษยา ไม่แสดงความเสียใจจนออกนอกหน้ามากเกินไป ไม่เสียขวัญ ไม่โทษผู้อื่นหรือสิ่งต่าง ๆ แสดงความยินดีและยอมรับในความสามารถของฝ่ายชนะ

2) การรู้ชนะ หมายถึง เมื่อชนะก็ไม่เย้ยหยันหรือดูถูกเหยียดหยามฝ่ายแพ้ทั้งทางวาจาและการกระทำ ไม่แสดงความดีใจจนออกนอกหน้ามากเกินไป พยายามเอาชนะโดยใช้ความสามารถของตนเองไม่ว่าจ้างหรือขอร้องให้ฝ่ายตรงข้ามขอยอมแพ้ เห็นอกเห็นใจฝ่ายแพ้

3) การรู้ภัย หมายถึง ให้อภัยซึ่งกันและกันในความพลัดพลั้งที่เกิดขึ้น

นิสาชล ภาวงศ์ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และได้ระบุลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
- 2) ด้านการปฏิบัติตามกฎกติกา
- 3) ด้านมารยาทในการเล่นกีฬา
- 4) ด้านการมีน้ำใจ
- 5) ด้านการมีส่วนร่วมและเห็นคุณค่า

दनัย ดวงกุมเมศร์ (2552) ได้ระบุลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ 7 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย คือ การแสดงออกในลักษณะการยอมรับผลของการแข่งขันโดยไม่เอาผลแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์ ไม่แสดงท่าทีที่ไม่พึงประสงค์ รวมทั้งแสดงความยินดีต่อความสำเร็จของผู้อื่นอย่างเหมาะสม

2. ด้านความกล้าหาญ คือ การแสดงออกของบุคคลในลักษณะที่ไม่ประหม่า ละอาย หรือหวาดกลัว แต่มีความกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม

3. ด้านความสามัคคี คือ การแสดงออกในลักษณะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันเพื่อทำกิจกรรมใด ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ

4. ด้านความรับผิดชอบ คือ การแสดงออกในลักษณะมีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงการงาน พร้อมทั้งจะรับผลจากสิ่งที่ตนเองกระทำไม่ว่าจะถูกหรือผิด

5. ด้านความอดทน คือ การแสดงออกในลักษณะมีความเข้มแข็ง มีความหนักแน่นของจิตใจ ไม่แสดงการหวั่นไหวต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

6. ด้านความมีระเบียบวินัย คือ การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติและปฏิบัติตามข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงที่สังคมยอมรับ

7. ด้านความยุติธรรม คือ การแสดงออกในลักษณะการเคารพสิทธิของผู้อื่นและรักษาสีทธิของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ มีการตัดสินใจตามความถูกต้องมากกว่าความต้องการของพวกพ้อง

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 อ้างถึงใน นิศาชล ภาวรงค์, 2560) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาไว้ ดังนี้

1. เล่นกีฬาด้วยความยุติธรรม และสุดความสามารถ
2. เล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน และเพื่อความสำเร็จของทีม
3. เล่นกีฬาโดยใช้สมอง และเล่นตามแบบฉบับของนักกีฬา
4. ยอมรับเจ้าหน้าที่ และการตัดสินใจของคณะกรรมการ
5. ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในและนอกสนามแข่งขัน
6. ทำตัวให้เป็นທີ່เลื่อมใสแก่บุคคลทุกคน
7. ซื่อสัตย์ต่อกฎระเบียบของการเล่นกีฬา
8. มีความสุภาพอ่อนน้อมต่อคู่แข่งชั้น กรรมการ และเจ้าหน้าที่
9. ให้เกียรติคู่แข่งชั้นด้วยความจริงใจ เมื่อได้รับชัยชนะ
10. สงบเสงี่ยมในชัยชนะที่ได้รับ
11. งดการกระทำที่ก้าวร้าวไม่สุภาพต่อทีมหรือเจ้าหน้าที่แข่งขัน เมื่อประสบความพ่ายแพ้
12. ไม่คดโกง หลีกเลี่ยงการแข่งขัน หรือประทุษร้ายฝ่ายตรงข้าม

5.3 แนวคิดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

จรรยาพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) ได้นำเสนอแนวทางการเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากชั่วโมงพลศึกษาและในการเรียนการสอน วิชาต่าง ๆ เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่เหมาะสม
2. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กทุกคน ไม่เลือกเฉพาะบางคนแต่ควรเป็นไปอย่างถ้วนหน้า
3. กีฬาที่จะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด คือ กีฬาประเภททีม เนื่องจากเป็นการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน
4. กีฬาประเภทศิลปปะการต่อสู้ จะเน้นความสุชุม อ่อนน้อมการเคารพครู อาจารย์ การนำศิลปปะการต่อสู้ไปใช้ในทางที่ดีงาม
5. การมีน้ำใจนักกีฬาควรปลูกฝังทุกครั้งที่มีการฝึกกีฬาทุกวัน ทุกเวลา ทุกสถานที่ ไม่เฉพาะในเกมกีฬาเท่านั้น
6. ครู อาจารย์ และพ่อแม่ผู้ปกครอง มีส่วนช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ให้เด็กได้เพราะชีวิตจริงเด็กจะต้องเรียนรู้ความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ใกล้ชิดและผู้ใหญ่ ไม่เฉพาะแต่ในชั่วโมงพลศึกษาเท่านั้น

7. การให้เด็กได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันกีฬาบ่อย ๆ เป็นหนทางหนึ่งที่จะสอนความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กได้ทั้งนี้ครูและผู้ฝึกสอนประจำทีมจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ให้เล่นกีฬาเพื่อความมีน้ำใจนักกีฬาและมิตรภาพ

8. ควรปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมไทยในปัจจุบันได้อย่างราบรื่น

9. เด็กที่มีน้ำใจนักกีฬามักสนิทสนมคุ้นเคยกับผู้อื่นได้ดีมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

10. เด็กควรได้รับการฝึกฝนการมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรง และโดยอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม

ประยูทธ สาริมาน (2527) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และได้อธิบายเกี่ยวกับการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้เล่นที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการในการตัดสินโดยตลอด รองลงมาคือการปฏิบัติตามกติการะเบียบข้อบังคับ

2. ในการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับการเป็นผู้ดูที่ดี ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องของการให้เกียรติผู้ตัดสิน กรรมการและผู้เล่นทั้งสองฝ่าย รองลงมาคือการแสดงความเคารพและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการตลอดเวลาการแข่งขัน เช่น ไม่ยั่วยุ ด่าทอ เย้ยหยัน ให้ผู้ตัดสินและกรรมการ

3. ในการสอนเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาที่เกี่ยวกับคุณลักษณะน้ำใจนักกีฬาด้านอื่น ๆ ครูพลศึกษาได้เน้นในเรื่องการให้นักเรียนรู้จักการให้อภัยในความผิดพลาดของเพื่อนร่วมทีมมากที่สุด รองลงมาคือ การให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

4. ด้านวิธีการสอน ครูพลศึกษาใช้วิธีการสอนแบบบรรยายสอดแทรกในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะเล่นกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสอนแบบบรรยายหรืออภิปรายโดยครูพลศึกษาเอง นอกจากนี้พบว่าครูพลศึกษาได้สอนในเรื่องการมีน้ำใจนักกีฬาทุกครั้งในชั่วโมงพลศึกษา แต่ไม่ค่อยจริงจังกับการสอนเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีเอกสาร ไม่มีหนังสือที่จะใช้ค้นคว้าในการเตรียมการสอน และมีเวลาในการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละคาบน้อยเกินไป ทำให้ไม่สามารถบรรจุเนื้อหาเรื่องนี้เข้าไปในการสอนได้มากเท่าที่ควร

5. การปรับปรุงวิธีการสอนเรื่องน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา ครูพลศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงในสิ่งต่อไปนี้ตามลำดับ คือ การมีน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษาโดยการทำตนให้เป็นตัวอย่าง ครูพลศึกษาควรมีความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาดีขึ้น การเห็นความสำคัญของน้ำใจนักกีฬาของครูพลศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมจริยธรรมพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ ที่นักกีฬาและผู้ชมกีฬาพึงปฏิบัติในการเล่นหรือชมกีฬา หรือแม้แต่การใช้ชีวิตในสังคม ซึ่งจะทำให้ทุกคนใช้ชีวิตและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งองค์ประกอบของความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย ดังนี้

1. การรู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย หมายถึง การแสดงออกถึงลักษณะของการยอมรับผลการแข่งขัน โดยไม่เอาผลแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์ ไม่แสดงท่าทางที่ไม่พึงประสงค์ มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันรวมทั้งแสดงความยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ
2. ความยุติธรรม หมายถึง ลักษณะของการเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสติของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้อง ไม่เห็นแก่พวกพ้องเป็นสำคัญ
3. ความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกถึงความน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ
4. ความรับผิดชอบ หมายถึง ลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยง พร้อมทั้งจะรับผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะถูกหรือผิด
5. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงทางสังคม

5.4 การวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมาได้มีการประเมินผลของความมีน้ำใจนักกีฬาโดยใช้เครื่องมือในการประเมินผล ดังรายการดังต่อไปนี้

อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ใช้แบบวัดความมีน้ำใจของนักกีฬาเป็นตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

ธนายุทธ จิตหาญ (2564) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาลาครอสที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้แบบวัดความมีน้ำใจของนักกีฬาเป็นตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

นิสาชล ภาวงศ์ (2560) ได้ทำการศึกษาการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบวัดประเมินทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยเพื่อนประเมินเพื่อน

รัศมี ทองดี (2562) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้แบบวัดความมีน้ำใจของนักกีฬาเป็นตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

พชรพล พรหมมา (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอที่มีต่อพัฒนาการความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบวัดประเมินทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยเพื่อนประเมินเพื่อน

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำข้อมูลงานวิจัยมาสังเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปร	เครื่องมือที่ใช้วัดน้ำใจนักกีฬา
อภิวัดน์ จัตุราทิน (2553)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก ตาม: ความมีน้ำใจนักกีฬา	แบบวัดความมีน้ำใจของนักกีฬาเป็นตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
ธนายุทธ จิตหาญ (2564)	ต้น: การจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาครอส ตาม: สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬา	แบบวัดความมีน้ำใจของนักกีฬาเป็นตามวิธีการของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
นิสาชล ภาวงศ์ (2560)	ต้น: กระบวนการร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ตาม: ร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา	แบบวัดประเมินทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยเพื่อนประเมินเพื่อน

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปร	เครื่องมือที่ใช้วัดน้ำใจนักกีฬา
รัศมี ทองดี (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ ตาม: ความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอล	แบบวัดความมีน้ำใจของนักกีฬาเป็นตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert's Scale) ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ คอลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก
พชรพล พรหมมา (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอ ตาม: พัฒนาการ ความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬา	แบบวัดประเมินทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ โดยเพื่อนประเมินเพื่อน

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่า การวัดความมีน้ำใจนักกีฬาส่วนใหญ่จะเลือกใช้แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ คอลเบิร์ก (Kohlberg, 1976) เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาดังกล่าว เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

5.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา

เรื่องที่ 1 พชรพล พรหมมา (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอที่มีต่อการพัฒนาการความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถกีฬาฟุตบอลของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองไม่แตกต่างกับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามปกติที่มีนัยสำคัญระดับ .05 3) ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

เรื่องที่ 2 รัศมี ทองดี (2562) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน 2) หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) หลังการทดลอง 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีทักษะวอลเลย์บอลแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่องที่ 3 นิศาชล ภาวงศ์ (2560) ได้ทำการศึกษาการนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย 4 ด้านคือ ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สภาพปัญหาโดยรวมพบว่า ผู้บริหารมีสภาพปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และพบว่าครูพลศึกษามีสภาพปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสภาพปัญหาอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก และนอกจากนี้พบว่านักเรียนมีสภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วย จุดมุ่งหมายหลักสูตรโครงสร้างรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชาน้ำใจนักกีฬา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้แหล่งการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอน คำอธิบายรายวิชา ประมวลรายวิชา และการวัดและการประเมินผล

เรื่องที่ 4 ธนายุทธ จิตหาญ (2564) ได้ทำการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาครอสส์ที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนไม่แตกต่างกัน ขณะที่หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยคะแนนควมมีน้ำใจนักกีฬาก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนไม่แตกต่างกัน ขณะที่หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เรื่องที่ 5 อภิวัฒน์ จักรวาล (2553) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาควมมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนควมมีน้ำใจนักกีฬาและคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านควมยุติธรรม ด้านควมสามัคคี ด้านควมรับผิดชอบ และด้านควมมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนควมมีน้ำใจนักกีฬาและคะแนนรายด้านทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านควมยุติธรรม ด้านควมสามัคคี ด้านควมรับผิดชอบ ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน แต่ด้านควมมีระเบียบวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนควมมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านควมยุติธรรม ด้านควมสามัคคี ด้านควมรับผิดชอบ และด้านควมมี

ระเบียบวินัย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติ ผลการทดลอง จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
พชรพล พรหมมา (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอ ตาม: พัฒนาการความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬา	นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 40 คน - กลุ่มทดลอง 20 คน - กลุ่มควบคุม 20 คน	-แผนการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอ จำนวน 8 แผน -แบบทดสอบความสามารถกีฬาฟุตบอล -แบบประเมินทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา (เพื่อนประเมิน)	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอช่วยให้ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้น
รัศมี ทองดี (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ ตาม: ความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอล	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 80 คน - กลุ่มทดลอง 40 คน - กลุ่มควบคุม 40 คน	-แผนการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือ จำนวน 8 แผน -แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา -แบบทดสอบทักษะกีฬาวอลเลย์บอล	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือช่วยให้ความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดีขึ้น
นิศาชล ภาวงศ์ (2560)	ต้น: กระบวนการร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา ตาม: ร่างหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬา	จำนวน 525 คน - ครูพลศึกษาและผู้บริหาร 140 คน - นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 385 คน	-แบบสอบถามและข้อเสนอแนะ เรื่องการนำเสนอลักษณะรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย -แบบประเมินทักษะการแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน -ค่าความเที่ยง -ค่าความตรง -ค่าร้อยละ	นักเรียนมีสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
ธนายุทธ จิตหาญ (2564)	ต้น: การจัดการกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬา ลาครอส ตาม: สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬา	นักเรียนมัธยมตอนต้น จำนวน 60 คน - กลุ่มทดลอง 30 คน - กลุ่มควบคุม 30 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬาลาครอส จำนวน 16 แผน -แบบวัดสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะ -แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test	การจัดการกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาลาครอสช่วยให้สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมตอนต้นดีขึ้น
อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก ตาม: ความมีน้ำใจนักกีฬา	นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 40 คน - กลุ่มทดลอง 20 คน - กลุ่มควบคุม 20 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก จำนวน 8 แผน -แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา	-ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กช่วยพัฒนาให้ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ดีขึ้น

จากตารางที่ 8 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติที่ใช้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา โดยส่วนใหญ่จากงานวิจัยที่ค้นพบมีการนำการสอนพลศึกษารูปแบบต่าง ๆ มาใช้ในพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เรียน จากที่ผู้วิจัยค้นพบมีดังนี้

- 1) การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอช่วยให้ความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้น
- 2) การจัดการกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาลาครอสช่วยให้สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนมัธยมตอนต้นดีขึ้น
- และ 3) การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือช่วยให้ความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาถือเป็นสิ่งที่ผู้สอนควรปลูกฝังให้กับผู้เรียนในวิชาพลศึกษา (จรรยาพร ธรณินทร์ 2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นการเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่นักกีฬาและผู้ชมกีฬาพึงปฏิบัติในการเล่นหรือชมกีฬา หรือแม้แต่การใช้ชีวิตในสังคม ซึ่งจะทำให้ทุกคนใช้ชีวิตและอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6.1 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา คือพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการและกระบวนการของการพลศึกษาตามสาระมาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้

ปราณี กองจินดา (2549 อ้างถึงใน ปริญญาฯ ตันวัฒนเสรี, 2565) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จ ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

บุศรา อิมทรัพย์ (2551) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากการเรียนการสอน การฝึกหัด หรือประสบการณ์ที่ได้รับในแง่ของความรู้ความสามารถในรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัววัดขนาดของความสำเร็จได้ ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นเครื่องมือในการวัดขนาดของความสำเร็จในการเรียนในรายวิชานั้น ๆ

จิรกิตต์ เนาวพงศ์รัตน์ (2562) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัดการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใดมีความสามารถชนิดใด โดยสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในลักษณะต่าง ๆ และการวัดผลตามสภาพจริง เพื่อบอกถึงคุณภาพการศึกษา

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการเรียนรู้นี้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้ โดยสามารถวัดได้ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

6.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุภาวดี คำนาคี (2551) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การตรวจสอบดูว่าผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดหมายทางการศึกษาตามหลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใด ทั้งนี้ยกเว้นในทางด้านอารมณ์ สังคมและการปรับตัว นอกจากนี้แล้วยังหมายรวมถึงการประเมินผลความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการและแบบที่ไม่ใช่แบบทดสอบด้วย

ฐิตียา เกตุคำ (2551) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นตัวชี้วัดให้ผู้สอนทราบว่สิ่งทีนักเรียนเรียนไปแล้วบรรลุจุดประสงค์ที่ครูตั้งไว้หรือไม่ ภายหลังทีการเรียนการสอน

สิ้นสุดซึ่งนิยมใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือ ผลที่ได้จากการวัดเพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอน กล่าวคือ ถ้านักเรียนไม่บรรลุจุดประสงค์ที่ครูตั้งไว้แล้ว ครูผู้สอนจะต้องมีการปรับปรุงการสอนของครู เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนจนสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาในข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้จึงจะถือว่าประสบความสำเร็จในการเรียนนั้น ๆ แต่ทั้งนี้แบบทดสอบนั้นจะต้องเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ จึงจะทำให้ข้อมูลหรือผลจากการสอบนั้นเชื่อถือได้

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ได้ให้ความหมายของการวัดไว้ว่า คือ กระบวนการกำหนดตัวเลขให้แก่สิ่งต่าง ๆ อย่างมีกฎเกณฑ์ การวัดจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการวัด เครื่องมือที่ใช้ในการวัด การแปลผลและการนำไปใช้ ส่วนการประเมินผล คือ กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน การประเมินผลเกี่ยวกับ "คุณค่า" ของสิ่งต่าง ๆ การประเมินสิ่งใดก็ตามจะต้องอาศัยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ ผลจากการวัด เกณฑ์ที่ตั้งไว้ และการตัดสินคุณค่า

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง กระบวนการวัดผลการจัดการเรียนรู้ เป็นตัวชี้วัดให้ผู้สอนทราบว่าสิ่งที่ผู้เรียนเรียนไปแล้วเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใดและบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้หรือไม่

6.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบหรือ ชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีบทบาทสำคัญในการใช้เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถถึงระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือยัง หรือมีความรู้ความสามารถถึงระดับใดหรือมีความรู้ความสามารถดีเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนๆ ที่เรียนด้วยกัน

จิรจิตต์ เนาวพงศ์รัตน์ (2562) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชานั้น ๆ และทักษะต่าง ๆ ของแต่ละวิชา เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถที่เกิดจากการเรียนเป็นไปตามมาตรฐานหรือเป้าหมายที่ผู้สอนตั้งไว้หรือไม่

กล่าวโดยสรุปได้ว่า แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดผลการจัดการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และทักษะการปฏิบัติของ

แต่ละรายวิชา ซึ่งเป็นตัวชี้วัดให้ผู้สอนทราบว่าสิ่งที่ผู้เรียนเรียนไปแล้วเกิดการเรียนรู้น้อยเพียงใด และบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้หรือไม่

6.4 องค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา (2561)

6.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกาย (P) วิชาพลศึกษาสามารถช่วยให้นักเรียนได้มีร่างกายที่แข็งแรงขึ้น มีสมรรถภาพทางกายที่ดีและมีสุขภาพที่ดีนั้น ตามหลักการของสรีรวิทยาการกีฬานั้น ๆ ร่างกายของคนและสัตว์ทุกชนิด ต้องการการออกกำลังกายด้วยกันทั้งสิ้น การออกกำลังกายเป็นประจำ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการที่จะช่วยให้บุคคลมีสุขภาพดีมีคุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์ มีอายุยืน สามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ และสร้างผลผลิตให้แก่ตนเองสังคม และประเทศชาติได้ดีและมีประสิทธิภาพ

6.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านทักษะในการเล่นกีฬา (P) การมีส่วนร่วมและการได้ลงมือเล่นหรือปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและกิจกรรมการกีฬาต่าง ๆ จะช่วยทำให้บุคคลได้มีพัฒนาการในด้านการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ทำงานประสานกันได้ดียิ่งขึ้น เช่น ทำให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีความเคลื่อนไหวได้ดีขึ้นและได้ผลมากขึ้น

6.1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม (A) กิจกรรมพลศึกษาที่อยู่ภายใต้การจัดและการดำเนินการเรียนการสอนของครูที่มีความรู้ความสามารถนั้นจะส่งเสริมและพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ประจำตัวและในขณะเดียวกันก็สามารถปรับตัวบุคคลให้เข้ากับสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคมได้ดีด้วย เช่น ทางด้านคุณลักษณะประจำตัว จะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีความอดทน มีความยับยั้งชั่งใจ มีศีลธรรม ฯลฯ สำหรับคุณลักษณะหมู่คณะจะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความสุภาพ อ่อนโยน มีความสามัคคีร่วมมือซึ่งกันและกันมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรักและความจงรักภักดีไว้ เนื้อเชื้อใจกัน มีน้ำใจนักกีฬา มีความเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความเคารพต่อผู้อื่น มีความเคารพต่อ กติกาการเล่น มีความเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นต้น

6.1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับพลศึกษา (K) การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา ในทางพลศึกษาการเรียนรู้นั้นทางด้านสมรรถภาพทางกายด้านทักษะทางการกีฬา ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ และด้านความรู้ความเข้าใจนั้น จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองเท่านั้น ดังนั้น กระบวนการเรียนการสอนได้จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง จึงเป็นการเรียนรู้ที่นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะกีฬา ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านเจตคติแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ได้เรียนเหล่านั้นได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วยเพราะ

เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้แล้วนักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้นั้นไปปฏิบัติจริงและทำให้ได้รู้ว่าสิ่งที่รู้นั้นมีความหมายและเป็นจริงตามที่ได้รู้มา

6.1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านเจตคติต่อพลศึกษา (A) การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เจตคติเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะท่าที ความรู้สึก อารมณ์ และค่านิยมของบุคคลที่แสดงออกมา การที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ไปในทิศทางใดไม่ว่าจะมากน้อยเพียงใด จะสามารถทราบได้จากการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลนั้นต่อสิ่งนั้นเท่านั้น ดังนั้น การที่บุคคลหนึ่งจะมีเจตคติที่ดีต่อพลศึกษา การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาหรือไม่นั้นจะสามารถทราบได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้แสดงพฤติกรรมของเขาที่มีต่อพลศึกษา การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาออกมาในลักษณะต่าง ๆ เท่านั้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่าองค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกาย (P) คือ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้น แข็งแรง และมีสุขภาพที่ดี ตามหลักสูตรรวิทยาการกีฬานั้น ร่างกายของคนเราต้องการการออกกำลังกายเป็นประจำ เพราะเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้มีสุขภาพ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านทักษะในการเล่นกีฬา (P) คือ การปฏิบัติจริงในกิจกรรมพลศึกษา เช่น กิจกรรมการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและกิจกรรมการกีฬา จะช่วยให้บุคคลได้มีพัฒนาการในด้านการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้ทำงานประสานกันได้ดียิ่งขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม (A) คือ กิจกรรมพลศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย มีความกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทน เป็นต้น คุณลักษณะหมุ่คณะ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีร่วมมือซึ่งกันและกัน มีความรักและความจงรักภักดีไว้ มีน้ำใจนักกีฬา มีความเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความเคารพต่อผู้อื่น มีความเคารพต่อ กติกาการเล่น มีความเสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม มีความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นต้น

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านความรู้ (K) คือ กระบวนการเรียนการสอนได้จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้ ด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง จึงเป็นการเรียนรู้ที่นอกจากจะทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ทั้งในด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะกีฬา ด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านเจตคติ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาด้านเจตคติต่อพลศึกษา (A) คือ การที่บุคคลหนึ่งจะมีเจตคติที่ดีต่อพลศึกษา การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาหรือไม่นั้น จะสามารถทราบได้ก็

ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้แสดงพฤติกรรมของเขาที่มีต่อพลศึกษา การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ออกมาในลักษณะต่าง ๆ เท่านั้น

6.5 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา หมายถึง การประเมินพัฒนาการที่เกิดขึ้นตามหลักการและกระบวนการของการเรียนการสอนพลศึกษาตามสาระมาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของพัฒนาการนั้นมา ประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่ผ่านมาดีหรือไม่ ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดเพื่อการประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักจะกระทำเพื่อให้คะแนนนักเรียนหลังจากได้เรียนจบวิชาแต่ละวิชาในภาคการศึกษาหนึ่ง ๆ หรือจบหลักสูตรการเรียนหนึ่ง ๆ เรียบร้อยแล้ว

6.5.1 หลักการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

การวัดและการประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินควบคู่กันไป การบูรณาการวัดและการประเมินผลกับการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตามกำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียนนำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรมสามารถค้นพบความรู้ใหม่และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 26 ("รวมกฎหมายการศึกษา," 2549) ได้กำหนดชัดเจนให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษานั้น หมายถึง ผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนจากหลายส่วนก่อนที่จะตัดสินให้ระดับผลการเรียน ดังนั้น เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอนจึงควรดำเนินการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1) เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Evaluation) และประเมิน เพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ

กระบวนการรวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์หรือตามปรัชญาขอวิชาโดยให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการความรู้ตามความเหมาะสม

2) เน้นการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงกระบวนการสอนของตนและปรับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตร

3) เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนตามสภาพจริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์ที่เป็นจริง (Authentic Learning and Assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) อย่างชัดเจน

4) เน้นการบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

5) เน้นการให้มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมินตนเองประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อน และประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

6) เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมจากพัฒนาการของผู้เรียนความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบตามความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระและระดับชั้น

6.5.2 วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แล้วบันทึกไว้เป็นลักษณะอักษร
2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบต่าง ๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม/จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัวด้วยแบบวัดต่าง ๆ
4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไปการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ
5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง) อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติ และอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ
6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลายตั้งแต่ข้อ 1-5 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวมแฟ้มผลงาน

เป็นเครื่องมือประเมินอีกชนิดหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยม แฟ้มผลงานของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนติดตามดูแลการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เห็นภาพพัฒนาการการทำงานของผู้เรียน และยังเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้ปกครองอีกทางหนึ่งด้วย

6.5.3 หลักการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา

ตามหลักการของการสอนพลศึกษานั้น พลศึกษาช่วยให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้หรือได้พัฒนาการด้วยการกระทำหรือด้วยการลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง และเมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนก็จะเกิดพัฒนาการหรือเกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ขึ้นมาพร้อม ๆ กัน คือ ทางด้านร่างกาย ทางด้านความรู้ ทางด้านการมีทักษะทางด้านคุณลักษณะประจำตัว และทางด้านเจตคติ ดังนั้น การวัดและประเมินผลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ก็ต้องวัดเพื่อประเมินผลตามหลักการและปรัชญาการเรียนการสอนพลศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้านทั้ง 5 ด้านตามที่ได้กล่าวมาแล้ว คือ จะต้องวัดเพื่อประเมินผลในด้านต่าง ๆ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) ดังต่อไปนี้

1. การวัดด้านสมรรถภาพทางกาย เพื่อจะได้ทราบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนวิชาพลศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ แล้วนักเรียนจะมีสมรรถภาพทางด้านร่างกายหรือมีร่างกายแข็งแรงมากน้อยแค่ไหน
2. การวัดด้านความรู้ ความเข้าใจในความรู้พื้นฐานต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในความรู้พื้นฐาน ที่จำเป็นและสำคัญต่อนักเรียนในการนำไปใช้ในการเล่นกีฬาในเวลาว่างได้มากน้อยแค่ไหน เช่น ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเล่นที่ง่าย ๆ ที่ถูกต้องและประโยชน์ของการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา และกติกาการเล่นที่ง่าย ๆ เหล่านี้เป็นต้น
3. การวัดด้านทักษะการเล่นกีฬา เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองหรือไม่มากน้อยเพียงใด
4. การวัดด้านคุณธรรมและคุณลักษณะประจำตัวของนักเรียน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนได้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์จริงได้มากน้อยแค่ไหน
5. การวัดด้านเจตคติหรือการตระหนักในคุณค่าและความสำคัญและคุณค่าของการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความรักและความสนใจในการเล่นกีฬาหรือและออกกำลังกายเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอหรือไม่

6.5.4 วิธีการวัดด้านความรู้และความเข้าใจทางพลศึกษา

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า พฤติกรรมด้านความรู้และความเข้าใจทางพลศึกษาของนักเรียนนั้นเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนได้ลงมือเล่นกีฬาหรือมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาด้วยตนเองเป็นสำคัญ การอ่าน การเขียน หรือการศึกษาค้นคว้าอาจจะเป็นเพียงส่วนประกอบในการที่จะช่วยให้พฤติกรรมด้านนี้มีความกว้างขวางยิ่งขึ้นอีกส่วนหนึ่งเท่านั้น เมื่อนักเรียนได้เล่นกีฬาหรือปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว จะช่วยให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจในหลักการเหตุผลและวิธีการของการเล่นกีฬา ได้รู้แล้วเข้าใจในวิธีการเล่นกีฬาด้วยความปลอดภัย ทั้งสำหรับตนเองและเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน ได้รู้และเข้าใจในระเบียบและกฎกติกาการเล่นที่ง่าย ๆ ได้รู้และเข้าใจถึงความจำเป็นและสำคัญในการที่จะเล่นร่วมกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และอื่น ๆ อีกเป็นอันมากตลอดระยะเวลาในระหว่างการเล่นกีฬานั้น ความรู้และความเข้าใจที่ได้เกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาจริง ๆ ด้วยตนเอง เหล่านี้ ล้วนเป็นความรู้ความเข้าใจที่จำเป็นและพื้นฐานที่มีประโยชน์และมีความหมายต่อนักเรียนเป็นอย่างมากทั้งสิ้น ทั้งในการที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬาและในสภาพการณ์ของชีวิตประจำวันในภายภาคหน้าต่อไปอีกด้วย

ดังนั้น ในการประเมินความรู้และความเข้าใจในวิชาพลศึกษา จึงเป็นการวัดความรู้และความเข้าใจในหลักการและเหตุผลง่าย ๆ ที่เกิดจากการเล่นกีฬาหรือการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬาด้วยตนเองตามที่ได้กล่าวมาแล้วเป็นสำคัญ และในขณะเดียวกันแบบหรือวิธีการประเมินความรู้ที่ง่าย ๆ ที่เป็นพื้นฐานเหล่านี้ ครูจำเป็นต้องสร้างวิธีการวัดให้ตรงตามลักษณะของกิจกรรมกีฬานั้น ๆ ด้วยมิฉะนั้นแล้วการวัดก็จะขาดความตรง วิธีการวัดที่มักนำมาใช้นั้นอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ

ประเภทที่ 1 วิธีการวัดที่มีคำถามเป็นปรนัย วิธีการวัดที่ใช้คำถามแบบปรนัยเป็น วิธีการวัดที่มุ่งให้ผู้ตอบได้ตอบจากความสามารถจดจำหรือระลึกได้ในข้อมูลหรือใจความที่เกี่ยวข้องกันดังนั้นการใช้วิธีการวัดแบบนี้ถ้าสร้างอย่างไม่มีคุณภาพอาจจะเป็นการวัดเฉพาะความจำเพียงอย่างเดียวมากกว่าจะเป็นการวัดกระบวนการคิด การวิเคราะห์ หรือการประยุกต์ควมรู้กันไปด้วย

ประเภทที่ 2 วิธีการวัดที่มีคำถามให้เขียนเป็นเรียงความ เป็นการตั้งคำถามที่ กำหนดให้นักเรียนเขียนเรียงความตามหัวข้อหรือปัญหาหนึ่งปัญหาใดที่กำหนดให้ เพื่อให้ นักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของตนเอง ทั้งด้านความสามารถในการบ่งบอกการอธิบายการตีความ การนำข้อมูลมาผสมผสานกัน การจัดเรียบเรียง และการสังเคราะห์เนื้อหาในรูปแบบการเขียนเรียงความ

6.5.5 วิธีการวัดด้านคุณธรรมและด้านเจตคติทางพลศึกษา

ตามหลักการจำแนกวัตถุประสงค์ทางการศึกษาด้านจิตพิสัยของ Bloom นั้น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า คุณธรรมและเจตคติเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่ได้ถูกจัดให้อยู่ในจิตพิสัย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัดด้วยความรู้สึก ความสนใจ ค่านิยม และอารมณ์ของบุคคลด้วยกัน แต่ในหลักการทางพลศึกษา คุณธรรมและการเห็นคุณค่าของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่เกิดขึ้นควบคู่กันไปในระหว่าง การเรียนการสอนในกิจกรรมพลศึกษาและกีฬานั้น เป็นพฤติกรรมที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจตคตินั้นเป็นพฤติกรรมที่มีความสำคัญในการที่จะช่วยให้นักเรียนได้นำพฤติกรรมที่เรียนไปแล้วไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไปอีกดังนั้น ในหลักการของการเรียนการสอนพลศึกษา จึงได้แยกพฤติกรรมด้านจิตพิสัยออกเป็นด้านคุณธรรมและด้านเจตคติให้เห็นอย่างชัดเจน เพื่อให้ครูเข้าใจและสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลในพฤติกรรมทั้งสองด้านนี้ได้ง่ายและเป็นผลดียิ่งขึ้น

แต่เนื่องจากพฤติกรรมทั้งทางด้านคุณธรรมและด้านเจตคตินี้เป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างจะเป็นนามธรรมจึงทำให้มีความยากลำบากในการประเมินผลมากกว่าพฤติกรรมด้านอื่น ๆ ดังนั้น ครูพลศึกษาส่วนใหญ่แม้ว่าจะได้วางจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลในพฤติกรรมทั้ง 2 ด้านนี้ไว้แล้วก็ตาม แต่ก็มักจะไม่ค่อยได้ทำการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่วางไว้เท่าที่ควร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมทางด้านนี้มีการพัฒนาการการช้ากว่าพฤติกรรมทางด้านอื่น ๆ ทำให้ไม่สามารถที่จะประเมินได้ภายในระยะเวลาอันสั้น เช่นเดียวกับพฤติกรรมด้านอื่น เช่น ด้านความรู้และด้านทักษะกีฬา

2. มีความยากที่จะวางหรือจำกัดขอบข่ายของคำว่า "ความสนใจ" "ความนิยมชมชอบ" "เจตคติ" "ค่านิยม" หรืออื่น ๆ เหล่านี้ ดังนั้นจึงทำให้มีความและลำบากที่จะหาวิธีการวัดที่มีความตรงและความเที่ยงได้ตามไปด้วย

3. การประเมินพฤติกรรมด้านนี้ควรจะได้กระทำโดยผู้ที่มีความรู้ที่ได้รับการฝึกฝนในทางด้านนี้ อย่างแท้จริงจึงจะสามารถวัดผลได้อย่างถูกต้อง ครูพลศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกฝนในทางด้านนี้อย่างแท้จริงจึงจะสามารถวัดผลได้อย่างถูกต้อง ครูพลศึกษาซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกฝนในทางด้านนี้โดยตรงหรือได้รับการฝึกฝนมาน้อยจึงไม่ค่อยได้สนใจในการที่วัดเท่าที่ควร

4. นอกจากนั้น ครูพลศึกษาบางคนมีความเข้าใจและเชื่อว่าถ้านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในคุณประโยชน์ของวิชาพลศึกษาและมีทักษะในการกีฬาดีแล้ว นักเรียนก็จะมีความรักและเห็นคุณค่าของพลศึกษาและกีฬาเอง ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องวัดเพื่อประเมินในพฤติกรรมด้านคุณธรรมและเจตคติควบคู่กันไปด้วยก็ได้

6.5.6 วิธีการวัดด้านทักษะการเล่นกีฬา

วิธีการวัดทักษะการเล่นกีฬา คือ ทักษะในการเล่นกีฬาต่าง ๆ นั้นถ้าจะให้ ได้ผลถูกต้องแม่นยำตรงอย่างแท้จริงตามที่ต้องการแล้วจะต้องเป็นการวัดด้วยการให้นักเรียน แสดงออกซึ่ง ทักษะหรือความสามารถที่แสดงออกมานั้น มีอย่างน้อยแค่ไหน ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงออกเป็นรายบุคคล ครั้งละหนึ่งคนหรือเป็นคู่ ๆ ครั้งละสองคนหรือเป็นกลุ่ม ๆ ครั้งละหลาย ๆ คนก็ได้ ผลของการแสดงออก ซึ่งทักษะหรือความสามารถของทักษะที่แสดงออกมานั้น อาจจะเป็นในลักษณะของปริมาณที่มีหน่วยเป็น จำนวนครั้งหรือจำนวนลูก เช่น ความสามารถในการยิงประตูได้ 5 ลูกหรือหน่วยเป็นระยะทางเช่น ความสามารถในการกระโดดได้เป็นระยะทาง 3.00 เมตร หรือได้หน่วย เป็นระยะเวลา เช่น ความสามารถในการวิ่งระยะทาง 50 เมตร ได้ภายในเวลา 6 วินาทีหรือได้หน่วยใน รูปของอัตราประมาณ ค่าที่สามารถแสดงออก ได้ เช่น อยู่ในระดับ "ปานกลาง" "ดี" และ "ดีมาก" หรือในบางครั้งผลที่ได้ อาจจะ เป็นในลักษณะ "ผ่าน" "ไม่ผ่าน" หรือ "ควรปรับปรุง" หรือ "แก้ไข" เป็นต้น ซึ่งปริมาณของ ผลที่ได้เหล่านี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของทักษะและวิธีการวัดที่ใช้ทำการวัดทักษะนั้น ๆ วิธีการวัดทักษะการเล่นกีฬา คือ วิธี วัดทักษะในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นของกีฬาที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการ เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมิตรภาพ และเพื่อความสนุกสนานตามอัธยาศัยของตนเองในเวลาว่างได้

6.5.7 วิธีการวัดด้านสมรรถภาพทางร่างกาย (Physical Fitness)

ทางพลศึกษาในด้านสมรรถภาพทางกายนั้น ตามปกติแล้วจะมีอยู่หลายวิธี ด้วยกันหรือบางวิธีเป็นวิธีที่มีความแม่นยำ มีความถูกต้องและมีความเชื่อถือได้สูงมาก แต่ต้องใช้เวลา มากหรือบางวิธีต้องใช้อุปกรณ์ที่มีราคาแพง และมีเทคโนโลยีสูงอีกทั้งผู้ที่ดำเนินการวัดผลเองก็จะต้อง เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี มีความเหมาะสมที่ใช้เพื่อการวิจัยในห้องทดลองเพื่อการนี้ โดยเฉพาะมากกว่าที่จะใช้เพื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วไป ดังนั้น วิธีการวัดที่จะนำเสนอต่อไปนี้ เป็นเฉพาะแบบที่สามารถนำมาใช้หรือดัดแปลงมาใช้ในสภาพการณ์จริง ๆ ของโรงเรียนได้ ก่อนอื่นผู้ที่ จะทำการวัดสมรรถภาพทางร่างกาย จะต้องทราบก่อนว่าสมรรถภาพนั้นเป็นเพียงองค์รวมที่ประกอบไปด้วย ความสามารถที่สำคัญหลายๆ ด้านมารวมกัน ดังนั้นในการวัดผลหรือวัดความสามารถของสมรรถภาพ ทางกายนั้น จึงไม่สามารถวัดระดับความสามารถของสมรรถภาพทางกายโดยตรงได้ การวัดสมรรถภาพ ทางกายนั้น จำเป็นที่จะต้องแยกปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถภาพทางกายนี้ออกมาโดย ชัดเจนเป็นอย่างไร เสียก่อนแล้วจึงจะเลือกแบบหรือวิธีการวัดมาทำการวัดปัจจัยที่แยกออกมาแต่ละด้าน นั้น ๆ ต่อไป และเมื่อทำการวัดปัจจัยทุก ๆ ด้านจนครบหมดแล้ว ผลรวมของปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบ ทุก ๆ ด้านเหล่านั้น จึงจะเป็นผลที่แสดงถึงสมรรถภาพทางกายว่าเป็นอย่างไร มีอย่างน้อยแค่ไหน

ปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญ นั้นมีอยู่หลาย ด้าน ซึ่งวิธีการวัดแต่ละปัจจัยก็อาจจะมีหลายแบบหรือหลายวิธีด้วยแต่เพื่อช่วยให้มีความกระจ่างยิ่งขึ้น

จะขอกล่าวถึงความหมายของสมรรถภาพทางกายเสียก่อน คือคำว่า "สมรรถภาพทางกาย" (Physical Fitness) หรือในตำราบางเล่มใช้คำว่า "สมรรถภาพทางการเคลื่อนไหว" (Motor Fitness) นั้นตามความเป็นจริงแล้วคำสองคำนี้มีความหมายอย่างเดียวกัน คือ หมายความว่า "ความสามารถของร่างกายในการที่จะเคลื่อนไหว เพื่อประกอบกิจการงานต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นระยะเวลายาวนานได้ผลงานมากแต่เหนื่อยน้อยและในขณะเดียวกันก็มีกำลังสำรองเหลือไว้ใช้ในยามฉุกเฉินและเพื่อนันทนาการของตนเองได้"

จากความหมายของสมรรถภาพทางกายนี้ สามารถแยกปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกายที่สำคัญพร้อมกับการเสนอแบบหรือวิธีการวัดปัจจัยในแต่ละด้านที่สามารถนำไปใช้ หรือดัดแปลงใช้ในสภาพการณ์จริงของโรงเรียนได้ดังต่อไปนี้

1. พลังหรือความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscular Strength) คือความสามารถของกล้ามเนื้อหรือกลุ่มกล้ามเนื้อในการที่จะหดตัวทำงานในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งได้สูงที่สุด เช่น การยกน้ำหนัก การดันพื้น การดึงข้อ เป็นต้น พลังหรือความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นและสำคัญของร่างกายหลายประการ ซึ่งพอจะสรุปส่วนที่สำคัญได้ คือ

1.1 ช่วยให้มีความสำเร็จในการเล่นกีฬาทุกประเภทซึ่งจะนำไปสู่ความสนุกสนานในการเล่นกีฬาได้

1.2 ช่วยให้เป็นผู้มีสุขภาพดี กล้ามเนื้อที่มีความแข็งแรงจะช่วยป้องกันข้อต่อ ส่วนต่างๆ จากแรงกระแทกกระแทกมิให้บอบช้ำหรือเกิดการบาดเจ็บได้ง่าย

1.3 ช่วยรักษาและควบคุมทรงตัวของร่างกายให้ดีและมีความสง่างามอยู่เสมอ

1.4 ช่วยให้อาสาสมัครปฏิบัติภารกิจประจำวันได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

2. พลังติดตัวของกล้ามเนื้อ (Muscular Power หรือ Explosive Power) คือ ความสามารถของกล้ามเนื้อในการหดตัวเพื่อติดตัวอย่างเร็วและแรงในจังหวะเดียวให้ได้ผลงานมากที่สุด เช่นการยืนอยู่กับที่กระโดดไกล การทุ่มน้ำหนัก เป็นต้น

3. ความทนทานของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) คือความสามารถของกล้ามเนื้อหรือกลุ่มของกล้ามเนื้อในการทำงานซ้ำ ๆ กันหลายๆ ครั้งติดต่อกันได้เป็นระยะเวลายาวนาน เช่นการดึงข้อซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งติดต่อกัน การทำลูก-นั่งซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งติดต่อกัน

4. ความคล่องตัว (Agility) คือ ความสามารถของร่างกายในการเปลี่ยนตำแหน่งหรือเปลี่ยนทิศทางต่าง ๆ ของร่างกายหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายได้ด้วยความรวดเร็ว เช่นการนั่งลงสลับกับการยืนขึ้น การวิ่งเก็บของ การวิ่งกลับตัว เป็นต้น ความคล่องตัวนี้แม้ส่วนใหญ่ จะเป็น

สิ่งที่ได้จากกรรมพันธุ์มากกว่าอย่างอื่นก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น พลังของกล้ามเนื้อ ความเร็ว การทำงานประสานกันของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย และความสามารถในการทรงตัว ในขณะที่เคลื่อนไหวที่ลื่นมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสมรรถนะของความคล่องตัวนี้เป็นอันมากเช่นเดียวกัน

5. ความทนทานของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจ (Cardio Respiratory Endurance) คือ ความสามารถในการทำงานประสานกันของระบบไหลเวียนเลือดและระบบหายใจในการนำอาหารและออกซิเจนไปหล่อเลี้ยงกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและพร้อม ๆ กันนั้น ก็สามารถนำคาร์บอนไดออกไซด์และของเสียออกจากร่างกาย ได้สัดส่วนกับการทำงานของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี ทำให้ร่างกายสามารถทำงานได้มากแต่เหนื่อยน้อย

6. ความอ่อนตัว (Flexibility) คือ ความสามารถของข้อต่อหนึ่งข้อต่อใดหรือหลายๆ ข้อต่อของร่างกายที่สามารถเหยียดตัวทำงานได้มากที่สุดโดยไม่มีอาการเจ็บปวด เช่น ความสามารถที่จะเหยียดตัว เหยียดแขนหรือเหยียดขาได้ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา คือ ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นตัวชี้วัดให้ผู้สอนทราบว่าสิ่งที่ผู้เรียนเรียนไปแล้วเกิดการรับรู้มากขึ้นน้อยเพียงใดและบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้หรือไม่ สามารถวัดได้โดยแสดงออกมาทั้ง 5 ด้าน คือ

1. การวัดด้านสมรรถภาพทางกาย เพื่อจะได้ทราบว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนวิชาพลศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ แล้วนักเรียนจะมีสมรรถภาพทางด้านร่างกายหรือมีร่างกายแข็งแรงมากขึ้นน้อยเพียงใด

2. การวัดด้านทักษะการเล่นกีฬา เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ในเวลาว่างตามอัธยาศัยของตนเองหรือไม่มากขึ้นน้อยเพียงใด

3. การวัดด้านความรู้ ความเข้าใจในความรู้พื้นฐานต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในความรู้พื้นฐาน ที่จำเป็นและสำคัญต่อนักเรียนในการนำไปใช้ในการเล่นกีฬาในเวลาว่างได้มากขึ้นน้อยเพียงใด เช่น ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย กฎกติกาการเล่นกีฬา การมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น

4. การวัดด้านคุณธรรมและคุณลักษณะประจำตัวของนักเรียน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนได้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาด้วยการปฏิบัติตนในสถานการณ์จริงได้มากขึ้นน้อยเพียงใด

5. การวัดด้านเจตคติหรือการตระหนักในความสำคัญและคุณค่าของทักษะการเล่นกีฬาพื้นฐานในการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความรักและสนใจในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอหรือไม่

6.6 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ผ่านมา มีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา โดยใช้เครื่องมือในการวัดประเมินผล ดังรายการดังต่อไปนี้

วรกุล นนทรักษ์ (2564) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องกระบอกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างออกไป ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี," 2552)
2. ด้านทักษะการรำกระบี่กระบอง แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเต็ม 10 คะแนน
3. ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ
4. ด้านคุณธรรม แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ 20 ข้อ
5. ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ 20 ข้อ

อมารสี สว่างวงศ์ (2566) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวความคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษา ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างออกไป ดังนี้

1. ด้านทักษะ แบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหว
2. ด้านความรู้ แบบทดสอบกาถูก-ผิด 16 ข้อ
3. ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 8 ข้อ

ปริญญ์ ต้นวัฒนเสรี (2565) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวความคิดกำกับตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างออกไป ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)
2. ด้านทักษะการเล่นกีฬาบาสเกตบอล แบบทดสอบการเลี้ยงและยิงประตูบาสเกตบอล

3. ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

4. ด้านคุณธรรม แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 10 ข้อ

5. ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 20 ข้อ

มนัสวี แห้ววง (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างออกไป ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)

2. ด้านทักษะการเล่นกีฬาแฮนด์บอล แบบบันทึกทักษะการเล่นกีฬาแฮนด์บอล

3. ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

4. ด้านคุณธรรม แบบประเมินแบบ checklist 1 ครั้ง/สัปดาห์

5. ด้านเจตคติ แบบประเมินแบบ checklist 1 ครั้ง/สัปดาห์

จิรจิตต์ เนาวพงศ์รัตน์ (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างออกไป ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี," 2552)

2. ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล แบบทดสอบการส่งและการเลี้ยงฟุตบอล

3. ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ

4. ด้านคุณธรรม แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 10 ข้อ

5. ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 20 ข้อ

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำข้อมูลงานวิจัยมาสังเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปร	เครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา
วรกุล นนทริกส์ (2564)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำ ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระบี่กระบอง	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ - ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี," 2552) - ด้านทักษะการรำกระบี่กระบอง แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเต็ม 10 คะแนน - ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ - ด้านคุณธรรม แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ 20 ข้อ - ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ 20 ข้อ
อมวาลี สว่างวงศ์ (2566)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ - ด้านทักษะ แบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหว - ด้านความรู้ แบบทดสอบภาคปฏิบัติ 16 ข้อ - ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 8 ข้อ
ปริยานุช ตันวัฒนเสรี (2565)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวคิดการกำกับตนเอง ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ - ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562) - ด้านทักษะการเล่นกีฬาสเกตบอล แบบทดสอบการเลี้ยงและยิงประตูบาสเกตบอล - ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ - ด้านคุณธรรม แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 10 ข้อ - ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 20 ข้อ
มนัสวี แสงดวง (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ ตาม: ภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ - ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562) - ด้านทักษะการเล่นกีฬาแฮนด์บอล แบบบันทึกทักษะการเล่นกีฬาแฮนด์บอล - ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ - ด้านคุณธรรม แบบประเมินแบบ checklist 1 ครั้ง/สัปดาห์ - ด้านเจตคติ แบบประเมินแบบ checklist 1 ครั้ง/สัปดาห์

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปร	เครื่องมือที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา
จิรศักดิ์ เนาวพงศ์ รัตน์ (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา	แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่แตกต่างกัน ดังนี้ - ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสัมพันธ์กับสุขภาพสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี," 2552) - ด้านทักษะกีฬาฟุตบอล แบบทดสอบการส่งและการเลี้ยงฟุตบอล - ด้านความรู้ แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ - ด้านคุณธรรม แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 10 ข้อ - ด้านเจตคติ แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 20 ข้อ

จากตารางที่ 9 สรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่จะเลือกใช้การวัดทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านทักษะการเล่นกีฬา ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ซึ่งแต่ละด้านจะใช้แบบวัดที่เฉพาะด้าน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบวัดทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย ใช้แบบวัดสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)
2. ด้านทักษะ ใช้แบบวัดทักษะการยิงประตูและการรับส่งของกีฬาบาสเกตบอล ("การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562)
3. ด้านความรู้ ใช้แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ
4. ด้านคุณธรรม ใช้แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 10 ข้อ
5. ด้านเจตคติ ใช้แบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ 20 ข้อ

6.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

เรื่องที่ 1 วรกุล นนทรักษ์ (2564) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำ และ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำ และนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่เรียนวิชากระป๋องภาคเรียนที่ 2 จำนวน 56 คน แบ่งกลุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง

อย่างง่าย โดยการจับฉลากเป็นกลุ่ม ทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องกระบอกด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องกระบอกด้านความรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านเจตคติ และด้านทักษะของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำสูงขึ้นกว่าก่อนการได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องกระบอกหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความรู้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านเจตคติ ด้านทักษะ(ไม่รวมที่ 5-8) ด้านสมรรถภาพทางกาย นักเรียนเพศหญิงกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในรายการความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว และความทนทานของระบบไหลเวียนโลหิตและหัวใจ ส่วนนักเรียนเพศชายไม่มีความแตกต่างกัน

เรื่องที่ 2 อมาวสี สว่างวงศ์ (2566) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษา โดย 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานหลังการทดลองของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 54 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 27 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุก จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.77-0.88 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.83 ด้านเจตคติ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการความรู้มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.784 ด้านเจตคติมีความเที่ยงเท่ากับ 0.790 แบบทดสอบทักษะพื้นฐานมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.573 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติหลังการทดลอง

ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และด้านทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่องที่ 3 ปริญญช ตันวัฒนเสรี (2565) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวทางการกำกับตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา วัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและของกลุ่มควบคุม 2) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 52 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวทางการกำกับตนเอง จำนวน 26 คน และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางการกำกับตนเอง จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.90 - 0.95 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และความฉลาดทางอารมณ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.97, 0.92, 0.96, 1.00, และ 1.00 ตามลำดับ ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย 8 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนด้วยค่าที (t-test) ผลวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬาสมรรถภาพทางกาย และความฉลาดทางอารมณ์ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่องที่ 4 มนัสวี แหดวง (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 ห้อง แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน

จำนวน 31 คน และกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนจำนวน 31 คน รวมทั้งสิ้น 62 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ 2) แบบประเมินภาวะผู้นำ และ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษา การวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่องที่ 5 จิรจิตต์ เนาวพงศ์รัตน์ (2562) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อ 1) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ 2) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาลงของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุกกับนักเรียนควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 68 คน โดยแบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง จำนวน 34 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 34 คน เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬา และสมรรถภาพทางกาย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.96 และแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และความสามารถในการแก้ปัญหา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และความสามารถในการแก้ปัญหา หลังการทดลองของกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างจากก่อนการทดลอง 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

คุณธรรม เจตคติ ทักษะกีฬา สมรรถภาพทางกาย และความสามารถในการแก้ปัญหา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติ ผลการทดลอง จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
วรกุล นนทรักษ์ (2564)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้เทคนิคช่วยจำ ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระบี่กระบอง	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 56 คน - กลุ่มทดลอง 28 คน - กลุ่มควบคุม 28 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคช่วยจำ จำนวน 8 แผน -แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะ กีฬา สมรรถภาพทางกาย	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน -เบี่ยงเบน มาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้เทคนิคช่วยจำช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระบี่กระบองของนักเรียนมัธยมศึกษา 2 ในด้านความรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านเจตคติ ด้านทักษะ(ไม่ร่ำที่ 5-8) ด้านสมรรถภาพทางกาย ดีขึ้น
อมวาลี สว่างวงศ์ (2566)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวความคิดการเรียนรู้เชิงรุก ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 54 คน - กลุ่มทดลอง 27 คน - กลุ่มควบคุม 27 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงรุก จำนวน 8 แผน -แบบทดสอบทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน -แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความรู้ -แบบทดสอบทักษะพื้นฐาน	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน -เบี่ยงเบน มาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามแนวความคิดการเรียนรู้เชิงรุกช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดีขึ้น
ปริญานุษ ตันวัฒนเสรี (2565)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้แนวความคิดการกำกับตนเอง ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์	นักเรียนมัธยมศึกษา 3 จำนวน 52 คน - กลุ่มทดลอง 26 คน - กลุ่มควบคุม 26 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวความคิดการกำกับตนเอง จำนวน 8 แผน -แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะ กีฬา สมรรถภาพทางกาย -แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน -เบี่ยงเบน มาตรฐาน t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้แนวความคิดการกำกับตนเองช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา 3 ดีขึ้น

ตารางที่ 10 (ต่อ)

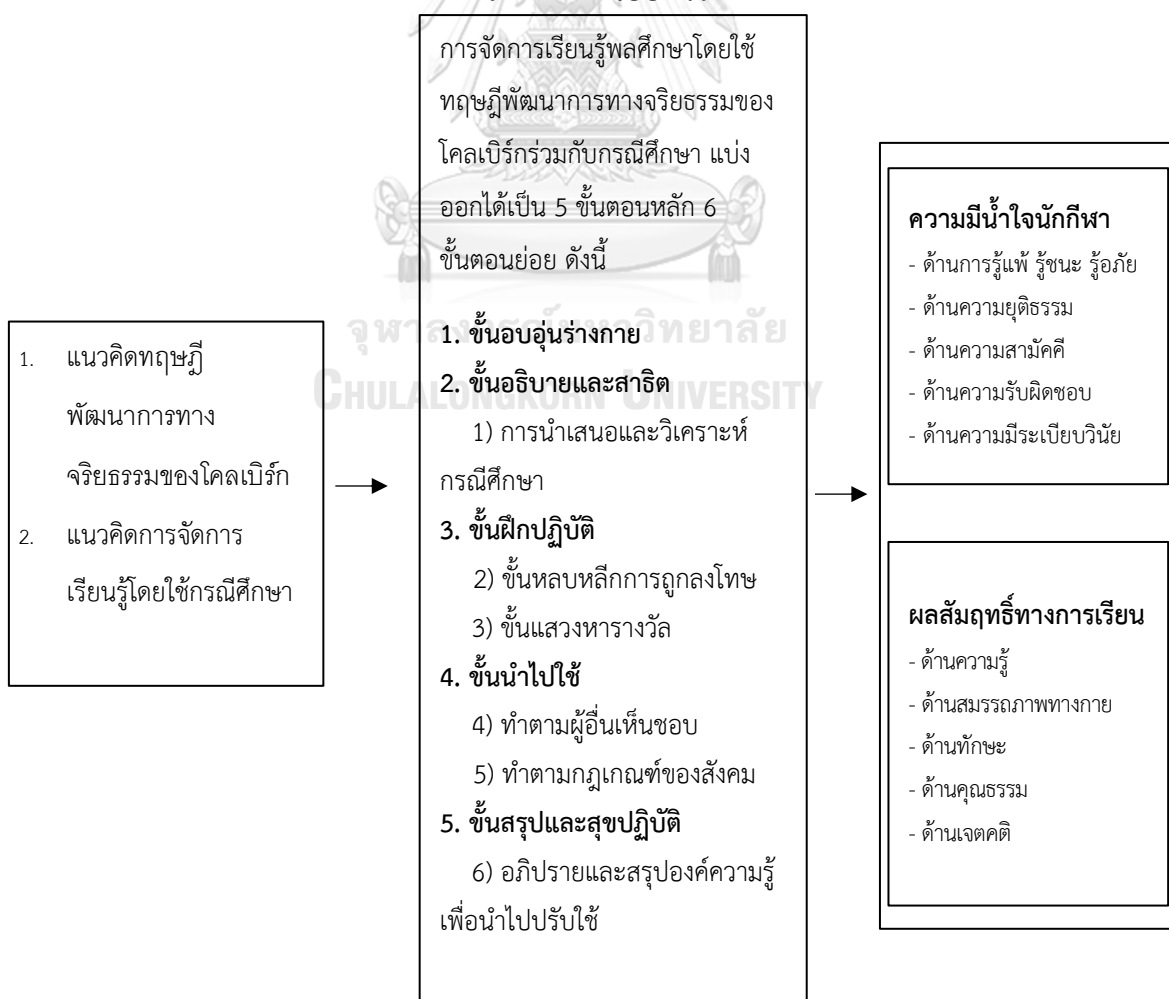
ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้	สถิติที่ใช้	ผลการทดลอง
มนัสวี แซดวง (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ ตาม: ภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 62 คน - กลุ่มทดลอง 31 คน - กลุ่มควบคุม 31 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ 16 ครั้ง (2 ครั้งต่อ 1 สัปดาห์ รวม 8 สัปดาห์) -แบบประเมินภาวะผู้นำ -แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะ กีฬา สมรรถภาพทางกาย	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน -เปรียบเทียบ -มาตรฐาน -t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ช่วยให้เกิดภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดีขึ้น
จิรกิตต์ เนาวพงศ์ รัตน์ (2562)	ต้น: การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก ตาม: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 68 คน - กลุ่มทดลอง 34 คน - กลุ่มควบคุม 34 คน	-แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 8 แผน -แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ คุณธรรม เจตคติ ทักษะ กีฬา สมรรถภาพทางกาย -แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา	-ค่าเฉลี่ย -ส่วน -เปรียบเทียบ -มาตรฐาน -t-test	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดีขึ้น

จากตารางที่ 10 การวิเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ สถิติที่ใช้ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาโดยส่วนใหญ่ พบว่าสามารถแบ่งการวัด ได้ 5 ด้าน ดังนี้ 1) การวัดด้านสมรรถภาพทางกาย (PQ) 2) การวัดด้านทักษะการเล่นกีฬา (SQ) 3) การวัดด้านความรู้ (IQ) 4) การวัดด้านคุณธรรมและคุณลักษณะประจำตัวของนักเรียน (MQ) 5) การวัดด้านเจตคติ (AQ)

7.กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา เป็นแนวคิดการสอนและจริยธรรมที่สามารถใช้ในการส่งเสริมให้นักเรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องจริง โดยนำเสนอเหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด (Yin, 1994; Brooke, 2006; Romanowski, 2009; ทิศนา ขมมณี, 2561; พงษ์ยุทธ กล้ายุทธ, 2552; Davis and Wilcock (อ้างถึงใน วรุตม์ อินทฤทธิ์, 2558; Kohlberg (1976 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553; Kohlberg (1969 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่เกิดขึ้นมาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ความเข้าใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพัฒนาขึ้น โดยมีกรอบแนวคิดงานวิจัยดังภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi- Experimental Research) ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุม มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

- 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 1.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.3.1 การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 1.3.2 แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา
 - 1.3.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

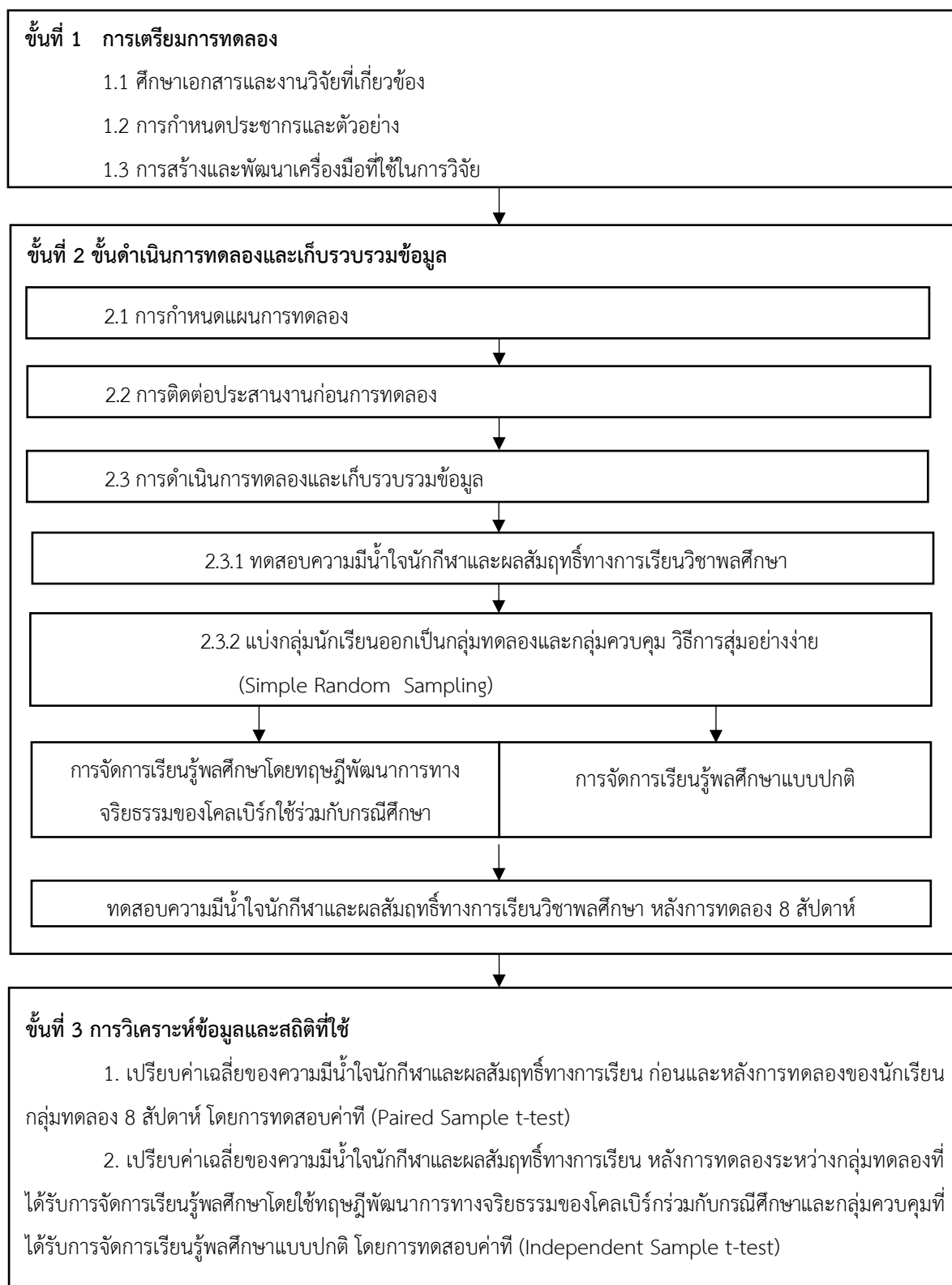
ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

- 2.1 การกำหนดแผนการทดลอง
- 2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง
- 2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

- 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.2 สถิติที่ใช้

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 การเตรียมการทดลอง

1.1 การศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีการสอนโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กและกรณีศึกษา

1.1.4 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.5 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินผลที่ใช้ในงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดการมีน้ำใจนักกีฬา

1.1.5 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านเจตคติ

1.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,014,886 คน (กลุ่มสาระสนเทศ สำนักงานนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2 ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 60 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม 30 คน

เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียน

1. เป็นโรงเรียนที่ผู้บริหารและอาจารย์ให้ความร่วมมือในการทดลองการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา

2. เป็นโรงเรียนที่นักเรียนมีระดับความสามารถและองค์ประกอบอื่น ๆ ไม่แตกต่างจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. เป็นโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาตามตารางเรียนประจำวัน

เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ทำการจัดหานักเรียนเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามตารางเรียนประจำวันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากนั้นกำหนดกลุ่มทดลองด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลากเพื่อกำหนดให้ห้องเรียนกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาและกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาปกติ ซึ่งนักเรียนเมื่อได้กำหนดกลุ่มทดลองแล้วผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกและคัดออกของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

เกณฑ์การคัดเลือก

- 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ที่ยินดีเข้าร่วมการทดลอง
- 2) ได้รับความเห็นชอบจากผู้ปกครองและครูประจำชั้นให้เข้าร่วมการทดลอง

เกณฑ์การคัดออก

- 1) เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือสติปัญญา ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำกิจกรรม เช่น โรคหอบหืด โรคหัวใจ โรคบกพร่องทางการเรียนรู้ต่าง ๆ
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา ไม่ถึงร้อยละ 80 (เข้าร่วมการจัดกิจกรรมไม่ถึง 6 ครั้ง จากทั้งหมด 8 ครั้ง) จะไม่นำผลการทดสอบนั้นมาวิเคราะห์ในการนี้ ผู้เข้าร่วมวิจัยจะต้องยินยอมเข้าร่วมในการวิจัยด้วยความสมัครใจและได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยงหรืออันตราย รวมทั้งประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัย ตลอดจนสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล และจะไม่มีผลกระทบทางลบใด ๆ ต่อผู้เข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้ ทั้งทางด้านผลการเรียน และการเก็บรักษาข้อมูลในการวิจัยเป็นความลับ

1.3 การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือใช้ในการทดลองและเครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา จำนวน 8 แผน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สำคัญ ขอบข่ายของเนื้อหาสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3.1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา

1.3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาร่วมกับทฤษฎี พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก

1.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ของโคลเบิร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะการ ปรับปรุงแก้ไข

ตารางที่ 11 ตารางจำนวนแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบิร์ก่วมกับกรณีศึกษากับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	จำนวนคาบเรียน
1. การรับ-ส่งลูกบาสเกตบอล	1
2. การรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลแบบเคลื่อนที่	1
3. การเลี้ยงแบบอยู่กับที่และแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว	1
4. การเลี้ยงแบบเปลี่ยนทิศทาง	1
5. การยิงประตู	1
6. การลอยบอล (Lay-up)	1
7. ทักษะเกมป้องกัน	1
8. ทักษะเกมบุก	1
รวม	8

1.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม ของโคลเบิร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่มีความ ชำนาญการพิเศษในด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจ พิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเหมาะสมของการเรียนจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ่วมกับกรณีศึกษา จากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำผลการพิจารณามาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อ คำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณา

หัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 และในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ดังนี้

1) การรับ-ส่งลูกบาสเกตบอล	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80
2) การรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลแบบเคลื่อนที่	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80
3) การเลี้ยงแบบอยู่กับที่และแบบเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80
4) การเลี้ยงแบบเปลี่ยนทิศทาง	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80
5) การยิงประตู	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80
6) การลอยบอล (Lay-up)	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80
7) ทักษะเกมป้องกัน	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80
8) ทักษะเกมบุก	มีค่า IOC เท่ากับ 0.80

ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 จึงได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปทดลองใช้จำนวน 8 แผน ซึ่งแสดงว่าสามารถใช้ได้ทั้ง 8 แผน ซึ่งนำไปใช้ 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 แผนการจัดการเรียนรู้

1.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ มาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง(ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง แต่มีเกณฑ์ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 ชุด

1.3.1.7 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาอีกครั้ง แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

1.3.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

สรุปผลการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษากับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตารางที่ 12 ตารางเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษากับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา
ขั้นที่ 1 ขั้นอบอุ่นร่างกาย ครูสำรวจความพร้อมของผู้เรียนและนำเข้าสู่วิธีเรียนโดยการอบอุ่นร่างกาย เพื่อเป็นการกระตุ้นระบบต่างๆของร่างกายให้พร้อมที่จะทำการเคลื่อนไหว	ขั้นที่ 1 ขั้นอบอุ่นร่างกาย ครูสำรวจความพร้อมของผู้เรียนและนำเข้าสู่วิธีเรียนโดยการอบอุ่นร่างกาย เพื่อเป็นการกระตุ้นระบบต่างๆของร่างกายให้พร้อมที่จะทำการเคลื่อนไหว

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นอธิบายและสาธิต</p> <p>ครูอธิบายและสาธิตขั้นตอนการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอล พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และข้อควรระวังขณะฝึกปฏิบัติ</p>	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นอธิบายและสาธิต</p> <p>ครูอธิบายและสาธิตขั้นตอนการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอล พร้อมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และข้อควรระวังขณะฝึกปฏิบัติ</p> <p><u>1) การนำเสนอและวิเคราะห์กรณีศึกษา</u></p> <p>เรื่อง..... ตามวัตถุประสงค์ข้อที่.....</p> <p>1.1 ครูนำเสนอวิดีโอทักษะกีฬาบาสเกตบอลที่เป็นอันตราย (ควรระวัง) จากเหตุการณ์การแข่งขันจริง ผ่านทางจอโทรทัศน์เคลื่อนที่</p> <p>1.2 ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากวิดีโอ จากนั้นวิเคราะห์ร่วมกัน (เพื่อไม่ให้เกิดกรณีเช่นนี้ระหว่างฝึกปฏิบัติ)</p>
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ</p> <p>ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาบาสเกตบอล ตามแบบฝึกที่กำหนด เป็นขั้นตอนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติทักษะได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ครูควรจัดรูปแบบฝึกให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีต่อตัวผู้เรียน</p>	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ</p> <p>ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาบาสเกตบอล ตามแบบฝึกที่กำหนด</p> <p><u>2) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ</u></p> <p>2.1 ครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติทักษะกีฬาบาสเกตบอลได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด นักเรียนกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษ (กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษ เป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p><u>3) ขั้นแสวงหารางวัล</u></p> <p>3.1 ครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติทักษะกีฬาบาสเกตบอลได้สูงที่สุดโดยไม่เสีย 2 กลุ่มจะได้รางวัล (เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน)</p>

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ	การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้</p> <p>ครูเชื่อมโยงความรู้โดยให้นักเรียนนำทักษะที่ได้จากการฝึกปฏิบัติมาใช้ในการเล่นอย่างสนุกสนาน</p>	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้</p> <p>ครูเชื่อมโยงความรู้โดยให้นักเรียนนำทักษะที่ได้จากการฝึกปฏิบัติมาใช้ในการเล่นอย่างสนุกสนาน</p> <p><u>4) ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ</u></p> <p>4.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนมอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p><u>5) ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม</u></p> <p>5.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อแบ่งข้างเล่นกีฬาบาสเกตบอล</p> <p>5.2 ครูให้นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>5.3 ให้นักเรียน 2 กลุ่ม แข่งขันกีฬาบาสเกตบอลตามกฎกติกา มารยาทของการเล่นกีฬาบาสเกตบอล (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามกฎกติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรู้แพ้ ชนะ รู้ภัยและความสามัคคี)</p>
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ</p> <p>ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลและเน้นย้ำให้นักเรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เมื่อมีเวลาว่าง พร้อมทั้งเน้นย้ำสรุปปฏิบัติและอนามัย หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาทุกครั้ง</p>	<p>ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ</p> <p><u>6) อภิปรายและ สรุปองค์ความรู้เพื่อนำไปปรับใช้</u></p> <p>ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการฝึกทักษะกีฬาบาสเกตบอลและเน้นย้ำให้นักเรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญเมื่อมีเวลาว่าง พร้อมทั้งเน้นย้ำสรุปปฏิบัติและอนามัย หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาทุกครั้ง</p>

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

1.3.2.1 แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาของ อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553)

1.3.2.1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

1.3.2.1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3.2.1.3 กำหนดขอบเขตเนื้อหาและพัฒนาแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาจากแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาของ อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) และธนายุทธ จิตหาญ (2564) ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษากีฬาสเกตบอลซึ่งเป็นแบบวัดแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ชั้น ตามแนวคิดของ โคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976)

ชั้นที่ 1 ชั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ

ชั้นที่ 2 ชั้นแสวงหารางวัล

ชั้นที่ 3 ชั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ

ชั้นที่ 4 ชั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม

แบบทดสอบมีทั้งหมด 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553; ธนายุทธ จิตหาญ, 2564)

เกณฑ์การให้คะแนน

1 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 1

2 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 2

3 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3

4 คะแนน ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 4

ตารางที่ 13 ลักษณะของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	จำนวนข้อ	ข้อคำถาม
การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4	1, 2, 3, 4
ความยุติธรรม	4	5, 6, 7, 8,
ความสามัคคี	4	9, 10, 11, 12,
ความรับผิดชอบ	4	13, 14, 15, 16
ความมีระเบียบวินัย	4	17, 18, 19, 20

1.3.2.1.4 นำแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.1.5 นำแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่มีความชำนาญการพิเศษในด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษา และพลศึกษาจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมของแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 (ดังตารางค่า IOC แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาในภาคผนวก) ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60-1.00

1.3.2.1.6 นำแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ มาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง แต่มีเกณฑ์ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด

1.3.2.1.7 นำแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาที่เก็บรวบรวมไปทดสอบความเที่ยง (Reliability analysis) โดยใช้สูตร Cronbach Alpha Coefficient

1.3.2.1.8 ปรับปรุงแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาอีกครั้ง แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

1.3.2.1.9 นำแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬาลบแบบสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

1.3.2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยพัฒนา มาจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของ ปรียานุช ดันวัฒนเสรี (2565) และ พลรบ บุญคงมา (2562) มีทั้งหมด 5 ฉบับ ประกอบด้วย แบบทดสอบด้านความรู้ แบบทดสอบด้านทักษะ แบบทดสอบด้านสมรรถภาพทางกาย แบบประเมินด้านคุณธรรม และแบบวัดด้านเจตคติต่อพลศึกษา มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1.3.2.2.1 แบบทดสอบด้านความรู้ ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความรู้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก โดยอาศัยหลักการของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551) ได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบความรู้ ตามขั้นตอน ดังนี้

1.3.2.2.1.1 ศึกษาหลักสูตรมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ ขอบข่ายของเนื้อหาสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3.2.2.1.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้

1.3.2.2.1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาที่จะทดสอบ

1.3.2.2.1.4 สร้างแบบทดสอบด้านความรู้เรื่องบาสเกตบอล ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อคือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

1.3.2.2.1.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การตั้งคำถาม การตั้งตัวเลือก ตัวลอง ความถูกต้องในการใช้ภาษาข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.2.1.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ที่มีความชำนาญการพิเศษในด้านการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสุขศึกษาและพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลองและความถูกต้องด้านภาษา และนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 (ดังตารางค่า IOC แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ในภาคผนวก) ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00

1.3.2.2.1.7 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.2.2.1.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ มาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงแต่มีเกณฑ์ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 ชุด

1.3.2.2.1.9 นำผลการทดสอบด้านความรู้ของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดโดยใช้วิธีการของ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) KR-20 จากนั้นนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าระดับความยาก

ง่ายและค่า อำนาจจำแนก เพื่อนำผลการวิเคราะห์มาใช้ในการเลือกแบบทดสอบด้านความรู้ โดยมีเกณฑ์ เลือกข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ค่าระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.20-0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.80 มีค่าความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.32 – 0.79 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.24 – 0.59 ซึ่งได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ตามเกณฑ์ที่ต้องการไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 20 ข้อ

1.3.2.2.1.10 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

1.3.2.2.1.11 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย		ระดับความรู้
18-20	หมายถึง	ดีมาก
15-17	หมายถึง	ดี
12-14	หมายถึง	ปานกลาง
น้อยกว่า 11	หมายถึง	ปรับปรุง

1.3.2.2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ("การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562)

1.3.2.2.2.1 ศึกษาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3.2.2.2.2 พัฒนาแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ("การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562)

1.3.2.2.2.3 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามและ ความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.2.2.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสุขศึกษาและพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบ

ความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามตัวเลือก ความถูกต้องด้านภาษา และนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 (ดังตารางค่า IOC แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในภาคผนวก) ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00-1.00

1.3.2.2.2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.2.2.2.6 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะในการเล่นกีฬาบาสเกตบอลฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้ **ตารางที่ 14** เกณฑ์การวัดทักษะกีฬาบาสเกตบอล การยิงประตูระยะใกล้ ใช้เกณฑ์กำหนด ("การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562) มีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.93 ค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.80 ดังนี้

คะแนน	ลูกลงห่วง	
	ผู้ชาย	ผู้หญิง
10	4 ขึ้นไป	4 ขึ้นไป
9	3	3
8	2	2
7	1	1
6	0	0

ตารางที่ 15 เกณฑ์การวัดทักษะกีฬาบาสเกตบอล การส่งลูกสองมือระดับอกกระทบผนัง ใช้เกณฑ์กำหนด ("การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," 2562) มีค่าความเที่ยง (Reliability) เท่ากับ 0.93 ค่าความตรง (Validity) เท่ากับ 0.80 ดังนี้

คะแนน	ลูกกระทบผนังและรับนับ 1 (30 วินาที)	
	ผู้ชาย	ผู้หญิง
10	18 ขึ้นไป	17 ขึ้นไป
9	17	16
8	16	15

ตารางที่ 16 (ต่อ)

คะแนน	ลูกกระต๊อบผนังและรับนับ 1 (30 วินาที)	
	ผู้ชาย	ผู้ชาย
7	15	14
6	14 ลงมา	13 ลงมา

1.3.2.2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกาย

1.3.2.2.3.1 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน

สมรรถภาพทางกายที่ใช้ อ้างอิงจากการศึกษาแบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา อายุ 13-18 ปี ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของ นักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562) ประกอบด้วย

- 1) องค์ประกอบของร่างกาย มุ่งเน้นถึงการวัดขนาดของร่างกาย การมีน้ำหนักตัวสัมพันธ์กับส่วนสูง มีรายการทดสอบ คือ น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง
- 2) ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ มีรายการทดสอบ ลูก-นั่ง
- 3) ความอดทนของกล้ามเนื้อ มุ่งเน้นถึงการออกแรงทำงานของกล้ามเนื้ออย่างต่อเนื่องและรวดเร็วในระยะเวลาจำกัด มีรายการทดสอบคือ ดันพื้น
- 4) ความอ่อนตัว มุ่งเน้นการยืดเหยียดกล้ามเนื้อและเอ็น หรือการใช้แรงต้านทานในกล้ามเนื้อและเอ็นให้ต้องทำงานมากขึ้น มีรายการทดสอบคือ นั่งงอตัว
- 5) ความอดทนของระบบหัวใจและหลอดเลือด มุ่งเน้นความสามารถของหัวใจและหลอดเลือดที่จะลำเลียงออกซิเจนและสารอาหารต่างๆไปยังกล้ามเนื้อที่ใช้ในการออกแรงในขณะทำงาน มีรายการทดสอบคือ ยืนยกเข่าขึ้นลง 3 นาที

ตารางที่ 17 สรุปรายการทดสอบสมรรถภาพทางกาย (สำหรับนักเรียนอายุ 7-18 ปี)

รายการ ที่	องค์ประกอบของ สมรรถภาพทางกาย	รายการทดสอบ สมรรถภาพทางกาย	องค์ประกอบที่ต้องการวัด
1	ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (Muscle Strength) และ ความอดทนของกล้ามเนื้อ (Muscle Endurance)	ดันพื้นประยุกต์ 30 วินาที และ ลูก-นั่ง 60 วินาที	เพื่อตรวจประเมินความแข็งแรง ของกล้ามเนื้อและความอดทน ของกล้ามเนื้อแขนและกล้ามเนื้อ ส่วนบนของร่างกาย

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการ ที่	องค์ประกอบของ สมรรถภาพทางกาย	รายการทดสอบ สมรรถภาพทางกาย	องค์ประกอบที่ต้องการวัด
2	ความอ่อนตัว (Flexibility)	นั่งงอตัวไปข้างหน้า	เพื่อตรวจประเมินความอ่อนตัว ของข้อไหล่ หลัง สะโพก และ กล้ามเนื้อต้นขาด้านหลัง
3	ความอดทนของระบบ ไหลเวียนโลหิต (Cardiovascular Endurance)	ยืนยกเข่าขึ้นลง 3 นาที	เพื่อตรวจประเมินความอดทน ของระบบหัวใจและไหลเวียน เลือด
4	องค์ประกอบของร่างกาย (Body Composition)	ชั่งน้ำหนัก (Weight) วัดส่วนสูง (Height)	เพื่อนำไปประเมินสัดส่วนของ ร่างกายในส่วนของดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)

ที่มา : ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)

1.3.2.2.3.2 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามและ ความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.2.3.3 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสุศึกษาและพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามตัวเลือก ความถูกต้องด้านภาษา และนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาหัวข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 (ดังตารางค่า IOC แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายในภาคผนวก) ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00

1.3.2.2.3.4 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.2.2.3.4 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน
สมรรถภาพทางกายไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
ตารางที่ 18 เกณฑ์มาตรฐานรายการดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ผอมมาก	0.8
ผอม	2.4
สมส่วน	4
อ้วน	2.4
อ้วน	0.8

เกณฑ์มาตรฐานรายการดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/เมตร*2)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ผอมมาก	ผอม	สมส่วน	อ้วน	อ้วน	ผอมมาก	ผอม	สมส่วน	อ้วน	อ้วน
15	12.72 ลงมา	12.73- 18.65	18.66- 23.24	23.25- 27.41	27.42 ขึ้นไป	13.65 ลง มา	13.66- 19.65	19.66- 23.80	23.81- 27.89	27.90 ขึ้นไป
16	13.30 ลงมา	13.32- 18.57	18.58- 23.60	23.61- 28.20	28.21 ขึ้นไป	13.88 ลง มา	13.89- 20.06	20.07- 24.34	24.35- 28.47	28.48 ขึ้นไป

ที่มา : ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)

ตารางที่ 19 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอ่อนตัว (Flexibility)

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการนั่งงอตัวไปข้างหน้า (เซนติเมตร)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 8	8-13	14-19	20-24	มากกว่า 24	น้อยกว่า 8	8-14	15-20	21-26	มากกว่า 26
16	น้อยกว่า 8	8-13	14-19	20-25	มากกว่า 25	น้อยกว่า 9	9-14	15-21	22-27	มากกว่า 27

ที่มา : ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)

ตารางที่ 20 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการด้านพินประยูกต์ 30 วิ (ครั้ง)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 15	15-22	23-29	30-37	มากกว่า 37	น้อยกว่า 13	13-29	20-26	27-33	มากกว่า 33
16	น้อยกว่า 16	16-22	23-29	30-36	มากกว่า 36	น้อยกว่า 15	15-21	22-28	29-36	มากกว่า 36

ที่มา : ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)

ตารางที่ 21 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของกล้ามเนื้อ

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการลุก-นั่ง 60 วิ (ครั้ง)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 21	21-30	31-39	40-49	มากกว่า 49	น้อยกว่า 19	19-26	27-35	36-44	มากกว่า 44
16	น้อยกว่า 22	22-31	32-40	41-49	มากกว่า 49	น้อยกว่า 20	20-28	29-37	38-46	มากกว่า 46

ที่มา : ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)

ตารางที่ 22 เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการยืนยกเข้า 3 นาที (ครั้ง)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 105	105-130	131-155	156-175	มากกว่า 175	น้อยกว่า 102	102-124	125-147	148-164	มากกว่า 164
16	น้อยกว่า 107	107-131	132-156	157-175	มากกว่า 175	น้อยกว่า 103	103-125	126-149	150-171	มากกว่า 171

ที่มา : ("แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา(อายุ 13-18 ปี)," 2562)

1.3.2.2.4 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม

1.3.2.2.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินคุณธรรม จาก

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน

1.3.2.2.4.2 สร้างแบบประเมินด้านคุณธรรม 10 ข้อ ที่ครอบคลุมในเรื่องการมีระเบียบวินัย การเป็นผู้นำ ผู้ตาม และการควบคุมอารมณ์ โดยให้นักเรียนประเมินตามการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งระดับการปฏิบัติต่าง ๆ มีความหมาย ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง การปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมด้านคุณธรรมทุกวันอย่างน้อย 4-6 วัน/สัปดาห์
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง การปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมด้านคุณธรรมทุกวันอย่างน้อย 1-3 ใน 1 สัปดาห์

ไม่เคยปฏิบัติเลย หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติแสดงพฤติกรรมด้านคุณธรรมเลยแม้แต่ครั้งเดียว

1.3.2.2.4.3 นำแบบประเมินด้านคุณธรรม เสนอต่ออาจารย์ที่

ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามและ ความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.2.4.4 นำแบบประเมินด้านคุณธรรมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีสาขาศึกษาศาสตร์หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามตัวเลือก ความถูกต้องด้านภาษา และนำผลการพิจารณา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาคำตอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 (ดังตารางค่า IOC แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรมในภาคผนวก) ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00-1.00

1.3.2.2.4.5 นำแบบประเมินด้านคุณธรรมปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.2.2.4.6 นำแบบประเมินด้านคุณธรรมที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ มาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงแต่มีเกณฑ์ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 ชุด

1.3.2.2.4.7 นำแบบประเมินคุณธรรมมาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลคะแนนไป วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยกำหนดค่าของคะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ เท่ากับ 2 คะแนน

ปฏิบัติเป็นบางครั้ง เท่ากับ 1 คะแนน

ไม่เคยปฏิบัติเลย เท่ากับ 0 คะแนน

1.3.2.2.4.8 คัดเลือกแบบประเมินคุณธรรม ที่มีค่าความเที่ยง 0.6 ขึ้นไป โดยใช้วิธี Cronbach Alpha Coefficient ตรวจสอบค่าความเที่ยง มีค่าความเที่ยง 0.77 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.53 – 0.94 ซึ่งได้แบบประเมินด้านคุณธรรมที่อยู่ตามเกณฑ์จำนวน 10 ข้อ

1.3.2.2.4.9 ปรับปรุงแบบประเมินด้านคุณธรรม แล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

1.3.2.2.4.10 นำแบบประเมินด้านคุณธรรมฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย		ระดับคุณธรรม
18-20	หมายถึง	ดีมาก
15-17	หมายถึง	ดี
12-14	หมายถึง	ปานกลาง
น้อยกว่า 11	หมายถึง	ปรับปรุง

1.3.2.2.5 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ

1.3.2.2.5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดด้านเจตคติ จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดเจตคติวิชาพลศึกษา

1.3.2.2.5.2 สร้างแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษา จำนวน 20 ข้อ ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา โดยให้นักเรียนประเมินตามความคิดเห็นที่แท้จริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งระดับความคิดเห็นต่าง ๆ มีดังนี้

เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกตรงกับข้อความนั้น

ไม่แน่ใจ หมายถึง นักเรียนไม่แน่ใจในความคิดหรือความรู้สึกของข้อความนั้น

ไม่เห็นด้วย หมายถึง นักเรียนมีความคิดหรือความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

1.3.2.2.5.3 นำแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษา เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามและ ความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งรับข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2.2.5.4 นำแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษาที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ที่จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีสาขาบริหารบัณฑิตสาขาสุขศึกษาและพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถามตัวเลือก ความถูกต้องด้านภาษา และนำผลการพิจารณา มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Congruence หรือ IOC) พิจารณาคำข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 – 1.00 (ดังตารางค่า IOC แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติในภาคผนวก) ผลการพิจารณาได้ค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80-1.00

1.3.2.2.5.5 นำแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษา ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1.3.2.2.5.6 นำแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษาที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ มาดำเนินการทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง (ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงแต่มีเกณฑ์ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง) จำนวน 30 ชุด

1.3.2.2.5.7 นำแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษามาตรวจให้คะแนน แล้วนำผลคะแนนไป วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยกำหนดค่าของคะแนนดังนี้

เห็นด้วย เท่ากับ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ เท่ากับ 1 คะแนน

ไม่เห็นด้วย เท่ากับ 0 คะแนน

1.3.2.2.5.8 คัดเลือกแบบวัดด้านเจตคติ ที่มีค่าความเที่ยง 0.7 ขึ้นไป โดยใช้วิธี Cronbach Alpha Coefficient ตรวจสอบค่าความเที่ยง มีค่าความเที่ยง 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง 0.29 – 0.88 ซึ่งได้แบบวัดด้านเจตคติที่อยู่ตามเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ

1.3.2.2.5.9 ปรับปรุงแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษาแล้วนำมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

1.3.2.2.5.10 นำแบบวัดด้านเจตคติวิชาพลศึกษาฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง โดยกำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย		ระดับเจตคติ
36-40	หมายถึง	ดีมาก
30-35	หมายถึง	ดี
24-29	หมายถึง	ปานกลาง
น้อยกว่า 23	หมายถึง	ปรับปรุง

หมายเหตุ : เมื่อได้คะแนนด้านเจตคติรวม 40 คะแนน จากนั้นหาร 2 เพื่อให้ได้คะแนนเต็ม 20 คะแนน เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา มีทั้งหมด 5 ด้าน อีกทั้งผู้วิจัยต้องการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาทุกด้าน ด้านละเท่ากัน ซึ่งจะสอดคล้อง วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้กล่าวไว้ว่า วิชาพลศึกษาคือศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ โดยใช้กิจกรรมทางกาย การเคลื่อนไหว กิจกรรมเกมและกีฬา เข้ามาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การกำหนดแผนการทดลอง

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi- Experimental Research) โดยแบ่งตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทาง

จริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษาและกลุ่มควบคุมได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้รูปแบบปกติ โดยมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 23 แผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	การวัดก่อนการทดลอง		การวัดภายหลังการทดลอง
E	O ₁	X	O ₂
C	O ₄	-	O ₅

E = กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา

C = กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้รูปแบบปกติ

X = การจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา

O₁, O₄ = คะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดได้ก่อนการทดลอง

O₂, O₅ = คะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดได้หลังการทดลอง

2.2 การติดต่อประสานงานก่อนการทดลอง

2.2.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหารโรงเรียน

2.2.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย การวัดและประเมินผลแก่ผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และร่วมกันทำกำหนดตารางเวลาการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา

2.3 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1 การดำเนินการก่อนการทดลองการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับกรณีศึกษา ดังนี้

2.3.1.1 ทำการทดสอบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ ก่อนการทดลอง (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.3.1.2 นำผลการทดสอบก่อนการทดลองมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความมีน้ำใจ

นักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ แตกต่างกันหรือไม่

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการทดลอง (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ความมีน้ำใจนักกีฬา	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t	p
	ก่อนการทดลอง		ก่อนการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย	14.40	2.50	14.28	1.45	0.20	.41
ด้านความยุติธรรม	13.60	2.08	13.60	2.23	0.00	.50
ด้านความสามัคคี	12.92	2.17	13.76	1.92	-1.44	.77
ด้านความรับผิดชอบ	14.08	2.76	14.80	1.47	-1.14	.12
ด้านความมีระเบียบวินัย	12.44	2.04	12.64	1.52	-0.39	.34
ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา	67.44	8.40	69.08	5.16	-0.83	.20
รวม						

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 23 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านคุณธรรม ด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย ก่อนการทดลอง (Pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t	p
	ก่อนการทดลอง		ก่อนการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
1. ด้านความรู้	9.64	5.10	11.52	3.05	-1.58	.06
2. ด้านคุณธรรม	14.16	2.32	14.36	2.32	-0.30	.38
3. ด้านเจตคติ	16.08	2.17	14.96	1.69	2.02	.02*

ตารางที่ 24 (ต่อ)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t	p
	ก่อนการทดลอง		ก่อนการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
4. ด้านทักษะ	13.80	1.91	15.28	2.07	-2.62	.00*
4.1 การยิงประตู	7.04	1.20	7.24	0.97	-0.64	.26
4.2 การรับส่ง	6.76	1.39	8.04	1.83	-2.77	.00*
5. ด้านสมรรถภาพทางกาย	8.44	2.24	8.54	2.11	-0.15	.43
5.1 ดัชนีมวลกาย (BMI)	2.59	0.84	2.78	1.15	-0.67	.25
5.2 ความอ่อนตัว	1.18	0.65	1.12	0.51	0.38	.35
5.3 ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ	1.21	0.57	1.28	0.76	-0.33	.37
5.4 ความทนทานของกล้ามเนื้อ	1.69	0.84	1.79	0.66	-0.44	.32
5.5 ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต	1.76	0.80	1.56	0.81	.084	.20
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 5 ด้าน	62.12	9.46	64.66	4.85	-1.19	.12

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านคุณธรรม ด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2.3.2 ดำเนินการทดลอง

2.3.2.1 กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 60 นาที รวม 8 สัปดาห์

2.3.3 การดำเนินการหลังการทดลอง

2.3.3.1 ทดสอบวัดผลความมีน้ำใจนักกีฬาและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ หลังการ

ทดลอง (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติฉบับเดียวกันกับแบบวัดก่อนเรียน

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

คำนวณค่าที (t-test) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

3.2 สถิติที่ใช้

3.2.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อหาความเที่ยงระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์ ครอบคลุมกับกรณีศึกษา โดยทำการทดสอบด้วยค่าที (Paired sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์ ครอบคลุมกับกรณีศึกษา โดยทำการทดสอบด้วยค่าที (Paired sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์ ครอบคลุมกับกรณีศึกษา และการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ทำการทดสอบด้วยค่าที (Independent sample-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

3.2.5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติหลังการทดลอง ระหว่างนักเรียนกลุ่มการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์ ครอบคลุมกับกรณีศึกษา และการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ โดยทำการทดสอบด้วยค่าที (Independent Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวอย่างในการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวอย่างในการวิจัย

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 เป็นการนำเสนอค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างวิจัย ซึ่งเก็บรวบรวมโดยใช้

ตารางที่ 26 ตารางแสดงข้อมูลพื้นฐานทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างการทดลอง

ข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	9	36.00	9	36.00	18	36.00
หญิง	16	64.00	16	64.00	32	64.00
ระดับชั้น						
มัธยมศึกษาปีที่ 4	25	100	25	100	50	100
อายุ						
15 ปี	2	8.00	1	4.00	3	6.00
16 ปี	23	92.00	24	96.00	47	94.00

จากตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนประชากรเท่ากัน กลุ่มละ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ต่อกลุ่ม

เมื่อพิจารณานักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน (ร้อยละ 64.00) รองลงมาก็คือนักเรียนเพศชาย จำนวน 9 คน (ร้อยละ 36.00) และส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 16 ปี จำนวน 23 คน (ร้อยละ 92) รองลงมาเป็นช่วงอายุ 15 ปี จำนวน 2 คน (ร้อยละ 8) เมื่อพิจารณานักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 16 คน (ร้อยละ 64.00) รองลงมาก็คือนักเรียนเพศชาย จำนวน 9 คน (ร้อยละ 36.00) และส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 16 ปี จำนวน 24 คน (ร้อยละ 96) รองลงมาเป็นช่วงอายุ 15 ปี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 4) ซึ่งทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์ร่วมกับกรณีศึกษาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์ร่วมกับกรณีศึกษา

ความมีน้ำใจนักกีฬา	กลุ่มทดลอง (n=25)				t	p
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	14.40	2.50	15.28	1.27	-2.01	.02*
ด้านความยุติธรรม	13.60	2.08	15.12	1.05	-3.83	.00*
ด้านความสามัคคี	12.92	2.17	14.40	2.39	-4.04	.00*
ด้านความรับผิดชอบ	14.08	2.76	15.16	2.13	-2.70	.00*
ด้านความมีระเบียบวินัย	12.44	2.04	14.40	2.30	-4.36	.00*
ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา	67.44	8.40	74.44	7.16	-7.18	.00*
รวม						

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 26 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.50 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยหลังการทดลอง เท่ากับ 15.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.27

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมก่อนการทดลอง เท่ากับ 13.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.08 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมหลังการทดลอง เท่ากับ 15.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.05

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีก่อนการทดลอง เท่ากับ 12.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า

เท่ากับ 2.17 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีหลังการทดลอง เท่ากับ 14.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.39

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.76 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบหลังการทดลอง เท่ากับ 15.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.13

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยก่อนการทดลอง เท่ากับ 12.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.04 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยหลังการทดลอง เท่ากับ 14.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.30

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านก่อนการทดลอง เท่ากับ 67.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 8.40 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านหลังการทดลอง เท่ากับ 74.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 7.16

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ความมีน้ำใจนักกีฬา	กลุ่มควบคุม (n=25)				t	p
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	14.28	1.45	14.04	2.07	0.70	.24
ด้านความยุติธรรม	13.60	2.23	13.84	1.46	-0.61	.27
ด้านความสามัคคี	13.76	1.92	13.36	1.52	0.87	.19
ด้านความรับผิดชอบ	14.80	1.47	14.00	1.60	2.48	.01*
ด้านความมีระเบียบวินัย	12.64	1.52	12.92	1.91	-0.59	.27
ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา	69.08	5.16	68.16	4.43	1.24	.11
รวม						

* $p \leq .05$

เท่ากับ 1.46

คะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีของ

ทดลองไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มควบคุม

ได้ศึกษาผลการทดลอง เท่ากับ 13.76 ส่วนเบี่ยง

ความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีหลังก

เท่ากับ 1.52

และแนวความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรับผิดชอบ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
นักกีฬา ด้านความรับผิดชอบก่อนการทดลอง
1.47 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.60

ะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยแตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทดลอง เท่ากับ 12.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.91

คะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านระหว่าง
โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความ
9.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 5.16
นหลังการทดลอง เท่ากับ 68.16 ส่วนเบี่ยงเบน

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านก่อนการทดลอง เท่ากับ 69.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 5.16 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านหลังการทดลอง เท่ากับ 68.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.43

ตารางที่ 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา พลศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=25)				t	p
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
1. ด้านความรู้	9.64	5.10	13.52	3.05	-6.45	.00*
2. ด้านคุณธรรม	14.16	2.32	16.56	2.12	-3.98	.00*
3. ด้านเจตคติ	16.08	2.17	17.40	1.75	-3.11	.00*
4. ด้านทักษะ	13.80	1.91	14.68	2.28	-2.12	.02*
4.1 การยิงประตู	7.04	1.20	7.28	1.37	-1.10	.14
4.2 การรับส่ง	6.76	1.39	7.40	1.70	-1.82	.04*
5. ด้านสมรรถภาพทางกาย	8.44	2.24	9.05	2.22	-2.56	.00*
5.1 ดัชนีมวลกาย (BMI)	2.59	0.84	2.59	0.84	0.00	.50
5.2 ความอ่อนตัว	1.18	0.65	1.40	0.74	-2.58	.00*
5.3 ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ	1.21	0.57	1.37	0.71	-2.00	.02*
5.4 ความทนทานของกล้ามเนื้อ	1.69	0.84	1.79	0.84	-0.90	.18
5.5 ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต	1.76	0.80	1.88	0.68	-0.84	.20
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 5 ด้าน	62.12	9.46	71.21	7.86	-8.65	.00*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 28 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ก่อนการทดลอง เท่ากับ 9.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 5.10 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์

[illegible]

วิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตหลังการทดลอง เท่ากับ 1.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.68

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน ก่อนการทดลอง เท่ากับ 62.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 9.46 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลอง เท่ากับ 71.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 7.86

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา	กลุ่มควบคุม (n=25)				t	p
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
1. ด้านความรู้	11.52	3.05	11.48	3.19	0.07	.47
2. ด้านคุณธรรม	14.36	2.32	15.40	2.36	-2.19	.01*
3. ด้านเจตคติ	14.96	1.69	15.20	1.87	-0.71	.24
4. ด้านทักษะ	15.28	2.07	16.12	2.08	-1.82	.04*
4.1 การยิงประตู	7.24	0.97	7.80	1.29	-2.28	.01*
4.2 การรับส่ง	8.04	1.83	8.32	1.84	-0.66	.25
5. ด้านสมรรถภาพทางกาย	8.54	2.11	8.80	2.16	-1.01	.16
5.1 ดัชนีมวลกาย (BMI)	2.78	1.15	2.72	1.13	1.00	.16
5.2 ความอ่อนตัว	1.12	0.51	1.24	0.65	-1.69	.05*
5.3 ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ	1.28	0.76	1.34	0.82	-0.44	.33
5.4 ความทนทานของกล้ามเนื้อ	1.79	0.66	1.50	0.62	2.37	.01*

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา	กลุ่มควบคุม (n=25)				t	p
	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
5.5 ความอดทนของระบบ ไหลเวียนโลหิต	1.56	0.81	1.98	0.80	-2.83	.00*
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวม 5 ด้าน	64.66	4.85	67.00	5.52	-2.12	.02*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 29 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ของกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ก่อนการทดลอง เท่ากับ 11.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.05 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้หลังการทดลอง เท่ากับ 11.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.19

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.32 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมหลังการทดลอง เท่ากับ 15.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.36

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านเจตคติของกลุ่มควบคุมระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านเจตคติก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.69 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านเจตคติหลังการทดลอง เท่ากับ 15.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.87

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะรวมของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะรวมก่อนการทดลอง เท่ากับ 15.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.07 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะรวมหลังการทดลอง เท่ากับ 16.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.08 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะเฉพาะการยิงประตูของกลุ่มควบคุมหลัง

สมรรถภาพทางกายความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหลังการทดลอง เท่ากับ 1.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.82 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความทนทานของกล้ามเนื้อของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความทนทานของกล้ามเนื้อก่อนการทดลอง เท่ากับ 1.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.66 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความทนทานของกล้ามเนื้อหลังการทดลอง เท่ากับ 1.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.62 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตก่อนการทดลอง เท่ากับ 1.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.81 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตหลังการทดลอง เท่ากับ 1.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.80

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน ของกลุ่มควบคุมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน ก่อนการทดลอง เท่ากับ 64.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.85 และมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลอง เท่ากับ 67.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 5.52.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์พัฒนากายภาพ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

ความมีน้ำใจนักกีฬา	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
	(n=25)		(n=25)			
	หลังการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	15.28	1.27	14.04	2.07	2.54	.00*
ด้านความยุติธรรม	15.12	1.05	13.84	1.48	3.55	.00*
ด้านความสามัคคี	14.40	2.39	13.36	1.52	1.83	.03*
ด้านความรับผิดชอบ	15.16	2.13	14.00	1.60	2.17	.01*
ด้านความมีระเบียบวินัย	14.40	2.30	12.92	1.91	2.46	.00*
ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา	74.44	7.16	68.16	4.43	3.727	.00*
รวม						

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 30 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยเท่ากับ 15.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.27 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยเท่ากับ 14.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.07

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมหลังการทดลองเท่ากับ 15.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.05 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมหลังการทดลอง เท่ากับ 13.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.48

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีหลังการทดลอง เท่ากับ 14.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.397 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีหลังการทดลอง เท่ากับ 13.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.52

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบหลังการทดลอง เท่ากับ 15.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.13 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบหลังการทดลอง เท่ากับ 14.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.60

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยหลังการทดลอง เท่ากับ 14.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.30 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยหลังการทดลอง เท่ากับ 12.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.91

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านหลังการทดลอง เท่ากับ 74.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 7.16 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านหลังการทดลอง เท่ากับ 68.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.43

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำแนกเป็นรายด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t	p
	หลังการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
1. ด้านความรู้	13.52	3.05	11.48	3.19	2.30	.01*
2. ด้านคุณธรรม	16.56	2.12	15.40	2.36	1.82	.03*
3. ด้านเจตคติ	17.40	1.75	15.20	1.87	4.28	.00*
4. ด้านทักษะ	14.68	2.28	16.12	2.08	-2.32	.01*
4.1 การยิงประตู	7.28	1.37	7.80	1.29	-1.38	.08

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพลศึกษา	กลุ่มทดลอง (n=25)		กลุ่มควบคุม (n=25)		t	p
	หลังการทดลอง		หลังการทดลอง			
	Mean	SD	Mean	SD		
4.2 การรับส่ง	7.40	1.70	8.32	1.84	-1.83	.03*
5. ด้านสมรรถภาพทางกาย	9.05	2.22	8.80	2.16	0.41	.34
5.1 ดัชนีมวลกาย (BMI)	2.59	0.84	2.72	1.13	-0.45	.32
5.2 ความอ่อนตัว	1.40	0.74	1.24	0.65	0.80	.21
5.3 ความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อ	1.37	0.71	1.34	0.82	0.14	.44
5.4 ความทนทานของ กล้ามเนื้อ	1.79	0.84	1.50	0.62	1.37	.08
5.5 ความอดทนของระบบ ไหลเวียนโลหิต	1.88	0.68	1.98	0.80	-0.45	.32
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวม 5 ด้าน	71.21	7.86	67.00	5.52	2.18	.01*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 31 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้หลังการทดลอง เท่ากับ 13.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.05 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้หลังการทดลอง เท่ากับ 11.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.19

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมหลังการทดลอง เท่ากับ 16.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.12 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมหลังการทดลอง เท่ากับ 15.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.36

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาต่ำ
กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดย
การเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะเฉพาะการยิ
ตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.37 และนักเรียนกลุ่มควบ
กษาด้านทักษะเฉพาะการยิงประตูหลังการทดลอง
1.29 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ
การทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
ทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ลอง เท่ากับ 7.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่า
นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้าน
่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.84

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.84

ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายรวมหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายรวมหลังการทดลอง เท่ากับ 9.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.22 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายรวมหลังการทดลอง เท่ากับ 8.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.16 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายดัชนีมวลกาย (BMI) หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายดัชนีมวลกาย (BMI) หลังการทดลอง เท่ากับ 2.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.84 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้าน

[illegible]

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนเพศชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชาพลศึกษาในปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัด สพฐ. จำนวน 60 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาจำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติจำนวน 30 คน โดยระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย รวม 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 8 แผน และ 2) แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา แบ่งได้ 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านเจตคติ ด้านทักษะ และด้านสมรรถภาพทางกาย หลังสิ้นสุดการทดลองนำผล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า “ที” (t-test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

1) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา

2) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ระหว่างก่อนการทดลองกับหลัง การทดลองไม่แตกต่างกัน

1.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมของกลุ่มทดลองหลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมี ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรม ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการ ทดลองไม่แตกต่างกัน

1.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีของกลุ่มทดลองหลัง การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมี ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน

1.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยของกลุ่ม ทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่ม ควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยระหว่างก่อนการทดลองกับ หลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

1.6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้าน ของกลุ่มทดลองหลังการ ทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย ของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

2. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษาและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

2.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมของ
กลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียน
กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมหลังการทดลอง
สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านเจตคติของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านเจตคติระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

2.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะรวมของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะการยิง
ประตู่ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนกลุ่ม
ควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะการยิงประตู่หลังการ
ทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4.2 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะการรับส่ง
ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน
นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะการรับส่ง
ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

2.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายรวมของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายดัชนีมวลกาย (BMI) ของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายดัชนีมวลกาย (BMI) ระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

2.5.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

2.5.5 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลอง กับ หลังการทดลอง ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ด้านสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา รวมทั้ง 5 ด้าน ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา รวมทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา **หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง**ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับ**นักเรียนกลุ่มควบคุม**ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีดังนี้

3.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 15.28 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 14.04

3.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 15.12 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 13.84

3.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคีหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 14.40 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 13.36

3.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความรับผิดชอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 15.16 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 14.00

3.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความมีระเบียบวินัยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 14.40 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 12.92

3.6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬารวมทุกด้านหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 74.44 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 68.16

4. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ทั้ง 5 ด้าน **หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง**ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก ร่วมกับกรณีศึกษากับ**นักเรียนกลุ่มควบคุม**ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีดังนี้

4.1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 13.52 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 11.48

4.2 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านคุณธรรมด้านหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 16.56 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 15.40

4.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านเจตคติหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 17.40 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 15.20

4.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะรวมหลังการทดลองของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 14.68 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 16.12 (เนื่องด้วยค่าเฉลี่ยโดยรวมของนักเรียนบางคนในกลุ่มควบคุมสูงกว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง แต่เมื่อนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($P=.05$))

4.4.1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะการยิงประตูหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 7.28 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 7.80

4.4.2 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านทักษะการรับส่งหลังการทดลองของกลุ่มทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 7.40 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 8.32 (เนื่องด้วยค่าเฉลี่ยโดยรวมของนักเรียนบางคนในกลุ่มควบคุมสูงกว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง แต่เมื่อนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($P=.05$))

4.5 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายรวม หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 9.05 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 8.80

4.5.1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายดัชนีมวลกาย (BMI) หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 2.59 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 2.72

4.5.2 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความอ่อนตัวหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 1.40 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 1.24

4.5.3 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 1.37 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 1.34

4.5.4 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกายความทนทานของกล้ามเนื้อหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 1.79 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 1.50

4.5.5 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 1.88 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 1.98

4.6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษารวมทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองเท่ากับ 71.21 และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 67.00

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประเด็นนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต ร่วมกับกรณีศึกษา

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต ร่วมกับกรณีศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และสมมติฐานข้อที่ 1 โดยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนี้ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ดังนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านคุณธรรมของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเจตคติของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะรวมของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ด้านทักษะการยิงประตูของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน และด้านทักษะการรับส่งของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) และด้านสมรรถภาพทางกายรวม และรายด้าน(ด้านความอ่อนตัว, ด้านความแข็งแรงของ

กล้ามเนื้อ) ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ด้านดัชนีมวลกาย (BMI), ด้านความทนทานของกล้ามเนื้อ, ด้านความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา รวมทั้ง 5 ด้าน ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษากับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษากับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 2 โดยกลุ่มทดลองมีการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ดังนี้ ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ด้านความยุติธรรม ด้านความสามัคคี ด้านความรับผิดชอบ และด้านความมีระเบียบวินัย หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ดังนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาด้านความรู้หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านคุณธรรมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเจตคติหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านทักษะรวมหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ด้านทักษะการยิงประตูหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน และด้านทักษะการรับส่งหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05) และด้านสมรรถภาพทางกายรวม และรายด้าน (ด้านดัชนีมวลกาย (BMI), ด้านความอ่อนตัว, ด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ, ด้านความทนทานของกล้ามเนื้อ, ด้านความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต) หลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน) ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา รวมทั้ง 5 ด้าน หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการอภิปรายผลการวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2 สามารถอภิปรายได้ในประเด็นต่อไปนี้
ความมีน้ำใจนักกีฬามีการพัฒนาสูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาส่งผลต่อความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนได้ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ใช้กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคมและสติปัญญา รวมทั้งการเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับผู้เรียน (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561) ควบคู่กับแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีส่วนช่วยพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งความมีน้ำใจนักกีฬานั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งแนวคิดของโคลเบอร์กที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ 4 ขั้นตอนตามพัฒนาการช่วงวัย ได้แก่ 1) ระดับก่อนเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 2-10 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล 2) ระดับตามเกณฑ์ เป็นพัฒนาการของเด็ก 10-16 ปี มี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม และการสอนโดยใช้กรณีศึกษามีส่วนช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์จริงโดยนำเสนอเป็นภาพหรือวิดีโอ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมีน้ำใจนักกีฬาที่พัฒนาสูงขึ้นในทุกด้าน สอดคล้องกับ Anderson (2004) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้การเรียนด้วยกรณีศึกษาเพื่อทราบถึงเทคนิควิธีเกี่ยวกับเหตุผลด้านศีลธรรมที่จะสามารถใช้ระบุและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับจริยธรรมในข้อมูลข่าวสารสารสนเทศด้านสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า การใช้กรณีศึกษาจะช่วยให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมได้ง่ายขึ้น หากวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนยอมรับในความสามารถของตนเองและผู้อื่น อีกทั้งปฏิบัติตามกฎกติกา มารยาทในการเป็นนักกีฬาที่ดีหรือเป็นผู้ชมที่ดี นอกจะนั้นแล้วยังเน้นย้ำในขั้นนำไปใช้เกี่ยวกับการเคารพเพื่อนร่วมทีม และทีมตรงข้าม ซึ่งขั้นนำไปใช้เป็นขั้นที่ให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ในการแข่งขันหรือเล่นเกม จะช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งสังเกตได้จากการยอมรับในผลการแข่งขันในแต่ละครั้ง ต่อมาด้านความยุติธรรม ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสีสิทธิของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้องไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ในคาบเรียนจากการเคารพกฎกติกา และยอมรับในผลการแข่งขัน ต่อมาด้านความสามัคคี ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม เห็นแต่ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งจะจัด

กิจกรรมที่มีการแสดงออกถึงความน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเมื่อสังเกตจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในแต่ละครั้งหลังจากชมวิดีโอกรณีศึกษาเรียบร้อยแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้เรียนให้ความสนใจที่จะฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มที่ผู้วิจัยจัดขึ้นและปฏิบัติกันอย่างสามัคคีเป็นทีม ต่อมาด้านความรับผิดชอบผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจและทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มประสิทธิภาพ ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยง และด้านความมีระเบียบวินัย ผู้วิจัยมุ่งเน้นการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ กติกา การตรงต่อเวลา หรือข้อตกลงทางสังคม จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำผลลัพธ์ที่ได้ไปปรับใช้ในการเล่นกีฬา การแข่งขัน หรือแม้แต่การใช้ในชีวิตในสังคม จะเห็นได้ว่าความมีน้ำใจนักกีฬานั้นมีความสำคัญอย่างมากในการออกกำลังกาย เล่นกีฬาในวิชาพลศึกษา อีกทั้งจะเชื่อมโยงกันกับการดำรงชีวิตประจำวันในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ อร่าม เสียมขุนทด (2533) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญในการที่จะช่วยให้บุคคลอยู่ร่วมกันอย่างปกติสุข เช่นเดียวกับ จรวยพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้กับผู้เรียนในวิชาพลศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัศมี ทองดี (2562) ที่ได้ทำการศึกษารายละเอียดของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้น อีกทั้ง พชรพล พรหมมา (2562) ที่ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอที่มีต่อการพัฒนาการความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธนายุทธ จิตหาญ (2564) ที่ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาครอสที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นดีขึ้น เช่นเดียวกับ วุฒินันท์ ศรีแสง (2557) ได้ทำการศึกษารายละเอียดของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลช่วยพัฒนาให้ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาดีขึ้น และสอดคล้องกับ อภิวัฒน์ จั่วลำหิน (2553) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของ โคลเบอร์ก เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา พบว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์ก ช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษาดีขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษามีการพัฒนาสูงขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา พบว่า หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษาเป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนได้ ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้เพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเห็นภาพวิดีโอกรณีตัวอย่างจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและนำความรู้มาปรับใช้ในการฝึกหรือออกกำลังกาย สอดคล้องกับ วีระพงษ์ แดนดี (2564) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ช่วยให้ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาดีขึ้น หลังจากนั้นผู้วิจัยกระตุ้นผู้เรียนโดยการตั้งประเด็นคำถามที่เกิดขึ้นจากการดูภาพหรือวิดีโอ เพื่อเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการจัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านความรู้ที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ วัชรภูมิ เพ็ชรประดิษฐ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคคำถามแบบ อาร์ ซี เอ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงประยุกต์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้หลายด้าน จากการตั้งประเด็นคำถาม ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคคำถามแบบ อาร์ ซี เอ ช่วยพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงประยุกต์ดีขึ้น

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านคุณธรรม

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรม ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรมเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่มุ่งเน้น

และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมต่อตนเองและคนรอบข้าง เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย และการให้ความร่วมมือของนักเรียน อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นการสอนที่นำเสนอข้อมูล ภาพ วิดีโอเหตุการณ์ ต่างๆ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับบทเรียน และนำมาปรับใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรมดีขึ้น สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2561) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนโดยใช้กรณีศึกษาเป็นการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้คิดพิจารณาและวิเคราะห์หาคำตอบที่เหมาะสม การสอนแบบนี้ใช้ได้ดีในการสอนคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านเจตคติ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กพร้อมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน โดยสอดแทรกการออกกำลังกายเข้าไปในกิจกรรมการสอน เมื่อผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน ผู้เรียนก็เกิดเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดขึ้นและสามารถนำกิจกรรมการออกกำลังกายในคาบเรียนไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้กล่าวว่า หลักการสอนพลศึกษาที่ดีควรมีเป้าหมาย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะไกล คือ สอนให้ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี ต่อมาระยะกลาง คือ สอนให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และด้านสังคม แบบองค์รวม และระยะใกล้ คือ สอนให้ผู้เรียนเปลี่ยนเจตคติให้รักในการออกกำลังกาย

2.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กพร้อมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว เป็นการสอนที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการฝึกปฏิบัติทักษะกีฬา การเคลื่อนไหว และการออกกำลังกายที่หลากหลายด้วยกันในคาบเรียนโดยนำข้อมูลและข้อผิดพลาดที่ได้เรียนรู้จากการชมสื่อ ภาพ วิดีโอกรณีศึกษาจากชั้นการอธิบายและสาธิตมาปรับใช้ในการฝึกปฏิบัติและนำไปใช้ในการแข่งขันหรือเล่นเกม ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ฝึกปฏิบัติในคาบเรียนจะมุ่งเน้นกิจกรรมที่เป็นกลุ่มย่อย ๆ เนื่องจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มย่อยหรือแบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ส่งผลให้ผู้เรียน

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะดีขึ้น สอดคล้องกับ จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยพัฒนาทักษะกีฬาแฮนด์บอลดีขึ้น

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านสมรรถภาพทางกาย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายรวม ส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองสูงกว่าหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต ร่วมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายรวมเพิ่มขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาดังกล่าว เป็นการสอนที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวออกกำลังกาย โดยใช้กิจกรรมเกม กีฬา มาเป็นสื่อกลางเพื่อเชื่อมโยงความรู้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาร่างกายและจิตใจให้ดียิ่งขึ้น โดยผู้วิจัยเน้นในขั้นตอนร่างกายที่มีการยืดเหยียดกล้ามเนื้อและบริหารกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ประกอบกับมีกิจกรรมเกมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการด้านเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกายตั้งแต่ต้นคาบเรียน เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและรักในการออกกำลังกาย อาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาคือศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการแบบองค์รวมทุกด้าน ด้านละเท่ากัน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา โดยใช้กิจกรรมทางกาย การเคลื่อนไหว กิจกรรมเกมและกีฬา เข้ามาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ธัญญารัตน์ สีน้าคำ (2565) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมพละทิสร่วมกับการบริหารสมองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลากหลายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมพละทิสร่วมกับการบริหารสมอง มีส่วนช่วยพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลากหลายดีขึ้นและเมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า ด้านความอ่อนตัว ด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ด้านดัชนีมวลกาย (BMI), ด้านความทนทานของกล้ามเนื้อ, ด้านความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองกับหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน หมายความว่านักเรียนที่เข้าร่วมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ต ร่วมกับกรณีศึกษา มีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายด้านดัชนีมวลกาย (BMI), ด้านความ

ทนทานของกล้ามเนื้อ, ด้านความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมปัจจัยด้านการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างได้ ได้แก่ น้ำหนักตัวอาจแปรผันได้จากปัจจัยอื่นๆ เช่น การพักผ่อน การรับประทานอาหาร การป่วย ซึ่งเป็นปัจจัยเหล่านี้ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้ อีกทั้งด้านความอดทนของของระบบไหลเวียนโลหิต อาจมีการจัดการเรียนสอนที่ไม่ต่อเนื่อง ประกอบกับต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรม ส่งผลให้ระยะเวลาไม่สอดคล้องกับการทำกิจกรรม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ เจตนิพัทธ์ ปิ่นแก้ว (2565) ได้แนะนำการออกกำลังกายในวัยเรียน คือต้องให้ผู้เรียนได้ออกกำลังกายอย่างน้อย 60 นาที ต่อวัน และ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เพื่อพัฒนาในด้านระบบความอดทนของระบบ หายใจ กระดูก และ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต และระบบเผาผลาญ กิจกรรมเกี่ยวกับความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและกระดูก ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาผลของโปรแกรมการออกกำลังกายโดยใช้น้ำหนักตัวเป็นแรงต้านร่วมกับฟิตเนสบอร์ดเกมที่มีต่อสมรรถภาพทางกายของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสมรรถภาพทางกายด้านความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิตระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

หากเมื่อเปรียบเทียบหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกายทุกด้านระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับการณศึกษา ผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นภาพหรือวิดีโอเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากจอโทรทัศน์ ซึ่งอาจต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรม ส่งผลให้ระยะเวลาไม่สอดคล้องกับการทำกิจกรรม อีกทั้งความหนักในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอต่อการพัฒนาของผู้เรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านสมรรถภาพทางกายไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ศิริพร สุขกับ (2545) ได้กล่าวไว้ว่า การออกกำลังกายที่บ่อยครั้งมากขึ้น จะช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และควรออกกำลังกายอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์ (2535 อ้างถึงใน เมสญา แทนสง่า, 2565) ได้กล่าวไว้ว่า ระยะเวลาของการฝึกควรเป็น 3 วันต่อสัปดาห์ แต่ถ้าฝึก 2 วันต่อสัปดาห์ ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการได้ แต่อาจน้อยกว่าการฝึก 3 วันต่อสัปดาห์ นอกจากนี้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาแบบปกติ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นการฝึกปฏิบัติและชั้นการนำไปใช้ที่เป็นกลุ่มเช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลองเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพทางกายเช่นเดียวกัน อาจส่งผลให้ผู้เรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเกิดการพัฒนาทางด้านสมรรถภาพทางกายไม่มากจนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ จิรวัดน์ วงศ์ชุมภู (2565) ได้กล่าวว่า การจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่างกลุ่มเกมเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน รู้จักการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความมั่นใจและมั่นใจ

ในศักยภาพตนเองมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วย ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามเป้าหมายที่ผู้สอนตั้งไว้ตามจุดมุ่งหมาย

จากผลการวิจัยที่ได้อภิปรายข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา ส่งผลให้ความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาดีขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะการสอนโดยใช้กรณีศึกษาจะทำให้ผู้เรียนคิดแก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ตัวอย่างที่อยู่บนพื้นฐานของเรื่องจริง โดยนำเสนอเหตุการณ์ สถานการณ์ ข้อเท็จจริง ประสบการณ์ตรง หรือจำลองสถานการณ์ที่เหมือนจริงให้ผู้เรียนเรียนรู้จากข้อมูลหรือปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นภาพหรือวิดีโอเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงจากการแข่งขัน หรือการฝึกซ้อม ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าหากจัดการเรียนรู้ดังกล่าวให้กับผู้เรียนตั้งแต่วัยเยาวชน อาจส่งผลดีต่อเยาวชน สอดคล้องกับ จรวยพร ธรณินทร์ (2534 อ้างถึงใน อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553) ได้กล่าวว่า เด็กควรได้รับการสอนความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ตรง และโดยอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม อีกทั้งทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กมีส่วนช่วยพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งความมีน้ำใจนักกีฬานั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ อีกทั้งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม นอกจากนี้แล้วยังส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาทั้งดีขึ้น จะเห็นได้ว่าการวิจัยครั้งนี้สามารถนำผลที่ได้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในปัจจุบันหรือการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ อาจส่งผลดีต่อผู้เรียนเนื่องจากในคาบการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่จะไม่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณที่ต้องใช้ในการฉายภาพหรือวิดีโอในการจัดการเรียนรู้ แต่หากเทียบปัญหาที่พบจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 กับความรู้ที่นักเรียนควรได้รับ ผู้วิจัยเชื่อว่าคุ้มค่ามากกับสิ่งที่นักเรียนได้รับและเป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ในแต่ละขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา ควรสอดแทรกและเชื่อมโยงความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละด้านให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาในปัจจุบัน เพื่อให้ให้นักเรียนนำสิ่งที่ถูกต้องไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

1.2 การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กร่วมกับกรณีศึกษา ควรจัดรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับระยะเวลาการสอนในแต่ละคาบ เนื่องจากมี

ขั้นตอนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอนหลัก และ 6 ขั้นตอนย่อย ซึ่งผู้สอนจะต้องควบคุมระยะเวลาและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมครบทุกขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

1.3 ควรเพิ่มระยะเวลาในขั้นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กร่วมกับกรณีศึกษาให้จัดตลอดการเรียนคาบวิชาพลศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้เห็นภาพหรือวิธีโอจากเหตุการณ์ต่างๆจากการแข่งขัน ทำทางการปฏิบัติที่ถูกต้องหรือแม้แต่ข้อควรระวัง ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนวิชาพลศึกษาเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์กหรือกรณีศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนระดับชั้นอื่น เช่น มัธยมศึกษาตอนต้น หรือระดับอุดมศึกษา เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนทั่วไป

2.2 ควรจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษากับตัวแปรตามอื่นๆ เช่น การทำงานเป็นทีม ภาวะผู้นำ หรือ การคิดแก้ไขปัญหา เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบของการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีผลต่อความมีน้ำใจนักกีฬา

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา. (2560). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ.2560-2564.

กรุงเทพฯ: องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย: พิมพ์ครั้งที่ 1.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เกศรา คณหาและอรพิน ศิริสัมพันธ์. (2560). การพัฒนาทักษะการคิดแก้ไขปัญหา เรื่อง กฎหมายนำรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University, 10(2), 1180-1197.

จิรกิตต์ เนาวพงศ์รัตน์. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพลศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิรวรรณ วงศ์ชุมภู สุธนะ ดิงศักดิ์ และปัญญา ชลาภิรมย์. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะกีฬาแฮนด์บอล และการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) : 199-211.

เจตนิพัทธ์ ปิ่นแก้ว สุธนะ ดิงศักดิ์ และศิวณัฐ เล่ออิม. (2565). ผลของโปรแกรมการออกกำลังกายโดยใช้น้ำหนักตัวเป็นแรงต้านร่วมกับฟิตเนสบอร์ดเกมที่มีต่อสมรรถภาพทางกายของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม) : 167-178.

ฐิตียา เกตุคำ. (2551). ผลการใช้บทเรียนออนไลน์ เรื่อง วิธีจัดหมู่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. สารนิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดนัย ดวงกุมเมศร์. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาระบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดนูชา สลึงค์. (2555). ผลของการเรียนด้วยกรณีศึกษาบนเว็บไซต์ที่ใช้เทคนิคการตั้งคำถามและการคิดสะท้อนที่มีต่อการคิดวิจารณ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี (บัณฑิต), สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- ทิตนา แคมมณี. (2561). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนายุทธ จิตหาญ และรุ่งระวี สมะวรรณะ. (2564). ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กีฬาครอสส์ที่มีต่อสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมตอนต้น. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา Vol. 16 No.1 (2021): เดือนมกราคม-มิถุนายน, (15หน้า) (ID: OJED-16-01-002).จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญารัตน์ สีน้าคำ. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมพิลาทีสร่วมกับการบริหารสมองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดหลากหลายของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์. (2547). เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา โสรีกุล. (2547). ผลการใช้การสอนแนะในการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาบนเว็บไซต์ที่มีต่อการแก้ไขปัญหานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีรูปแบบการคิดแตกต่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตาชล ภาวงศ์, ภารดี ศรีลัดและสุนะ ดิงศักดิ์. (2561). การนำเสนอหลักสูตรรายวิชาพลศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 13(4): ตุลาคม-ธันวาคม, 343-357.
- บุศรา อิมทรัพย์. (2551). ผลการใช้สื่อประสมเรื่อง การแปลงทางเรขาคณิตที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษามัธยมศึกษา). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เบญจรัตน์ ใจบาน. (2562). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีพิพาทเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับการใช้กรณีศึกษาที่มีต่อทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประยูทธ สาริमान. (2527). **ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับวิธีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียา สมพีช. (2556). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานโดยใช้กรณีศึกษาตามแนวโยนีโสมนสิการเพื่อพัฒนาการคิดไตร่ตรองและการตัดสินใจเชิงจริยธรรมวิชาชีพสื่อมวลชนสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ปรียา สมพีช. (2559). **การจัดการเรียนรู้เชิงรุกโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยกรณีศึกษา**. วารสารราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 11(2), 260-270.
- ปริญญ์ ตันวัฒนเสรี ธาณินทร์ บุญญาลงกรณ์ และสุธนะ ดิงศรัทีย. (2565). **ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวความคิดการกำกับตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา**. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม) : 223-240.
- พลรบ บุญคงมา. (2562). **การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. (พลศึกษา))--มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์ยุทธ กล้ายุทธ. (2552). **กรณีศึกษากับการพัฒนาการเรียนการสอน**. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต, 3(1), 60- 65.
- พชรพล พรหมมา. (2562). **ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคทีเอไอที่มีต่อพัฒนาการความสามารถกีฬาฟุตบอลและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พีรวัฒน์ ชลเจริญ, ผศ.ดร.สุธนะ ดิงศรัทีย. (2558). **ผลของการจัดกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านอาเซียนที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา**. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 10(2): เมษายน-มิถุนายน, 322-334.
- มนัสวี แหวดง. (2562). **ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมสญา แทนสง่า. (2565). **การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนด้วยเกมเพื่อความเข้าใจ**. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ, 48(1), 249-259.
- รัศมี ทองดี. (2562). **ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและ**

- ทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรกุล นนทรักษ์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกระป๋องบองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรุตม์ อินทฤทธิ์. (2558). ผลของการเรียนการสอนสังคมศึกษาโดยใช้วิธีการนิศึกษาที่มีต่อมโนทัศน์ประชาธิปไตยและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรภูมิ เพ็ชรประดิษฐ์ สุชนะ ดิงศักดิ์ และวิศรา วรธกรกุล. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เทคนิคคำถามแบบ อาร์ ซี เอ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดเชิงประยุกต์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา Vol 17 No.2 (2022): เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม, (15หน้า) (ID: OJED-17-02-023).
- วิวัฒน์ ทศวา. (2563). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลจริยธรรมทางดิจิทัลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้แนวทางการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์และการเรียนรู้แบบกรณีศึกษาเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- วีระพงษ์ แดนดี. (2564). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอ เรื่อง กติกาเซปักตะกร้อ รายวิชาการตัดสินใจกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- วุฒินันท์ ศรีเถลิง. (2557). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวสี. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theory). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564).**

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). **รวมกฎหมายการศึกษา.** เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579.** กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สุภาวดี คำนาดี. (2551). **การวิจัยและพัฒนากระบวนการกำกับตนเองสำหรับการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิวัฒน์ จั่วลำหิน. (2553). **การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนจริยธรรมของโคลเบอร์ก เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมาวาสี สว่างวงศ์ สุธนะ ตังศภัทย์ และณัฐพร สุดดี. (2566). **ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนประถมศึกษา.** วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) : 289-304.

อร่าม เสียมขุนทด. (2533). **ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ภาษาอังกฤษ

Anderson, J.G. (2004). **The role of ethics in information technology decisions: A case-based approach to biomedical informatics education.** International Journal of Medical Informatics, 73(2), 145-150.

Baxter, P., & Jack, S. (2008). **Qualitative case study methodology: Study design and implementation for novice researchers.** The Qualitative Report, 13(4), 544-559.

Brooke, S. L. (2006). **Using the case method to teach online classes: Promoting socratic dialogue and critical thinking skills.** International Journal of Teaching

and Learning in Higher Education, 18(2), 142-149.

EFEK, E. & ERYIGIT, H. (2023). **The Effect of Participation in Regular Tennis Exercise on Sportsmanship.** *Turkish Journal of Sport and Exercise/Türk Spor ve Egzersiz Dergisi*, 25(1), 59-66.

Kantar, L.D. (2013). **Demystifying instructional innovation: The case of teaching with case studies.** *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 13(2), 101-115.

Romanowski, M. H. (2009). **Teaching using case studies.** From Qatar University.

Yin, R. K. (1994). **Case study research design and methods.** London: SAGE Publication.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง
อดีตอาจารย์สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.อนุชิต แท้สูงเนิน
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี
3. อาจารย์ ดร.วิศ วังศ์พิพิธ
อาจารย์ประจำสาขาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ธนวิทย์ ช่วยบำรุง
อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
5. อาจารย์พชรพล พรหมมา
อาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

ที่ อว ๖๔.๖/๖๑๙๙

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายชยุต จุรัมย์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๑-๙๕๔๔๙๖๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Chayut_job@hotmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๖๑๙๘

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชิตร์ แท้สูงเนิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายชยุต จุฬรัมย์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๑-๙๕๑๔๙๖๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Chayut_job@hotmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โท. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๓

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๑.๐๔)/๒๘๖๒

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วริศ วงศ์พิพิธ

ด้วย นายชยุต จุฬรัมย์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๑-๙๕๑๔๙๖๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Chayut_job@hotmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โท. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๓

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๒๘๖๓

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ธนวิทย์ ช่วยบำรุง

ด้วย นายชยุต จุฬรัมย์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ดิงศักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๑-๙๕๑๔๙๖๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Chayut_job@hotmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัยกิจ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โท. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๓

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๑.๐๔)/๒๘๖๔

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์พรพล พรหมมา

ด้วย นายชยุต จุบริรัมย์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนะ ดิงศภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง วิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๑-๙๕๑๔๙๖๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Chayut_job@hotmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๖๑๔๗

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ยานนาวา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายชยุต จุบริมย์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์ร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือ คือ แบบวัดความมีน้ำใจ นักกีฬา และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้เก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้ เครื่องมือดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๑-๙๕๑๔๙๖๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Chayut_job@hotmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๖๑๙๗

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้เครื่องมือ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ยานนาวา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายชยุต จุฬรัมย์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบร์กร่วมกับกรณีศึกษาที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธนะ ติงศภัทิย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและทดลองใช้เครื่องมือ คือ แบบวัดความมีน้ำใจ นักกีฬา และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัย จะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้เก็บข้อมูลวิจัยและทดลองใช้ เครื่องมือดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ผอ. ผู้อำนวยการโรงเรียน
() เพื่อโปรดทราบ
() เพื่อโปรดพิจารณา
() เห็นสมควรมอบ.....

☒ ทราบ☐ แจ้งกลุ่มบริหาร☐ ดำเนินการ☐ มอบ

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๑-๙๕๑๔๙๖๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Chayut.Job@hotmail.com

☒ รับทราบ ☐ รับเอกสาร☐ ถือปฏิบัติ ☐ รับสำเนา☐ อื่นๆ.....

(นางพลอยกาญจน์ พึ่งเพียร)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ยานนาวา

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย

ค-1 แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตร่วมกับ
กรณีศึกษา

ค-2 แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

ค-2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา 5 ด้าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางวิเคราะห์สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษาและทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา	ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (1976)	ขั้นตอนการสอนพลศึกษา	ขั้นตอนการสอนที่ใช้ในการวิจัย	ผลลัพธ์การเรียนรู้	ตัวชี้วัด
		1) ขั้นตอนอุ่นร่างกาย	ขั้นที่ 1 ขั้นอบอุ่นร่างกาย	ด้านสังคม ด้านจิตใจ ด้านร่างกาย	
1) ขั้นตอนนำเสนอกรณีศึกษา 2) ขั้นระบุประเด็นปัญหา 3) ขั้นการวิเคราะห์กรณีศึกษา		2) ขั้นอธิบายและสาธิต	ขั้นที่ 2 ขั้นอธิบายและสาธิต 1) การนำเสนอและวิเคราะห์กรณีศึกษาเรื่อง..... ตามวัตถุประสงค์ข้อที่.....	ด้านสติปัญญา	
	ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล	3) ขั้นฝึกปฏิบัติ	ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ 2) ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ 3) ขั้นแสวงหารางวัล	ด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา	พ 3.1 ม.4-6/3 พ 3.2 ม.4-6/1
	ขั้นที่ 3 ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม	4) ขั้นนำไปใช้	ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ 4) ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ 5) ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม	ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม 1) ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ รู้ภัย 2) ด้าน ความยุติธรรม 3) ด้านความสามัคคี 4) ด้านความรับผิดชอบ 5) ด้านความมีระเบียบวินัย	พ 3.1 ม.4-6/2 พ 3.1 ม.4-6/3 พ 3.2 ม.4-6/1 พ 3.2 ม.4-6/3
4) ขั้นการอภิปรายกรณีศึกษา 5) ขั้นการสรุปผลการเรียนรู้		5) ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ	ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ 6) อภิปรายและสรุปองค์ความรู้เพื่อนำไปปรับใช้	ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา	พ 3.2 ม.4-6/3

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิชา พ30202 พลศึกษา เรื่อง ทักษะการรับ-ส่งลูกบาสเกตบอล	เวลา 1 คาบ / 60 นาที
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2	วันศุกร์ ที่ 6 มกราคม พ.ศ.2566 เวลา 08.00 - 09.00 น.
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4	วันศุกร์ ที่ 6 มกราคม พ.ศ.2566 เวลา 09.00 - 10.00 น.
ผู้สอน: นายชยุต จุฬรัมย์	

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.1 ม.4-6/2 ใช้ความสามารถของตน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม ดำเนินถึงผลที่เกิดต่อผู้อื่นและสังคม

พ 3.1 ม.4-6/3 เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล/คู่ กีฬาประเภททีมได้อย่างน้อย 1 ชนิด

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.2 ม.4-6/1 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอและใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพภาพของทีม ลดความเป็นตัวตนคำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม

พ 3.2 ม.4-6/3 แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดูการเล่นและการแข่งขันกีฬาด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

สาระสำคัญ

การส่งบอล (pass) ระหว่างผู้เล่น ผู้ส่งมักส่งในจังหวะที่ก้าวไปข้างหน้าเพื่อเพิ่มกำลังส่ง และอาศัยมือประคองในจังหวะที่ปล่อยลูกเพื่อช่วยเรื่องความแม่นยำ การส่งแบบพื้นฐาน สามารถส่งได้ 3 วิธี คือ

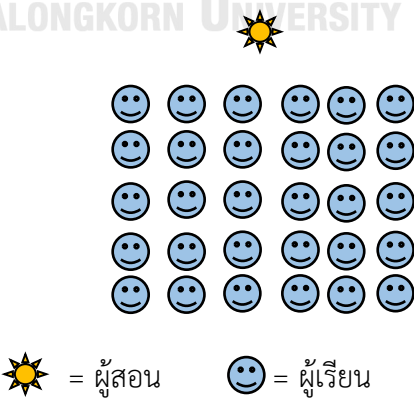
1. การส่งระดับอก (chest pass) โดยส่งโดยตรงจากอกของผู้ส่งลูกไปยังผู้รับลูก เป็นการส่งที่รวดเร็วที่สุด
2. การส่งแบบกระดอน (bounce pass) ผู้ส่งจะส่งจากระดับอก ให้ลูกบอลกระเด็นกับพื้นในระยะประมาณสองในสามก้าวจากผู้ส่ง ซึ่งลูกจะกระดอนเข้าระดับอกของผู้รับพอดี มีประโยชน์เวลาที่มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามยืนอยู่ในจุดซึ่งอาจแย่งลูกได้หากส่งลูกธรรมดา

3. การส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะ (overhead pass) สำหรับส่งข้ามผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม โดยจะส่งข้ามศีรษะของผู้ส่ง เล็งไปที่ระดับคางของผู้รับ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องอย่างน้อย 1 ใน 3 ของท่ารับส่งลูกบาสเกตบอล (IQ)
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (SQ)
3. นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)
4. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)
5. นักเรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการเล่นลิ่งชิงบอล (AQ)
6. นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

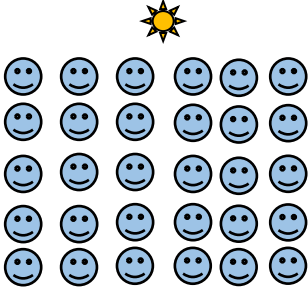

กระบวนการจัดการเรียนรู้

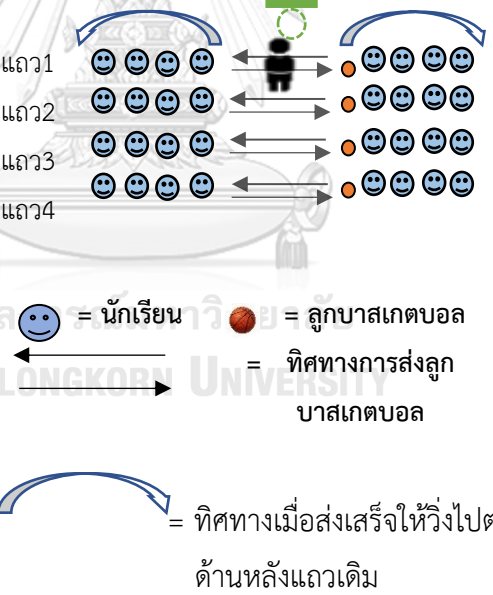

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ผลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคล เบิร์ก	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การ เรียนรู้
1. ขั้นตอนอุ่นร่างกาย	<p>1.ขั้นเตรียม (อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 5 นาที)</p> <p>☀ = ผู้สอน 😊 = ผู้เรียน</p> <p>1.1 ครูให้นักเรียนจัดแถวตอน 6 แถว แถวละ 5 คน</p> <p>1.2 ครูสำรวจรายชื่อและความพร้อมของ</p>	<p>- นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา</p> <p>แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคลเบิร์ต</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
	<p>นักเรียน</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย โดยการวิ่งรอบสนามฟุตบอล 2 รอบ จากนั้น ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำเพื่อนๆอบอุ่นร่างกาย</p> <p>- ยืดกล้ามเนื้อคอซ้าย-ขวา ทำละ 10 วินาที</p> <p>- ยืดกล้ามเนื้อต้นแขนซ้าย-ขวา ทำละ 10 วินาที</p> <p>- ยืดกล้ามเนื้อขาซ้าย-ขวา ทำละ 10 วินาที</p>	

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคล</p> <p>เบิร์ก</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การ</p> <p>เรียนรู้</p>
<p>2. ชั้นอธิบายและสาธิต</p>	<div data-bbox="730 544 1110 1303"> </div> <p>2. ชั้นอธิบายและสาธิต (5 นาที)</p> <p>2.1 ครูอธิบายวิธีการส่งลูกบาสเกตบอล 3 วิธี และวิธีการรับลูกบาส พร้อมทั้งสาธิตให้ดูเป็นตัวอย่าง</p> <p>2.1.1 การส่งระดับอก ส่งโดยตรงจากอกของผู้ส่งลูกไปยังผู้รับลูก เป็นการส่งที่รวดเร็วที่สุด</p> <p>วิธีการฝึกปฏิบัติ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ถือลูกบอลสองมือระดับอกตึงบอลเข้าหาลำตัว (จับลูกบาสเกตบอลโดยลักษณะกางนิ้วมือออก) 2. เก็บศอก 	<p>- นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องอย่างน้อย 1 ใน 3 ของท่ารับส่งลูกบาสเกตบอล (IQ)</p>

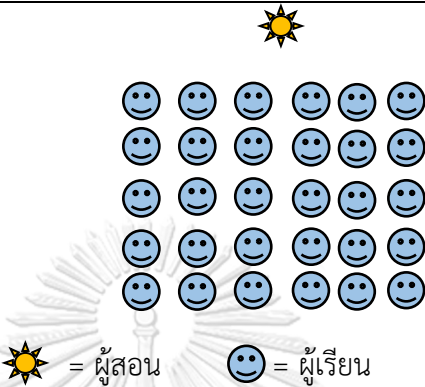
<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคลเบอร์ก</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
	<p>3. ขณะปล่อยลูกบอลแขนและมือเหยียดออกและสลับข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม</p> <p>2.1.2 การส่งแบบกระดอน ผู้ส่งจะส่งจากระดับอก ให้ลูกบอลกระเด็นกับพื้นที่ระยะประมาณสองในสามก้าวจากผู้รับ ซึ่งลูกจะกระดอนเข้าระดับอกของผู้รับพอดี จะใช้ทักษะนี้ก็ต่อเมื่อ ฝ่ายรับยืนขวางทิศทางการส่งระดับอกของเราอยู่</p> <p><u>วิธีการฝึกปฏิบัติ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ถือลูกบอล 2 มือระดับอกดึงบอลเข้าหาลำตัว มือทั้ง 2 จับลูกให้มั่นคง และยืนให้มั่นคง 2. เก็บศอก 3. กางนิ้วมือออก 4. ขณะปล่อยลูกบอล (ให้เล็งพื้นที่ระยะประมาณ 2 ใน 3 ก้าวจากผู้รับซึ่งลูกจะกระดอนเข้าระดับอกของผู้รับพอดี) จากนั้น แขนและมือเหยียดออกและสลับข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม <p>2.1.3. การส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะ สำหรับส่งข้ามผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามที่ยืนขวางอยู่ และผู้ส่งต้องเล็งไปที่ระดับอกของผู้รับ</p> <p><u>วิธีการฝึกปฏิบัติ</u></p>	

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคลเบิร์ต</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>1) การนำเสนอและวิเคราะห์กรณีศึกษา</p> <p>3. ขั้นฝึกปฏิบัติ</p>	<p>1. ให้ถือลูกบอล 2 มือเหนือศีรษะ มือทั้ง 2 จับลูกให้มั่นคง และยืนให้มั่นคง</p> <p>2. ขณะปล่อยลูกบอลจะใช้แรงแขนและมือเหวี่ยงออกไปและสลับข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม</p> <p><u>1) ขั้นการนำเสนอและวิเคราะห์กรณีศึกษา</u></p> <p><u>เรื่อง..... ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1</u></p> <p>1.1 ครูนำเสนอวิดีโอการรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลที่เป็นอันตราย (ควรระวัง) จากเหตุการณ์การแข่งขันจริง ผ่านทางจอโทรทัศน์เคลื่อนที่</p> <p>1.2 ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากวิดีโอ จากนั้นวิเคราะห์ร่วมกัน (เพื่อไม่ให้เกิดกรณีเช่นนี้ระหว่างฝึกปฏิบัติ)</p> <p><u>3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (15 นาที)</u></p> <p>3.1 ให้นักเรียนฝึกทำการส่ง-รับลูกโดยใช้มือเปล่า ซึ่งจะยืนอยู่ที่เดิมแต่ขยายแถว เพื่อฝึกแบบมือเปล่า ดังภาพ</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p> = ผู้สอน = ผู้เรียน</p>	<p>- นักเรียน</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคลเบิร์ก</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>2) ชั้นหลบทลิักการถูก ลงโทษ</p>	<p>3.2 ให้นักเรียนแต่ละแถวแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 7-8 คน จากนั้นแบ่งครึ่ง 2 ฝั่ง เพื่อรับส่งลูกบาสเกตบอล 2 ฝั่ง ดังภาพ</p> <p>3.3 ครูแจกลูกบาสเกตบอลให้แถวละ 1 ลูก และให้นักเรียนผลัดกันส่งและรับลูกบาสเกตบอลตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งระดับอก 10 ครั้ง - ส่งแบบกระดอน 10 ครั้ง - ส่งแบบข้ามหัว 10 ครั้ง <p> = นักเรียน = ลูกบาสเกตบอล = ทิศทางการส่งลูกบาสเกตบอล = ทิศทางเมื่อส่งเสร็จให้วิ่งไปต่อด้านหลังแถวเดิม </p> <p>2) ชั้นหลบทลิักการถูก ลงโทษ</p> <p>2) ชั้นหลบทลิักการถูกลงโทษ</p> <p>2.1 ครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติทักษะรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ครูกำหนด นักเรียนกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษ (กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือเพื่อน</p>	<p>สามารถใช้กล้านเนื้อส่วนต่างๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)</p> <p>- นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (SQ)</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคลเบิร์ก</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>3) ขั้นแสงทราวงวัล</p> <p>4. ขั้นนำไปใช้</p> <p>4) ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ</p>	<p>ในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษ เป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p>3) ขั้นแสงทราวงวัล</p> <p>3.1 ครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติทักษะรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลได้สูงที่สุดโดยไม่เสีย 2 กลุ่มจะได้รางวัล (เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน)</p> <p>4. ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>4) ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ</p> <p>4.1) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการแข่งขันปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ มอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกมลิงชิงบอล โดยนำวิธีรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลที่ฝึกปฏิบัติมาใช้ โดยให้</p>	

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคลเบอร์ก</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>5) ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม</p>	<div style="text-align: center;"> </div> <p><u>5) ขั้นตอนทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม</u></p> <p>5.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อแบ่งช่วงเล่นกีฬาบาสเกตบอล</p> <p>5.2 ครูให้นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>5.3 ให้นักเรียน 2 กลุ่ม แข่งขันกีฬาบาสเกตบอลตามกฎหมายกติกา มารยาทของการเล่นกีฬาบาสเกตบอล (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามกฎหมายกติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาก็คือเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและความสามัคคี)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (SQ) - นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานระหว่างการเล่นลิงชิงบอล (AQ) - นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา
<p>5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ</p>	<p><u>5. ขั้นสรุป และสรุปปฏิบัติ (5 นาที)</u></p> <p>5.1 ให้นักเรียนเข้าแถวให้เป็นระเบียบเหมือนต้นคาบ</p>	

<p>ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้กรณีศึกษา</p> <p>ร่วมกับทฤษฎีแนวคิดของโคลเบิร์ต</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>6) อภิปรายและสรุปองค์ความรู้เพื่อนำไปปรับใช้</p>	<div style="text-align: center;"> <p>☀ = ผู้สอน 😊 = ผู้เรียน</p> </div> <p>5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการฝึกทักษะการรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลและเน้นย้ำให้นักเรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เมื่อมีเวลาว่าง</p> <p>5.3 ครูชมเชยนักเรียนที่มีความตั้งใจในชั่วโมงเรียน</p> <p>5.4 ครูเน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัย หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาทุกครั้ง</p> <p>5.5 ครูปล่อยให้นักเรียนไปล้างมือ ทำความสะอาด พร้อมไปเรียนในคาบถัดไป</p>	<p>- นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องอย่างน้อย 1 ใน 3 ของท่ารับส่งลูกบาสเกตบอล (IQ)</p>

1. การส่งระดับอก (chest pass) โดยส่งโดยตรงจากอกของผู้ส่งลูกไปยังผู้รับลูก เป็นการส่งที่รวดเร็วที่สุด

วิธีปฏิบัติ

1. ให้ถือลูกบอลสองมือระดับอกดึงบอลเข้าหาลำตัว
2. เก็บศอก
3. กางนิ้วมือออก
4. ขณะปล่อยลูกบอลแขนและมือเหยียดออกและสลับข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม

2. การส่งแบบกระดอน (bounce pass) ผู้ส่งจะส่งจากระดับอก ให้ลูกบอลกระเด็นกับพื้นที่ระยะประมาณสองในสามก้าวจากผู้รับ ซึ่งลูกจะกระดอนเข้าระดับอกของผู้รับพอดี ซึ่งจะมีประโยชน์เวลาที่มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามยืนอยู่ในจุดซึ่งอาจแย่งลูกได้หากส่งลูกธรรมดา

3. การส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะ(overhead pass) สำหรับส่งข้ามผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม โดยจะส่ง 2 มือเหนือศีรษะของผู้ส่ง เล็งไปที่ระดับอกของผู้รับ

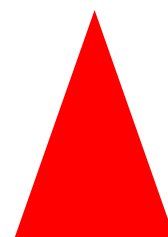

อุปกรณ์/สื่อการสอน

1. มาร์คเกอร์แผ่น 6 แผ่น

2. กรวยยาง 20 กรวย

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การวัดและการประเมินผล
1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้อง (IQ)	การตั้งคำถาม และตอบคำถามของนักเรียน	แบบบันทึก	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 % ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (SQ)	การสังเกตจากการปฏิบัติในชั้นเรียน	กิจกรรม	นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้ 80 % ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนสามารถใช้กล้ำมเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)	การสังเกตจากการปฏิบัติในชั้นเรียน	กิจกรรม	นักเรียนใช้กล้ำมเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ถือว่าผ่าน
4. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)	การสังเกตจากการปฏิบัติตนและการแต่งกายในชั้นเรียน	แบบบันทึก	เข้าเรียนตรงเวลา แต่งตัวถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี อย่างน้อย 80 % ถือว่าผ่าน

5. นักเรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการเล่นลิ่งชิงบอล (AQ)	การสังเกตจากพฤติกรรมในชั้นเรียน	กิจกรรม	นักเรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการเล่นลิ่งชิงบอลอย่างน้อย 80 % ถือว่าผ่าน
6. นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย 2) ด้านความยุติธรรม 3) ด้านความสามัคคี 4) ด้านความรับผิดชอบ 5) ด้านความมีระเบียบวินัย	สังเกตจากการปฏิบัติและความร่วมมือในชั้นเรียน	แบบบันทึก	นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้ 80 % ถือว่าผ่าน 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การแสดงออกถึงลักษณะของการยอมรับผลการแข่งขัน รวมทั้งแสดงความยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ 2) ด้านความยุติธรรม การแสดงออกถึงการเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสีทิตของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้อง 3) ด้านความสามัคคี การแสดงออกถึงความ

		<p>น้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำ กิจกรรมให้บรรลุ ตามเป้าหมาย มี ความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ ส่วนร่วม</p> <p>4) ด้านความ รับผิดชอบ การ แสดงออกถึงความ ตั้งใจมุ่งมั่นในการ ปฏิบัติหน้าที่ตาม บทบาทที่ได้รับ มอบหมาย ไม่ ละเลยหรือ หลีกเลี่ยง พร้อมทั้ง จะรับผลการ กระทำของตนเอง ไม่ว่าจะถูกหรือผิด</p> <p>5) ด้านความมี ระเบียบวินัย การ แสดงออกใน ลักษณะของการ ประพฤติปฏิบัติ ตามระเบียบ ข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงทาง สังคม</p>
--	--	--

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 1 ด้านความรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องอย่างน้อย 1 ใน 3 ของท่ารับส่งลูกบาสเกตบอล (IQ)

วิธีการวัด

โดยการสังเกตการตอบคำถามของนักเรียนในขั้นสรุป ข้อที่ 5.2

ชุดคำถาม

1. ขั้นตอนวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลมีกี่วิธี แต่ละวิธีปฏิบัติอย่างไร (IQ)

เกณฑ์การสังเกตการณ์ตอบคำถามของนักเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
1. ความถูกต้อง	อธิบายและปฏิบัติได้ถูกต้องทั้งหมด 3 ท่าทาง	อธิบายและปฏิบัติได้ถูกต้อง 2 ท่าทาง	อธิบายและปฏิบัติได้ถูกต้อง 1 ท่าทาง

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3
ดี	=	2
พอใช้	=	1
ปรับปรุง	=	0

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 2 ด้านทักษะ

2. นักเรียนสามารถปฏิบัติกรับและส่งลูกบาสเกตบอลได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (SQ)

วิธีการวัด

โดยการสังเกตขั้นตอนการฝึกปฏิบัติทักษะและขั้นตอนการนำทักษะไปใช้

เกณฑ์ทักษะการรับส่งลูกบาสเกตบอล

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
<p>ความถูกต้องและความครบถ้วนในท่าทางทักษะการรับส่งลูกบาสเกตบอล</p> <p>1. ทักษะการส่งระดับอก</p> <p>1.1 ให้ถือลูกบอลสองมือระดับอกดึงบอลเข้าหาลำตัว (จับลูกบาสเกตบอลโดยลักษณะกางนิ้วมือออก)</p> <p>1.2 เก็บศอก</p> <p>1.3 ขณะปล่อยลูกบอลแขนและมือเหยียดออกและสลับข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งระดับอกถูกต้อง 3 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งระดับอกถูกต้อง 2 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งระดับอกถูกต้อง 1 ข้อ</p>
<p>2. การส่งแบบกระดอน</p> <p>2.1 ให้ถือลูกบอล 2 มือระดับอกดึงบอลเข้าหาลำตัว มือทั้ง 2 จับลูกให้มั่นคง และยื่นให้มั่นคง</p> <p>2.2 เก็บศอก</p> <p>2.3 กางนิ้วมือออก</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบกระดอนถูกต้อง 4 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบกระดอนถูกต้อง 3 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบกระดอนถูกต้อง 2 ข้อ</p>

2.4 ขณะปล่อยลูกบอล (ให้เล็งพื้นที่ระยะประมาณ 2 ใน 3 ก้าวจากผู้รับซึ่ง ลูกจะกระดอนเข้าระดับ ออกของผู้รับพอดี) จากนั้น แขนและมือเหยียดออกและสลัดข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม			
3. การส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะ 3.1 ให้ถือลูกบอล 2 มือเหนือศีรษะ มือทั้ง 2 จับลูกให้มั่นคง และยื่นให้นั่นคง 3.2 ขณะปล่อยลูกบอล จะใช้แรงแขนและมือเหวี่ยงออกไปและสลัดข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม	มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะถูกต้อง 2 ข้อ	มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะถูกต้อง 1 ข้อ	ปฏิบัติไม่ถูกต้อง

สูตรการคิดคะแนน : คะแนนรวม/3 = คะแนนสำเร็จ

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 3 ด้านสมรรถภาพทางกาย

3. นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)

วิธีการวัด

สังเกตจากการปฏิบัติในชั้นเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
	นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้โดยไม่พลาด	นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอล ได้ แต่พลาด 1 ครั้ง	นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอล ได้ แต่พลาดมากกว่า 2 ครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

4. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)

วิธีการวัด

การสังเกตพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน การแต่งกาย การให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
1. พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน 15 นาที	เข้าเรียนสายเกิน 15 นาที
2. พฤติกรรมการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน 2.1 ความตั้งใจในการเรียน 2.2 สามารถตอบคำถามได้ 2.3 แต่งกายชุดพลศึกษาถูกระเบียบ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 3 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 2 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 1 ข้อ

สูตรการคิดคะแนน : คะแนนรวม/2 = คะแนนสำเร็จ

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 5 ด้านเจตคติ

5. นักเรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการเล่นลิงชิงบอล (AQ)

วิธีการวัด

โดยการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนุกสนานของนักเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
พฤติกรรมความกระตือรือร้นและความสนุกสนาน 1. พฤติกรรมที่ยิ้มแย้มสนุกสนาน 2. พฤติกรรมที่กระตือรือร้นอยากทำกิจกรรม 3. พฤติกรรมตื่นตาตื่นใจ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 3 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 2 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 1 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 6 ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

6. นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

- 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- 2) ด้านความยุติธรรม
- 3) ด้านความสามัคคี
- 4) ด้านความรับผิดชอบ
- 5) ด้านความมีระเบียบวินัย

วิธีการวัด

โดยการสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติและการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติและการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา</p> <p>1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การแสดงออกถึงลักษณะของการยอมรับผลการแข่งขัน รวมทั้งแสดงความยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>2) ด้านความยุติธรรม การแสดงออกถึงการเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสีติของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้อง</p> <p>3) ด้านความสามัคคี การแสดงออกถึงความน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความ</p>	<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ได้ทั้งหมด 5 ข้อ</p>	<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ได้ 4 ข้อ</p>	<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ได้ น้อยกว่า 3 ข้อ</p>

<p>รักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม</p> <p>4) ด้านความรับผิดชอบ</p> <p>การแสดงออกถึงความตั้งใจ มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยง พร้อมทั้งจะรับผลการกระทำของตนเอง ไม่ว่าจะถูกหรือผิด</p> <p>5) ด้านความมีระเบียบวินัย</p> <p>การแสดงออกในลักษณะของการประพฤติปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ กติกา หรือข้อตกลงทางสังคม</p>			
---	--	--	--

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3
ดี	=	2
พอใช้	=	1
ปรับปรุง	=	0

คะแนน
คะแนน
คะแนน
คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คะแนน การประเมินผล	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	พอใช้ (1 คะแนน)	ปรับปรุง (0 คะแนน)
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 1 ด้านความรู้	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 2 ด้านทักษะ	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 3 ด้านสมรรถภาพทางกาย	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 5 ด้านเจตคติ	☐	☐	☐	☐
ผลคะแนนรวมจากการประเมินทั้ง 5 จุดประสงค์การเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)	รวมคะแนน _____			
การตัดสินผลการจัดการเรียนรู้ **ผลรวมคะแนนจากการประเมินทั้งหมดต้องไม่น้อยกว่า 10 คะแนน ถือว่าผ่าน	☐ ผ่าน		☐ ไม่ผ่าน	

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 6 ด้านความมีน้ำใจ นักกีฬา	☐	☐	☐	☐
ผลคะแนนรวมจากการประเมิน 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)	รวมคะแนน _____			
การตัดสินผลการจัดการเรียนรู้ **ผลรวมคะแนนจากการประเมินทั้งหมดต้องไม่น้อยกว่า 1 คะแนน ถือว่าผ่าน	☐ ผ่าน		☐ ไม่ผ่าน	

บันทึกหลังการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรคหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายชยุต จุบรัมย์)

วันที่...../...../.....

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิชา พ30202 พลศึกษา เรื่อง ทักษะการรับ-ส่งลูกบาสเกตบอล เวลา 1 คาบ / 60 นาที
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 วันศุกร์ ที่ 13 มกราคม พ.ศ.2566 เวลา 08.00 - 09.00 น.
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 วันศุกร์ ที่ 13 มกราคม พ.ศ.2566 เวลา 09.00 - 10.00 น.
 ผู้สอน: นายชยุต จุฑารัตนกุล

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.1 ม.4-6/2 ใช้ความสามารถของตน เพื่อเพิ่มศักยภาพของทีม คำนึงถึงผลที่เกิด
 ต่อผู้อื่นและสังคม

พ 3.1 ม.4-6/3 เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคล/คู่ กีฬาประเภททีมได้อย่าง
 น้อย 1 ชนิด

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำ
 อย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชม
 ในสุนทรียภาพของการกีฬา

ตัวชี้วัด พ 3.2 ม.4-6/1 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับตนเองอย่างสม่ำเสมอและ
 ใช้ความสามารถของตนเองเพิ่มศักยภาพของทีม ลดความเป็นตัวตนคำนึงถึงผลที่เกิดต่อสังคม

พ 3.2 ม.4-6/3 แสดงออกถึงการมีมารยาทในการดูการเล่นและการแข่งขันกีฬา
 ด้วยความมีน้ำใจนักกีฬา และนำไปใช้ปฏิบัติทุกโอกาส จนเป็นบุคลิกภาพที่ดี

สาระสำคัญ

การส่งบอล (pass) ระหว่างผู้เล่น ผู้ส่งมักส่งในจังหวะที่ก้าวไปข้างหน้าเพื่อเพิ่มกำลังส่ง และ
 อาศัยมือประคองในจังหวะที่ปล่อยลูกเพื่อช่วยเรื่องความแม่นยำ การส่งแบบพื้นฐาน สามารถส่งได้ 3 วิธี
 คือ

1. การส่งระดับอก (chest pass) โดยส่งโดยตรงจากอกของผู้ส่งลูกไปยังผู้รับลูก เป็นการส่งที่รวดเร็วที่สุด
2. การส่งแบบกระดอน (bounce pass) ผู้ส่งจะส่งจากระดับอก ให้ลูกบอลกระเด็นกับพื้นในระยะ
 ประมาณสองในสามก้าวจากผู้ส่ง ซึ่งลูกจะกระดอนเข้าระดับอกของผู้รับพอดี มีประโยชน์เวลาที่มีผู้เล่น
 ฝ่ายตรงข้ามยืนอยู่ในจุดซึ่งอาจแย่งลูกได้หากส่งลูกธรรมดา

3. การส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะ (overhead pass) สำหรับส่งข้ามผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม โดยจะส่งข้ามศีรษะของผู้ส่ง เล็งไปที่ระดับคางของผู้รับ

การรับและการส่งลูกบาสเกตบอล เป็นทักษะเบื้องต้นที่สัมพันธ์และต่อเนื่องกัน การส่งลูกที่ดีคือการส่งลูกที่ทำให้ผู้รับสามารถรับได้ง่ายและผู้รับก็สามารถที่จะดำเนินการกระทำต่อไปได้อย่างรวดเร็ว

จุดประสงค์การเรียนรู้

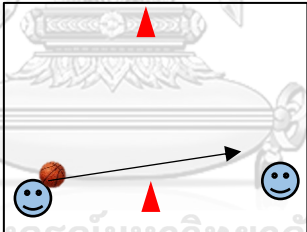
1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอล แบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ (IQ)
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (SQ)
3. นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)
4. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)
5. นักเรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการทำกิจกรรม(AQ)
6. นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

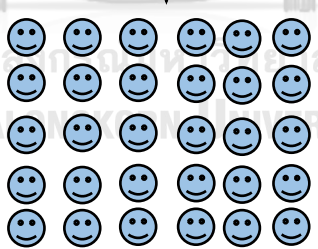
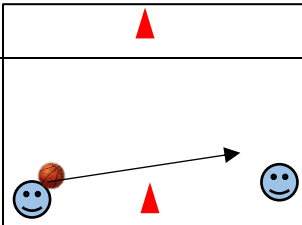
กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีแนวคิดของโคลเบิร์ตกร่วมกับกรณีศึกษา	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผลลัพธ์การเรียนรู้
1. ขั้นตอนอบอุ่นร่างกาย	<p>1.ขั้นเตรียม (อบอุ่นร่างกายและพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 5 นาที)</p> <p style="text-align: center;">☀</p> <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 10px;"> </div> <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 10px;"> </div> <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 10px;"> </div> <div style="display: flex; justify-content: center; gap: 10px;"> </div> <p>☀ = ผู้สอน 😊 = ผู้เรียน</p>	<p>- นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)</p>

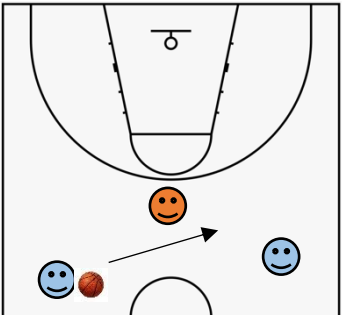
<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบอร์ก่วม กับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
	<p>1.1 ครูให้นักเรียนจัดแถวตอน 6 แถว แถวละ 5 คน</p> <p>1.2 ครูสำรวจรายชื่อและความพร้อมของนักเรียน</p> <p>1.3 ครูให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย โดยการวิ่งรอบสนามบาสเกตบอล 2 รอบ จากนั้น ครูให้ตัวแทนนักเรียนออกมานำเพื่อนๆอบอุ่นร่างกาย</p> <p>- ยืดกล้ามเนื้อคอซ้าย-ขวา ทำละ 10 วินาที</p> <p>- ยืดกล้ามเนื้อต้นแขนซ้าย-ขวา ทำละ 10 วินาที</p>	

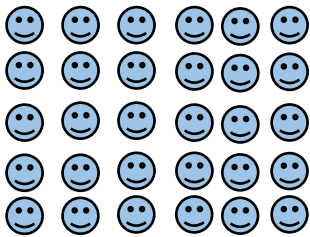

<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบอร์ก่วม กับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>2. ขั้นตอนอธิบายและสาธิต</p>	<div data-bbox="671 611 1054 864"> </div> <p data-bbox="619 869 1104 907">- ยืดกล้ามเนื้อขาซ้าย-ขวา ทำละ 10 วินาที</p> <div data-bbox="671 920 1054 1173"> </div> <div data-bbox="671 1178 1054 1431"> </div> <div data-bbox="671 1435 1054 1688"> </div> <p data-bbox="619 1733 1011 1776">2. ขั้นตอนอธิบายและสาธิต (10 นาที)</p> <p data-bbox="619 1798 1023 1888">2.1 ครูอธิบายและสาธิตวิธีการส่งลูก บาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ ดังนี้</p> <p data-bbox="619 1910 1104 2000">2.1.1 ก่อนออกตัวให้นักเรียนยืนคู่ขนาน กัน หันหน้าเข้าหากัน ห่างกันประมาณ 2-3</p>	

<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบอร์ก่วม กับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>1) การนำเสนอและ วิเคราะห์กรณีศึกษา</p>	<p>เมตร</p> <p>2.1.2 เมื่อได้สัญญาณนกหวีด ให้คนที่ ไม่มีบอลวิ่งไปด้านหน้า ส่วนคนที่ส่งบอล ส่งไปข้างหน้าเพื่อนเล็กน้อย เพื่อไม่ให้จ่าย บอลย้อนหลัง</p> <p>2.1.3 เมื่อถึงกรวยที่ 2 ให้คนที่รับลูก บาสเกตบอลตรงกรวยรอเพื่อน และส่งกลับ มาถึงจุดเริ่มต้นเหมือนเดิม (ห้ามผิดกฎกติกา บาสเกตบอล วิ่งไม่เกิน 2 ก้าว)</p> <p>▲ = จุดเริ่มต้น+เส้นชัย → = ทิศทางการเคลื่อนที่ ● = ลูกบาสเกตบอล 😊 = ผู้เรียน</p> <p>1) <u>ขั้นการนำเสนอและวิเคราะห์</u> <u>กรณีศึกษา</u> <u>เรื่อง.....ตามวัตถุประสงค์ข้อที่</u> <u>1</u></p> <p>1.1 ครุนำเสนอวิดีโอการรับ-ส่งลูก บาสเกตบอลแบบเคลื่อนที่ ที่เป็นอันตราย (ควรระวัง) จากเหตุการณ์การแข่งขันจริง ผ่านทางจอโทรทัศน์เคลื่อนที่</p>	<p>- นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและ สามารถอธิบายวิธีการ รับและส่งลูก บาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ (IQ)</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบร์กร่วม กับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>3. ขั้นฝึกปฏิบัติ</p>	<p>1.2 ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับประเด็นปัญหา ที่เกิดขึ้นจากวิดีโอ จากนั้นวิเคราะห์ร่วมกัน (เพื่อไม่ให้เกิดกรณีเช่นนี้ระหว่างฝึกปฏิบัติ)</p> <p>3. สุ่มนักเรียนออกมาทดลองปฏิบัติ 2-3 คู่</p> <p>3. ขั้นฝึกปฏิบัติ (15 นาที)</p> <p>3.1 ให้นักเรียนฝึกทำการส่ง-รับลูกโดยใช้มือ เปล่า ซึ่งจะยืนอยู่ที่เดิมแต่ขยายแถว เพื่อฝึก แบบมือเปล่า ดังภาพ</p> <p>☀ = ผู้สอน 😊 = ผู้เรียน</p> <p>3.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแยกย้ายไปฝึก วิธีการส่งลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ในพื้นที่แต่ละสนาม และ ใ้ นักเรียนฟังเสียงสัญญาณนกหวีดเพื่อเรียก แต่ละคู่มาทดสอบ</p> 	

<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม</p> <p>ผลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบอร์ก่วม กับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>2) ขั้นตอนหลักการถูก ลงโทษ</p>	<div data-bbox="608 748 1005 992"> <p>▲ = จุดเริ่มต้น+เส้นชัย</p> <p>→ = ทิศทางการเคลื่อนที่</p> <p>● = ลูกบาสเกตบอล</p> <p>😊 = ผู้เรียน</p> </div> <p>2) ขั้นตอนหลักการถูกลงโทษ</p> <p>2.1 ครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนคู่ใดปฏิบัติ ทักษะรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ที่ครูกำหนด นักเรียนกลุ่มนั้นจะถูกลงโทษ (กิจกรรมนี้นักเรียนจะพยายามช่วยเหลือ เพื่อนในกลุ่มเพื่อฝึกปฏิบัติทักษะให้เป็นไป ตามเกณฑ์ที่วางไว้ เพื่อหลบหลีกการถูก ลงโทษ เป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความมี ระเบียบวินัย ความยุติธรรม)</p> <p>3) ขั้นตอนแสวงหารางวัล</p> <p>3.1 ครูตั้งกฎเกณฑ์ว่านักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติ ทักษะรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลเคลื่อนที่ได้สูง ที่สุดโดยไม่เสีย 2 กลุ่มจะได้รางวัล (เพื่อ สร้างแรงจูงใจในการเรียน)</p> <p>4. ขั้นนำไปใช้ (20 นาที)</p> <p>4) ทำตามผู้อื่นเห็นชอบ</p>	<p>- นักเรียนสามารถใช้ กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสาน สัมพันธ์กันในการส่ง ลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)</p> <p>- นักเรียนสามารถ ปฏิบัติการรับและส่ง ลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ อย่างถูกต้องและ แม่นยำ (SQ)</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบิร์ตกร่วม กับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>4. ขั้นนำไปใช้</p> <p>4) ทำตามผู้อื่น เห็นชอบ</p>	<p>4.1) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน เล่นเกมบูก 2 คน ป้องกัน 1 คน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการแข่งขัน ปฏิบัติกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ นักเรียนในกลุ่มช่วยกันกำหนดหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละคนพร้อมที่แนะนำปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งกันและกัน (นักเรียนยอมรับผลการประเมินความสามารถและทำหน้าที่ตามที่เพื่อนๆ มอบหมายเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจ นักกีฬา ด้านความสามัคคี ความรับผิดชอบ)</p> <p>4.1 ครูให้นักเรียนเล่นเกมบูก 2 คน ป้องกัน 1 คน ให้นำวิธีรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลที่ฝึกปฏิบัติมาใช้พร้อมกับทำคะแนน โดยให้นักเรียน 1 คน เป็นคนป้อน และ 2 คน ส่งบอลกันไป-มา โดยห้ามไม่ให้คนป้อน ตัดบอลได้ หากคนป้อนตัดบอลได้ จะต้องออกไปต่อแถวใหม่ทันที</p> <p>= แบ๊นบาสทำคะแนน = ทิศทางการเคลื่อนที่</p>	<p>- นักเรียนสามารถ ปฏิบัติกรรับและส่ง ลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ อย่างถูกต้องและ แม่นยำ (SQ) - นักเรียนเกิดความ สนุกสนานระหว่างทำ กิจกรรม (AQ)</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบิร์ต กับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>5) ทำตามกฎเกณฑ์ของ สังคม</p> <p>5. ขั้นสรุปและสรุปปฏิบัติ</p>	<p> = ลูกบาสเกตบอล = ผู้เรียนเกมรุก = ผู้เล่นเกมรับ </p> <p>5) ขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม</p> <p>5.1) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อแบ่งทีมเล่นกีฬาบาสเกตบอล</p> <p>5.2) ครูให้นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันแบ่งหน้าที่ตามความสามารถของแต่ละบุคคล</p> <p>5.3) ให้นักเรียน 2 กลุ่ม แข่งขันกีฬาบาสเกตบอลตามกฎกติกา มารยาทของการเล่นกีฬาบาสเกตบอล (นักเรียนได้แข่งขันและเล่นกีฬาบาสเกตบอลตามกฎกติกา มารยาทซึ่งเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมในการแข่งขันกีฬาเป็นการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยและความสามัคคี)</p> <p>5. ขั้นสรุป และสรุปปฏิบัติ (10 นาที)</p> <p>5.1 ให้นักเรียนเข้าแถวให้เป็นระเบียบเหมือนต้นคาบ</p> <div style="text-align: center;"> </div> <div style="text-align: center;"> </div> <p> = ผู้สอน = ผู้เรียน </p>	<p>- นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา</p>

<p>ขั้นตอนการดำเนิน กิจกรรม</p> <p>พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎี แนวคิดของโคลเบิร์ต ร่วมกับกรณีศึกษา</p>	<p>กระบวนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ผลลัพธ์การเรียนรู้</p>
<p>6) อภิปรายและสรุปองค์ ความรู้เพื่อนำไปปรับใช้</p>	<p>5.2 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเกี่ยวกับ ขั้นตอนและวิธีการฝึกทักษะการรับ-ส่งลูก บาสเกตบอลเคลื่อนที่และเน้นย้ำให้นักเรียน ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เมื่อมีเวลาว่าง</p> <p>5.3 ครูชมเชยนักเรียนที่มีความตั้งใจใน ชั่วโมงเรียน</p> <p>5.4 ครูเน้นย้ำสุขปฏิบัติและอนามัย หลังจากการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬา ทุกครั้ง</p> <p>5.5 ครูปล่อยให้ นักเรียนไปล้างมือ ทำความ สะอาด พร้อมไปเรียนในคาบถัดไป</p>	<p>- นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและ สามารถอธิบายวิธีการ รับและส่งลูก บาสเกตบอล แบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ (IQ)</p>

1. การส่งระดับอก (chest pass) โดยส่งโดยตรงจากอกของผู้ส่งลูกไปยังผู้รับลูก เป็นการส่งที่รวดเร็วที่สุด

วิธีปฏิบัติ

5. ให้ถือลูกบอลสองมือระดับอกดึงบอลเข้าหาลำตัว
6. เก็บศอก
7. กางนิ้วมือออก
8. ขณะปล่อยลูกบอลแขนและมือเหยียดออกและสลับข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม

2. การส่งแบบกระดอน (bounce pass) ผู้ส่งจะส่งจากระดับอก ให้ลูกบอลกระเด็นกับพื้นในระยะประมาณสองในสามก้าวจากผู้รับ ซึ่งลูกจะกระดอนเข้าระดับอกของผู้รับพอดี ซึ่งจะมีประโยชน์เวลาที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามยืนอยู่ในจุดซึ่งอาจแย่งลูกได้หากส่งลูกธรรมดา

3. การส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะ(overhead pass) สำหรับส่งข้ามผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม โดยจะส่ง 2 มือเหนือศีรษะของผู้ส่ง เล็งไปที่ระดับอกของผู้รับ

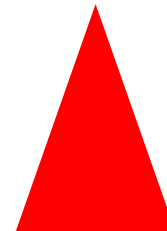

อุปกรณ์/สื่อการสอน

1. มาร์คเกอร์แผ่น 6 แผ่น

2. กรวยยาง 20 กรวย

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การวัดและการประเมินผล
1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ (IQ)	การตั้งคำถามและ ตอบคำถามของนักเรียน	แบบบันทึก	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 % ถือว่าผ่าน
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ (SQ)	การสังเกตจากการปฏิบัติในชั้นเรียน	กิจกรรม	นักเรียนสามารถปฏิบัติกรรับและส่งลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ 80 % ถือว่าผ่าน
3. นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)	การสังเกตจากการปฏิบัติในชั้นเรียน	กิจกรรม	นักเรียนใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ถือว่าผ่าน
4. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)	การสังเกตจากการปฏิบัติตนและการแต่งกายในชั้นเรียน	แบบบันทึก	เข้าเรียนตรงเวลา แต่งตัวถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี อย่างน้อย 80 % ถือว่าผ่าน
5. นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานระหว่างการทำกิจกรรม (AQ)	การสังเกตจากพฤติกรรมในชั้นเรียน	กิจกรรม	นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานระหว่างการทำกิจกรรมอย่างน้อย 80 % ถือว่าผ่าน

<p>6. นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา</p> <p>1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย</p> <p>2) ด้านความยุติธรรม</p> <p>3) ด้านความสามัคคี</p> <p>4) ด้านความรับผิดชอบ</p> <p>5) ด้านความมีระเบียบวินัย</p>	<p>สังเกตจากการปฏิบัติและความร่วมมือในชั้นเรียน</p>	<p>แบบบันทึก</p>	<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาได้ 80 % ถือว่าผ่าน</p> <p>1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การแสดงออกถึงลักษณะของการยอมรับผลการแข่งขัน รวมทั้งแสดงความยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>2) ด้านความยุติธรรม การแสดงออกถึงการเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสิทธิของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้อง</p> <p>3) ด้านความสามัคคี การแสดงออกถึงความน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม</p> <p>4) ด้านความรับผิดชอบ การแสดงออกถึงความตั้งใจมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยง พร้อมทั้งจะรับผลการกระทำของตนเองไม่ว่าจะถูกหรือผิด</p> <p>5) ด้านความมีระเบียบวินัย การแสดงออกในลักษณะของ</p>
---	---	------------------	--

			การประพฤติปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา หรือ ข้อตกลงทางสังคม
--	--	--	---

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 1 ด้านความรู้

1. นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและสามารถอธิบายวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้ (IQ)

วิธีการวัด

โดยการสังเกตการตอบคำถามของนักเรียนในขั้นสรุป ข้อที่ 5.2

ชุดคำถาม

2. ขั้นตอนวิธีการรับและส่งลูกบาสเกตบอลมีกี่วิธี แต่ละวิธีปฏิบัติอย่างไร (IQ)

เกณฑ์การสังเกตการณ์ตอบคำถามของนักเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
1. ความถูกต้อง	อธิบายและปฏิบัติได้ ถูกต้องทั้งหมด 3 ท่าทาง	อธิบายและปฏิบัติ ได้ถูกต้อง 2 ท่าทาง	อธิบายและปฏิบัติได้ ถูกต้อง 1 ท่าทาง

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 2 ด้านทักษะ

2. นักเรียนสามารถปฏิบัติกรับและส่งลูกบาสเกตบอลแบบ 2 คน เคลื่อนที่ได้อย่างถูกต้อง และแม่นยำ (SQ)

วิธีการวัด

โดยการสังเกตขั้นตอนการฝึกปฏิบัติทักษะและขั้นตอนการนำทักษะไปใช้

เกณฑ์ทักษะการรับส่งลูกบาสเกตบอล

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
<p>ความถูกต้องและความครบถ้วนในท่าทางทักษะการรับส่งลูกบาสเกตบอล</p> <p>1. ทักษะการส่งระดับอก</p> <p>1.1 ให้อืลูกบอลสองมือระดับอกดึงบอลเข้าหาลำตัว (จับลูกบาสเกตบอลโดยลักษณะกางนิ้วมือออก)</p> <p>1.2 เก็บศอก</p> <p>1.3 ขณะปล่อยลูกบอลแขนและมือเหยียดออกและสลับข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งระดับอกถูกต้อง 3 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งระดับอกถูกต้อง 2 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งระดับอกถูกต้อง 1 ข้อ</p>
<p>2. การส่งแบบกระดอน</p> <p>2.1 ให้อืลูกบอล 2 มือระดับอกดึงบอลเข้าหาลำตัว มือทั้ง 2 จับลูกให้มั่นคง และย่นให้มั่นคง</p> <p>2.2 เก็บศอก</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบกระดอนถูกต้อง 4 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบกระดอนถูกต้อง 3 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบกระดอนถูกต้อง 2 ข้อ</p>

<p>2.3 กางนิ้วมือออก</p> <p>2.4 ขณะปล่อยลูกบอล (ให้เล็งพื้นที่ระยะประมาณ 2 ใน 3 ก้าวจากผู้รับซึ่ง ลูกจะกระดอนเข้าระดับ ออกของผู้รับพอดี) จากนั้น แขนและมือเหยียดออกและสลัดข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม</p>			
<p>3. การส่งแบบ 2 มือ</p> <p>เหนือศีรษะ</p> <p>3.1 ให้ถือลูกบอล 2 มือเหนือศีรษะ มือทั้ง 2 จับลูกให้มั่นคง และยื่นให้มั่นคง</p> <p>3.2 ขณะปล่อยลูกบอล จะใช้แรงแขนและมือเหวี่ยงออกไปและสลัดข้อมือเพื่อช่วยส่งแรงและใช้ขาเพื่อส่งแรงเพิ่ม</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะถูกต้อง 2 ข้อ</p>	<p>มีกระบวนการปฏิบัติทักษะการส่งแบบ 2 มือเหนือศีรษะถูกต้อง 1 ข้อ</p>	<p>ปฏิบัติไม่ถูกต้อง</p>

สูตรการคิดคะแนน : คะแนนรวม/3 = คะแนนสำเร็จ

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 3 ด้านสมรรถภาพทางกาย

3. นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้ (PQ)

วิธีการวัด

สังเกตจากการปฏิบัติในชั้นเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน	3	2	1
เกณฑ์การประเมิน			
นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้	นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอลได้โดยไม่พลาด	นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอล ได้ แต่พลาด 1 ครั้ง	นักเรียนสามารถใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ และสายตาประสานสัมพันธ์กันในการส่งลูกบาสเกตบอล ได้ แต่พลาดมากกว่า 2 ครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม

4. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา แต่งกายถูกระเบียบ และให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี (MQ)

วิธีการวัด

การสังเกตพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน การแต่งกาย การให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
1. พฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน	เข้าเรียนตรงเวลา	เข้าเรียนสายไม่เกิน 15 นาที	เข้าเรียนสายเกิน 15 นาที
2. พฤติกรรมการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน 2.1 ความตั้งใจในการเรียน 2.2 สามารถตอบคำถามได้ 2.3 แต่งกายชุดพลศึกษาถูกระเบียบ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 3 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 2 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 1 ข้อ

สูตรการคิดคะแนน : คะแนนรวม/2 = คะแนนสำเร็จ

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 5 ด้านเจตคติ

5. นักเรียนเกิดความสนุกสนานระหว่างการทำกิจกรรม (AQ)

วิธีการวัด

โดยการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนุกสนานของนักเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
พฤติกรรมความกระตือรือร้นและความสนุกสนาน 1. พฤติกรรมที่ยิ้มแย้มสนุกสนาน 2. พฤติกรรมที่กระตือรือร้นอยากทำกิจกรรม 3. พฤติกรรมตื่นตาตื่นใจ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 3 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 2 ข้อ	มีพฤติกรรมครบทั้ง 1 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3	คะแนน
ดี	=	2	คะแนน
พอใช้	=	1	คะแนน
ปรับปรุง	=	0	คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 6 ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

6. นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา

- 1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
- 2) ด้านความยุติธรรม
- 3) ด้านความสามัคคี
- 4) ด้านความรับผิดชอบ
- 5) ด้านความมีระเบียบวินัย

วิธีการวัด

โดยการสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติและการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

เกณฑ์การสังเกตพฤติกรรมจากการปฏิบัติและการให้ความร่วมมือในชั้นเรียน

คะแนน เกณฑ์การประเมิน	3	2	1
<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา</p> <p>1) ด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การแสดงออกถึงลักษณะของการยอมรับผลการแข่งขัน รวมทั้งแสดงความยินดีกับความสำเร็จของผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>2) ด้านความยุติธรรม การแสดงออกถึงการเคารพในสิทธิของผู้อื่นและรักษาสีติของตนเองอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบ ตัดสินใจด้วยความถูกต้อง</p> <p>3) ด้านความสามัคคี การแสดงออกถึงความน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย มีความรักต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนร่วม</p>	<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ได้ทั้งหมด 5 ข้อ</p>	<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ได้ 4 ข้อ</p>	<p>นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬา ได้น้อยกว่า 3 ข้อ</p>

<p>4) ด้านความรับผิดชอบ การแสดงออกถึงความตั้งใจ มุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ตาม บทบาทที่ได้รับมอบหมาย ไม่ ละเลยหรือหลีกเลี่ยง พร้อมทั้ง จะรับผลการกระทำของตนเอง ไม่ว่าจะถูกหรือผิด</p> <p>5) ด้านความมีระเบียบวินัย การแสดงออกในลักษณะของ การประพฤติปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับ กติกา หรือ ข้อตกลงทางสังคม</p>			
--	--	--	--

เกณฑ์การให้คะแนน

ดีมาก	=	3
ดี	=	2
พอใช้	=	1
ปรับปรุง	=	0

คะแนน
คะแนน
คะแนน
คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
3	ดีมาก
2	ดี
1	พอใช้
0	ปรับปรุง

บันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คะแนน การประเมินผล	ดีมาก (3 คะแนน)	ดี (2 คะแนน)	พอใช้ (1 คะแนน)	ปรับปรุง (0 คะแนน)
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 1 ด้านความรู้	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 2 ด้านทักษะ	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 3 ด้านสมรรถภาพทางกาย	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม	☐	☐	☐	☐
จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 5 ด้านเจตคติ	☐	☐	☐	☐
ผลคะแนนรวมจากการประเมินทั้ง 5 จุดประสงค์การเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)	รวมคะแนน _____			
การตัดสินผลการจัดการเรียนรู้ **ผลรวมคะแนนจากการประเมินทั้งหมดต้องไม่น้อยกว่า 10 คะแนน ถือว่าผ่าน	☐ ผ่าน		☐ ไม่ผ่าน	

จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่ 6 ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา	☐	☐	☐	☐
ผลคะแนนรวมจากการประเมิน 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)	รวมคะแนน _____			
การตัดสินผลการจัดการเรียนรู้ **ผลรวมคะแนนจากการประเมินทั้งหมดต้องไม่น้อยกว่า 1 คะแนน ถือว่าผ่าน	☐ ผ่าน		☐ ไม่ผ่าน	

บันทึกหลังการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรคหลังการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นายชยุต จุบรัมย์)

วันที่...../...../.....

ค2 - แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยพิจารณาคุณลักษณะสำคัญทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบการมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยแบ่งระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้เรียนออกเป็น 4 ขั้น ตามแนวคิดของ โคลเบิร์ก (Kohlberg, 1976)

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหลีกการถูกลงโทษ คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษและกระทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจ

ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหารางวัล คือพฤติกรรม ที่เลือกกระทำ เพื่อสนองความต้องการและการแลกเปลี่ยน

ขั้นที่ 3 ขั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ การยอมรับของสังคม คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น

ขั้นที่ 4 ขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม คือพฤติกรรมที่เลือกกระทำ เพื่อรักษากฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคม

โครงสร้างของแบบทดสอบ

คุณลักษณะ	จำนวนข้อสอบ	ข้อคำถาม
การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4	1, 2, 3, 4
ความยุติธรรม	4	5, 6, 7, 8
ความสามัคคี	4	9, 10, 11, 12
ความรับผิดชอบ	4	13, 14, 15, 16
ความมีระเบียบวินัย	4	17, 18, 19, 20

การให้คะแนน

1 คะแนน	ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 1
2 คะแนน	ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2
3 คะแนน	ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3
4 คะแนน	ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 4

แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบทดสอบวัดเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยพิจารณาคุณลักษณะสำคัญทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

1. ให้นักเรียนทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
2. แบบทดสอบแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ☐ ในกระดาษคำตอบช่อง ก ข ค หรือ ง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว
3. แบบทดสอบมีทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 20 นาที
4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบทุกข้อ
5. ห้ามนักเรียนทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้ ให้นักเรียนส่งคืนแบบทดสอบและกระดาษคำตอบเมื่อเสร็จสิ้นการสอบ

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. แบบทดสอบด้านการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

1. ในการแข่งขันบาสเกตบอล ทีมของ นายมีบุญ ต้องแข่งขันกับทีมคู่แข่งที่ชอบเล่นรุนแรง ทำให้ทีมของ นายมีบุญ พ่ายแพ้การแข่งขัน คุณครูให้นักเรียนจับมือกันเมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้านักเรียนเป็น นายมีบุญ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. จับมือกับคู่แข่ง ถ้าเพื่อนๆ ทุกคนจับมือ (ระดับที่ 3)
- ข. จับมือกับคู่แข่ง เพื่อแสดงความยินดี (ระดับที่ 4)
- ค. จับมือกับคู่แข่ง เฉพาะคนที่เล่นไม่รุนแรง (ระดับที่ 2)
- ง. จับมือกับคู่แข่ง เพราะคุณครูสั่ง (ระดับที่ 1)

2. ในกิจกรรมการเล่นลิงชิงบอล กลุ่มของ นายชัยรัตน์ ปฏิบัติได้ดี และได้รับคำชมจากคุณครู แต่มีเพื่อนคนหนึ่งทำผิดพลาด คุณครูจึงตัดคะแนน 1 คะแนน ถ้านักเรียนเป็น นายชัยรัตน์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ขอให้คุณครูให้คะแนนใหม่เป็นรายบุคคล
- ข. บอกเพื่อนว่าทำได้ดีแล้ว คุณครูไม่ควรตัดคะแนน
- ค. เชื้อคุณครูเพราะคุณครูเป็นผู้ให้คะแนน
- ง. ยอมรับความผิดพลาดและทำการปรับปรุงแก้ไข (ระดับที่ 4)

3. ในการแข่งขันบาสเกตบอล นายชวิน ถูกคู่แข่งเจตนาทำฟาล์ว โดยภายหลังคู่แข่งได้กล่าวขอโทษกับ นายชวิน ถ้านักเรียนเป็น นายชวิน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ทำฟาล์วบ้างเพื่อเอาคืน
- ข. ยกโทษให้ เพราะไม่อยากมีเรื่อง
- ค. ยกโทษให้ เพื่อให้เพื่อนๆ ชื่นชม
- ง. ยกโทษให้ เพราะเป็นการเล่นกีฬา(ระดับที่ 4)

4. ในการแข่งขันเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ทีมของ นางสาวรุ่งนภา ไม่ตั้งใจเล่น ทำให้ไม่ชนะเลยสักครั้งเดียว คุณครูจึงตำหนิ นางสาวรุ่งนภา เพราะเป็นหัวหน้าทีม ถ้านักเรียนเป็น นางสาวรุ่งนภา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ยอมรับผิดชอบเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
- ข. ไม่ยอมรับผิดชอบ เพราะไม่ใช่ความผิดของตนเอง
- ค. ยอมรับผิดชอบ เพราะทีมของตนแพ้การแข่งขัน(ระดับที่ 4)
- ง. ไม่ยอมรับผิดชอบ เพราะอยากให้คุณครูตำหนิเพื่อนบ้าง

2. แบบทดสอบด้านความยุติธรรม

5. ในการแข่งขันเลี้ยงลูกบาสเกตบอล คุณครูให้นักเรียนช่วยกันตัดสินผลการแข่งขัน กลุ่มของ นายธนากร ทำผลการแข่งขันได้ไม่ดีเท่ากลุ่มอื่น ถ้านักเรียนเป็น นายธนากร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ให้คะแนนเท่ากัน จะได้เสมอกัน
- ข. ให้คะแนนกลุ่มตัวเองน้อย เพราะแสดงได้ไม่ดี (ระดับที่ 4)
- ค. ให้คะแนนกลุ่มตัวเองน้อย เพราะกลัวครูตำหนิ
- ง. ให้คะแนนกลุ่มตนเองตามที่เพื่อนๆ บอก

6. ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล ทีมของ นายประณพ มีผู้เล่นที่ตัวสูงใหญ่ทำให้ได้เปรียบคนอื่น ๆ ถ้านักเรียนเป็น นายประณพ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นว่าตนเองเก่ง
- ข. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพราะจะได้ไปอยู่กับที่อื่นบ้าง
- ค. ขอให้คุณครูแบ่งทีมใหม่ เพื่อให้แข่งขันกันอย่างยุติธรรม(ระดับที่ 4)
- ง. เล่นเต็มที่ เพราะคุณครูบอกให้แข่งขันกันได้แล้ว

7. ในการเรียนวิชาพลศึกษา อุปกรณ์ของกลุ่ม นายพรเทพ หายไป 1 ชิ้น เพื่อนในกลุ่มคนหนึ่งบอกว่ากลุ่มที่อยู่ข้างๆ เอาไป ถ้านักเรียนเป็น นายพรเทพ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เชื่อเพื่อน เพราะเป็นเพื่อนสนิทของตน
- ข. เชื่อเพื่อน เพราะเพื่อนในกลุ่มก็คิดเหมือนกัน
- ค. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะควรสอบถามให้แน่ใจ (ระดับที่ 4)**
- ง. ไม่เชื่อเพื่อน เพราะกลุ่มข้างๆ ตัวโตกว่า

8. ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล นายนนทกร เล่นได้คล่องและเก่ง มักถูกเพื่อนๆ ขอร้องให้ไปช่วยเล่นแทน ถ้านักเรียนเป็น นายนนทกร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่ไป เพราะไม่ยุติธรรมกับทีมอื่น(ระดับที่ 4)**
- ข. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ค. ไปเล่น เพราะเพื่อนๆ ชวน
- ง. ไปเล่น เพราะอยากให้เพื่อนเลี้ยงขนม

3. แบบทดสอบด้านความสามัคคี

9. ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล เพื่อนในทีมของ นายศุภกร เกิดทะเลาะกันในระหว่างการแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น นายศุภกร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เข้าไปห้าม จะได้แข่งขันต่อ
- ข. เข้าไปห้าม เพราะกลัวถูกลงโทษ
- ค. เข้าไปห้าม เพื่อให้ทีมเกิดความสามัคคี (ระดับที่ 4)**
- ง. เข้าไปห้าม เพื่อให้เพื่อนเห็นความหวังดีของตน

10. ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล เพื่อนๆ ของ นายธนภัทร ตั้งใจเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่ นายธนภัทร ไม่ชอบเล่นกีฬาบาสเกตบอล ถ้านักเรียนเป็น นายธนภัทร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เล่นกับเพื่อน เพราะคุณครูคอยดูอยู่
- ข. เล่นกับเพื่อน เพื่อจะได้ชวนเพื่อนไปเล่นอย่างอื่นบ้าง
- ค. เล่นกับเพื่อน เพื่อความสามัคคีของทีม(ระดับที่ 4)**
- ง. เล่นกับเพื่อน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ

11. ในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล นายมานะ ได้อยู่ทีมเดียวกันกับเพื่อนที่ตนเองไม่ชอบ ถ้านักเรียนเป็น นายมานะ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ตั้งใจเล่น เพราะอยากให้ทีมชนะ
- ข. ตั้งใจเล่น เพราะคุณครูคอยดูอยู่
- ค. ตั้งใจเล่น เพื่อแสดงความสามัคคี (ระดับที่ 4)**
- ง. เข้าไปห้าม เพื่อให้เพื่อนเห็นความหวังดีของตน

12. ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล นายโจรรัก เป็นนักกีฬาโรงเรียน เพื่อนๆ จึงหวังว่า จะสามารถช่วยให้ทีมชนะการแข่งขันได้ ถ้านักเรียนเป็น นายโจรรัก นักเรียนจะอย่างไร

- ก. พยายามเล่นเต็มที่ เพื่อไม่ใช่เพื่อนโง่
- ข. พยายามยิงประตูให้มากที่สุด แล้วให้เพื่อนคอยป้องกันประตู
- ค. บอกให้ทุกคนช่วยกันเล่น จะได้ชนะการแข่งขัน (ระดับที่ 4)**
- ง. ตั้งใจเล่นเต็มที่ เพื่อให้ทุกคนเห็นความสามารถ

4. แบบทดสอบด้านความรับผิดชอบ

13. ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลของ นายวิเศษ อยากเล่นตำแหน่งปีกเพราะจะได้ยิง 3 คะแนน เหมือนนักบาส NBA แต่คุณครูกลับให้ นายวิเศษ ไปเป็นเล่นเป็นเซ็นเตอร์เพราะตัวสูงใหญ่ ถ้านักเรียนเป็น นายวิเศษ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ตั้งใจเล่น เพราะมีความสำคัญต่อการแข่งขัน(ระดับที่ 4)**
- ข. ตั้งใจเล่น เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ค. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่น เพราะอยากยิงประตู
- ง. บอกคุณครูขอเป็นผู้เล่น เพราะอยากให้คุณครูเห็นความสามารถ

14. ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล นายกิตติศักดิ์ มักทำให้ทีมแพ้การแข่งขัน เพราะเล่นกีฬาไม่เก่งและเพื่อนๆ มักพูดต่อว่า นายกิตติศักดิ์ ถ้านักเรียนเป็น นายกิตติศักดิ์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เล่นกับเพื่อน เพราะคุณครูคอยดูอยู่
- ข. เล่นกับเพื่อน เพื่อจะได้ชวนเพื่อนไปเล่นอย่างอื่นบ้าง
- ค. เล่นกับเพื่อน เพื่อความสามัคคีของทีม (ระดับที่ 4)**
- ง. เล่นกับเพื่อน เพื่อให้เพื่อนๆ พอใจ

15. ในการอบอุ่นร่างกายก่อนเรียนวิชาพลศึกษา ครูมอบหมายให้ นายพัน คอยจัดซื้อเพื่อน นักเรียนที่ไม่ตั้งใจทำกิจกรรม มีเพื่อนหลายคนไม่ตั้งใจทำกิจกรรม ถ้านักเรียนเป็น นายพัน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่จัดซื้อเพื่อน เพื่อไม่ให้เพื่อนถูกครูลงโทษ
- ข. ไม่จัดซื้อเพื่อน เพื่อให้เพื่อนชื่นชม
- ค. จัดซื้อเพื่อน เพราะกลัวครูตำหนิ
- ง. จัดซื้อเพื่อน เพราะเป็นหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย(ระดับที่ 4)**

16. ในการแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล นายณพ ได้เป็นผู้เล่นสำรองของทีม ทั้ง ๆ ที่เล่นได้ดีกว่าเพื่อนร่วมทีมคนอื่น ถ้านักเรียนเป็น นายณพ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่พอใจ เพราะไม่ได้เป็นตัวจริง
- ข. ไม่พอใจ เพราะครูไม่เห็นความสามารถ
- ค. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะกลัวถูกไล่ออกจากทีม
- ง. เล่นเป็นผู้เล่นสำรอง เพราะมีความสำคัญต่อทีม(ระดับที่ 4)

5. แบบทดสอบด้านความมีระเบียบวินัย

17. ในการเรียนวิชาพลศึกษา คุณครูให้นักเรียนทุกคนวิ่งรอบสนาม แต่เมื่อคุณครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ของ นายวิวัฒน์ ก็หยุดวิ่ง ถ้านักเรียนเป็น นายวิวัฒน์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. วิ่งต่อไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ข. วิ่งต่อไป จะได้สุขภาพที่ดี(ระดับที่ 4)
- ค. หยุดวิ่งเพราะจะได้ไม่เหนื่อย
- ง. หยุดวิ่งเหมือนกับเพื่อน

18. ในการแข่งขันกีฬา นายอุดม มาโรงเรียนสาย คุณครูจึงไม่ให้ นายอุดม ลงแข่งขัน ถ้านักเรียนเป็น นายอุดม นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ขอโทษคุณครูเพื่อจะได้ลงแข่งขัน
- ข. ขอโทษคุณครูเพื่อไม่ให้คุณครูลงโทษ
- ค. ขอโทษคุณครูและสำนึกผิด (ระดับที่ 4)
- ง. ขอโทษคุณครูเพื่อให้คุณครูชื่นชม

19. ในการเรียนวิชาพลศึกษา ครูมอบหมายให้นักเรียนบริหารร่างกาย เมื่อครูไม่อยู่ เพื่อนๆ ในกลุ่มของ นายพิทักษ์ ชวนกันไปเล่นที่สนามเด็กเล่น ถ้านักเรียนเป็น นายพิทักษ์ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ชักชวนเพื่อนๆ ให้ไปทำการบริหารร่างกาย(ระดับที่ 4)
- ข. ไม่ไป เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ค. ไปเล่นที่สนามเด็กเล่นเพราะเพื่อนๆ ชวน
- ง. ไปเล่นที่สนามเด็กเล่น เพราะสนุกกว่าการเรียน

20. ในการเรียนวิชาพลศึกษา คุณครูให้นักเรียนทุกคนแต่งกายให้เรียบร้อย แต่ นายณที ไม่ได้สวมรองเท้ากีฬาที่ถูกต้องจึงกลัวถูกคุณครูลงโทษ ถ้านักเรียนเป็น นายณที นักเรียนจะอย่างไร

- ก. เข้าเรียนตามปกติ และให้คุณครูลงโทษ (ระดับที่ 4)
- ข. เข้าเรียนตามปกติ เพื่อให้ทุกคนชื่นชม
- ค. ไม่เข้าเรียน เพราะกลัวคุณครูลงโทษ
- ง. ไม่เข้าเรียน จะได้เล่นอยู่ที่ห้อง

กระดาษคำตอบที่ชุดที่ 1
แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้ว ☐ ลงในกระดาษคำตอบ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง	ข้อที่	ก	ข	ค	ง
1					11				
2					12				
3					13				
4					14				
5					15				
6					16				
7					17				
8					18				
9					19				
10					20				

CHULALONGKORN UNIVERSITY

การให้คะแนน

ข้อที่	ก	ข	ค	ง	ข้อที่	ก	ข	ค	ง
1	3	4	2	1	11	2	1	4	3
2	2	1	3	4	12	1	2	4	3
3	2	1	3	4	13	4	1	2	3
4	3	1	4	2	14	3	2	4	1
5	2	4	1	3	15	2	3	1	4
6	3	2	4	1	16	2	3	1	4
7	2	3	4	1	17	1	4	2	3
8	4	1	3	2	18	2	1	4	3
9	2	1	4	3	19	4	1	3	2
10	1	2	4	3	20	4	3	1	2

ค3 - แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ส่วนที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ (IQ)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบแต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ในกระดาษคำตอบช่อง ก ข ค หรือ ง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว
2. แบบทดสอบมีทั้งหมด 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 20 นาที
3. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบทุกข้อ
4. ห้ามนักเรียนทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบนี้ให้นักเรียนส่งคืนแบบทดสอบและกระดาษคำตอบเมื่อเสร็จสิ้นการสอบ

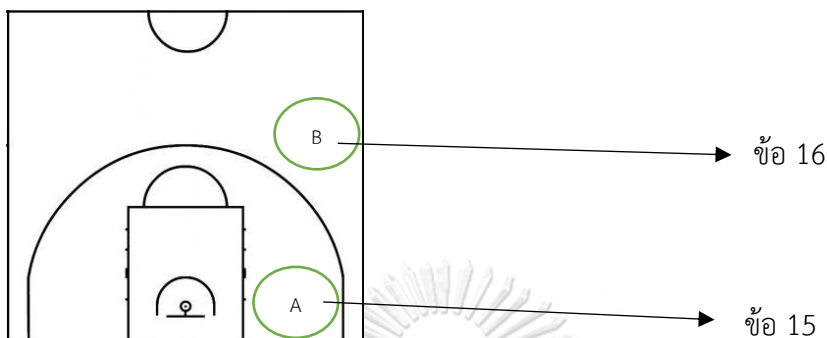
1. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับกีฬาบาสเกตบอล
 - ก. บาสเกตบอลเป็นกีฬาที่เสริมสร้างสมรรถภาพรูปร่าง ร่างกายของเราให้ตัวสูงขึ้น
 - ข. การนับผลแพ้หรือชนะในกีฬาบาสเกตบอลจะนับผลกันที่คะแนน ถ้าจบเกมการแข่งขันมีการเสมอกันจะต่อเวลา 5 นาที และถ้าเสมอกันอีก ก็จะต่อเวลาไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะมีฝ่ายชนะ
 - ค. เจตนารมณ์เพื่อทำประตูดุโดยการโยนลูกเข้าห่วงประตูฝั่งตรงข้ามมากที่สุด และป้องกันไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามเข้ามาทำประตูฝ่ายเราได้
 - ง. ถูกทุกข้อ
2. กีฬาบาสเกตบอลถือกำเนิดขึ้นที่ประเทศใด
 - ก. จีน
 - ข. สหรัฐอเมริกา
 - ค. แอฟริกา
 - ง. ไทย
3. การแข่งขันกีฬาบาสเกตบอล ใน 1 ทีม ผู้เล่นจะสามารถทำการแข่งขันได้ทั้งหมดกี่คน (ตัวจริง-ตัวสำรอง)
 - ก. 9 คน ข. 10 คน ค. 11 คน ง. 12 คน
4. จากข้อที่ 3 อยากทราบว่าผู้เล่นตัวจริงที่อยู่ในสนามและผู้เล่นสำรองอย่างละกี่คน
 - ก. ผู้เล่นตัวจริง 5 คน ตัวสำรอง 7 คน
 - ข. ผู้เล่นตัวจริง 7 คน ตัวสำรอง 5 คน
 - ค. ผู้เล่นตัวจริง 6 คน ตัวสำรอง 6 คน
 - ง. ผู้เล่นตัวจริง 11 คน ตัวสำรอง 7 คน
5. ตำแหน่งใดในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล ต้องเป็นผู้เล่นที่ตัวสูงใหญ่ที่สุด
 - ก. ปีก ข. การ์ด ค. เซ็นเตอร์ ง. ผู้ตัดสิน

6. ผู้เล่นทีม A เป็นฝ่ายครอบครองลูกบาสเกตบอลอยู่ จับลูกบาสเกตบอลวิ่งเกิน 2 ก้าว จะเป็น การผิดระเบียบอย่างไร
- ก. Travelling การพาลูกบาสเคลื่อนที่ ค. Dribbling การเลี้ยงบาสพาลูกบาสผิดกติกา
ข. Double Ball การเลี้ยงลูกบาส 2 หน ง. Jumpball ลูกกระโดด
7. ผู้เล่นทีม B เป็นฝ่ายครอบครองลูกบาสเกตบอลอยู่ ซึ่งเขาใช้ทักษะการเลี้ยงบาสเกตบอลด้วย มือทั้ง 2 ข้างพร้อมกัน จะเป็นการผิดระเบียบอย่างไร
- ก. Travelling การพาลูกบาสเคลื่อนที่
ข. Double Ball การเลี้ยงลูกบาส 2 หน
ค. Dribbling การเลี้ยงบาสพาลูกบาสผิดกติกา
ง. Jumpball ลูกกระโดด
8. จากข้อที่ 6 – 7 บทลงโทษของการผิดระเบียบคืออะไร
- ก. ยิงลูกโทษ 1 ลูก ค. ปรับแพ้
ข. ยิงลูกโทษ 2 ลูก ง. ฝ่ายตรงข้ามได้ส่งบอลเข้าเล่นใกล้จุดเกิดเหตุ
9. “ ผู้เล่นทีม A นำพาลูกบาสเกตบอลเคลื่อนที่มายังแดนหน้าแล้ว ส่งลูกบาสเกตบอลกลับไป ให้เพื่อนที่อยู่แดนหลัง ” เป็นการผิดระเบียบหรือไม่อย่างไร
- ก. ไม่เป็นการผิดระเบียบ สามารถเล่นได้ต่อ
ข. เป็นการผิดระเบียบ คือ Back court การส่งลูกบาสเกตบอลกลับสู่แดนหลัง
ค. เป็นการผิดระเบียบ คือ Travelling การพาลูกบาสเคลื่อนที่
ก. เป็นการผิดระเบียบ คือ Dribbling การเลี้ยงบาสพาลูกบาสผิดกติกา
10. ถ้าผู้เล่นทีม A กระทำฟาวล์ต่อผู้เล่น B ขณะทำประตูในเขตพื้นที่ 2 คะแนนและลูก บาสเกตบอลไม่ลงห่วง ผู้เล่นทีม B จะได้ยิงลูกโทษกี่ลูก
- ก. 1 ลูก ข. 2 ลูก ค. 3 ลูก ง. 4 ลูก
11. การเริ่มเล่นที่ถูกต้องในการเล่นบาสเกตบอลควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. เขี่ยลูกบอลกลางสนาม
ข. ผู้ตัดสินโยนลูกขึ้นระหว่างผู้เล่น โดยผู้เล่นกระโดดปิดบอลกลางสนาม
ค. เสี่ยงโดยการโยนเหรียญเพื่อหาทีมครอบครองบอล
ง. เสี่ยงโดยการโยนลูกโทษ ใครยิงลงเป็นฝ่ายครอบครองบอลก่อน
12. ผู้เล่นฝ่ายรุกครอบครองบอลจะต้องยิงประตูภายในเวลาเท่าใด
- ก. 3 วินาที ข. 8 วินาที ค. 14 วินาที ง. 24 วินาที
13. การลอยบอล Lay up หรือ การทำประตูแบบเคลื่อนที่ ควรก้าวเท้าประมาณเท่าใด
- ก. 1-2 ก้าว ข. 3-4 ก้าว ค. 5-6 ก้าว ง. 7-8 ก้าว

14. คะแนนที่ได้จากการยิงลูกโทษแต่ละลูกมีค่ากี่คะแนน

- ก. 1 คะแนน ข. 2 คะแนน ค. 3 คะแนน ง. 4 คะแนน

ดูภาพต่อไปนี้และตอบคำถามข้อที่ 15-16

15. จากภาพ จุด A เป็นพื้นที่การทำประตูกี่คะแนน ในการแข่งขันบาสเกตบอล 5x5

- ก. 1 คะแนน ข. 2 คะแนน ค. 3 คะแนน ง. 4 คะแนน

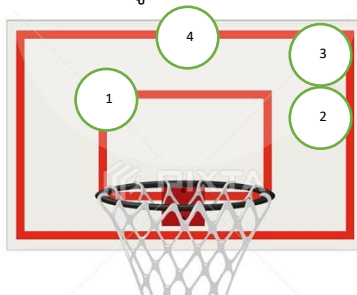
16. จากภาพ จุด B เป็นพื้นที่การทำประตูกี่คะแนน ในการแข่งขันบาสเกตบอล 5x5

- ก. 1 คะแนน ข. 2 คะแนน ค. 3 คะแนน ง. 4 คะแนน

17. ทักษะการรับ-ส่งลูกบาสเกตบอลหลักๆ มีด้วยกันกี่แบบ อะไรบ้าง

- ก. 2 แบบ คือ 1. ส่งบอลกระดอนพื้น 2. ส่งบอลเหนือศีรษะ
- ข. 3 แบบ คือ 1. ส่งบอลระดับอก 2. ส่งบอลกระดอนพื้น 3. ส่งบอลเหนือศีรษะ
- ค. 4 แบบ คือ 1. ส่งบอลระดับสูง 3. ส่งบอลระดับอก 3. ส่งบอลกระดอนพื้น 4. ส่งบอลเหนือศีรษะ
- ง. 5 แบบ คือ 1. ส่งบอลระดับต่ำ 2. ส่งบอลระดับสูง 3. ส่งบอลระดับอก 4. ส่งบอลกระดอนพื้น 5. ส่งบอลเหนือศีรษะ

18. ทักษะการยิงประตูได้แปดแบบ ต้องยิงประตูกระหนาบบริเวณใดถึงมีโอกาสดังสูงมากที่สุด

- ก. จุดหมายเลข 1
- ข. จุดหมายเลข 2
- ค. จุดหมายเลข 3
- ง. จุดหมายเลข 4

19. กีฬาบาสเกตบอลใช้เวลาในการแข่งขันอย่างไร

ก. 2 ครึ่ง ครึ่งละ 15 นาที

ค. 2 ครึ่ง ครึ่งละ 10 นาที

ข. 2 ควอเตอร์ ควอเตอร์ละ 10 นาที

ง. 4 ควอเตอร์ ควอเตอร์ละ 10 นาที

20. เมื่อผู้เล่นทีม A ยิงประตูครั้งสนามจากฝั่งตัวเอง มาลงอีกฝั่ง ผู้ตัดสินจะให้คะแนนกี่คะแนน

ก. 5 คะแนน

ข. 4 คะแนน

ค. 3 คะแนน

ง. 2 คะแนน

กระดาษคำตอบชุดที่ 2
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ (IQ)
วิชา พ30202 บาสเกตบอล

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวแล้ว ✕ ลงในกระดาษคำตอบ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง	ข้อที่	ก	ข	ค	ง
1					11				
2					12				
3					13				
4					14				
5					15				
6					16				
7					17				
8					18				
9					19				
10					20				

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรม (MQ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงที่นักเรียนได้ปฏิบัติเพียงคำตอบเดียว คือปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง การปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมด้านคุณธรรมทุกวันอย่างน้อย 4-6 วันใน 1 สัปดาห์ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง การปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมด้านคุณธรรม 1-3 วัน ใน 1 สัปดาห์ไม่เคยปฏิบัติเลย หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมด้านคุณธรรมเลยแม้แต่ครั้งเดียว

ข้อที่	พฤติกรรมด้านคุณธรรม	การปฏิบัติ		
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ไม่ปฏิบัติเลย
1.	นักเรียนมาเรียนทันเวลาในชั่วโมงพลศึกษา			
2.	นักเรียนแต่งกายเรียบร้อยทุกครั้ง			
3.	นักเรียนสนใจกิจกรรมการเรียนรู้และปฏิบัติทักษะที่ครูมอบหมายเสร็จเรียบร้อยทุกครั้ง			
4.	นักเรียนรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน			
5.	นักเรียนปฏิบัติตามกฎ กติกา			
6.	นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง			
7.	นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อเพื่อนในห้อง			
8.	นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีม เมื่อเกิดหกล้ม			
9.	นักเรียนให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนเป็นอย่างดี			
10.	นักเรียนอาสาเก็บอุปกรณ์หลังเล่นเสร็จ			

ส่วนที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจตคติ (AQ)

แบบประเมินเจตคติต่อวิชาพลศึกษา (จำนวน 20 ข้อ)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ☐ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนนักเรียนสามารถตอบตามความคิดเห็นของนักเรียนตามความเป็นจริง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1.	การเรียนพลศึกษาไม่มีประโยชน์ต่อนักเรียน			
2.	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้มีสุขภาพแข็งแรง			
3.	การมีสุขภาพที่สมบูรณ์เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา			
4.	การออกกำลังกายช่วยป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้			
5.	การออกกำลังกายทำให้ร่างกายสกระปรเปรว			
6.	วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ฝึกให้นักเรียนมีความสามัคคี			
7.	วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนมีสมาธิที่ดี			
8.	วิชาพลศึกษาไม่ได้ช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์			
9.	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยเพิ่มทักษะการเล่นกีฬาแก่นักเรียน			
10.	รูปแบบการเรียนวิชาพลศึกษาที่ครูสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการปฏิบัติได้			
11.	นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนในวิชาพลศึกษาไปฝึกซ้อมกับเพื่อนได้			
12.	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น			
13.	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนคลายเครียด			
14.	การเรียนวิชาพลศึกษา ช่วยให้นักเรียนนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนวิชาอื่นได้			
15.	นักเรียนชอบการออกกำลังกาย เล่นเกมและกีฬากับเพื่อน ๆ นอกชั่วโมงวิชาพลศึกษา			

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
16.	การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีภายในกลุ่มเพื่อน			
17.	การปฏิบัติทักษะกีฬามีความง่าย นักเรียนจึงอยากเรียนวิชาพลศึกษา			
18.	วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมศีลธรรม จรรยาและระเบียบวินัยแก่นักเรียน			
19.	วิชาพลศึกษาก่อให้เกิดผลทางร่างกายแต่ไม่เกิดผลทางจิตใจ			
20.	การสอนพลศึกษาโดยใช้วิดีโอหรือภาพเหตุการณ์จริง (กรณีศึกษา) ทำให้นักเรียนสนใจมากขึ้น			

ส่วนที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะกีฬา (SQ)

แบบทดสอบทักษะกีฬาบาสเกตบอล

1. แบบทดสอบทักษะการยิงประตูระยะใกล้

วัตถุประสงค์

เพื่อวัดความแม่นยำในการยิงประตูในระยะใกล้

คุณภาพของรายการทดสอบ

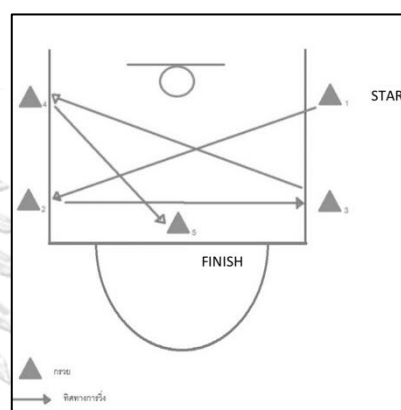
ค่าความเชื่อมั่น 0.93 ค่าความเที่ยงตรง 0.80

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. ลูกบาสเกตบอล
2. กรวย
3. ใบบันทึกคะแนน
4. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการทดสอบ

1. ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเริ่มต้นที่จุดที่ 1
2. ผู้ควบคุมการทดสอบให้สัญญาณ “เริ่ม”
3. ยิงประตูเรียงลำดับตามจุดที่กำหนดจนครบ

ระเบียบการทดสอบ

1. ในการยิงประตูแต่ละจุดใช้เวลาไม่เกินจุดละ 5 วินาที
2. ยิงประตูจากกรวยจุดที่ 1 ถึงจุดที่ 5 นับเป็น 1 รอบ
3. ให้ทำการทดสอบต่อโดยยิงประตูเรียงจุดแบบเดิมต่ออีกรอบ
4. เท่ากับว่าจะยิงประตูในแต่ละจุด จุดละ 2 ลูก รวม 10 ลูก

การบันทึกผลการทดสอบ บันทึกจำนวนลูกที่ยิงประตูลง

เกณฑ์การวัดทักษะกีฬาบาสเกตบอล การยิงประตูระยะใกล้ ใช้เกณฑ์กำหนด (พลรบ บุญคงมา, 2562) ดังนี้

คะแนน	ลูกลงห่วง	
	ผู้ชาย	ผู้หญิง
10	4 ขึ้นไป	4 ขึ้นไป
9	3	3
8	2	2
7	1	1
6	0	0

2. แบบทดสอบทักษะการส่งลูกสองมือระดับอภกระทบผนัง

วัตถุประสงค์

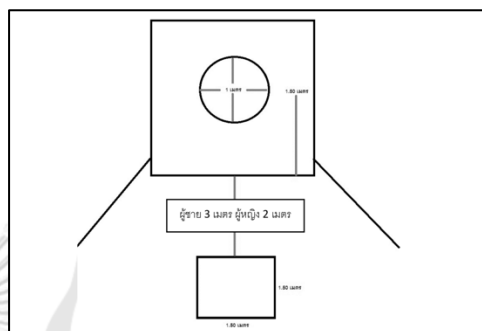
เพื่อวัดความแม่นยำในการส่งลูกบาสเกตบอลแบบสองมือระดับอภ

คุณภาพของรายการทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่น 0.93 ค่าความเที่ยงตรง 0.80

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. ลูกบาสเกตบอล
2. ผนังที่มีลักษณะเรียบ
3. ใบบันทึกคะแนน
4. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการปฏิบัติ

1. ผู้เข้ารับการทดสอบยืนเริ่มต้นในกรอบสี่เหลี่ยมที่กำหนด
2. ผู้ควบคุมการทดสอบให้สัญญาณ “เริ่ม”
3. ส่งลูกบาสกระทบฝ่าผนัง

ระเบียบการทดสอบ

1. ต้องเป็นการส่งสองมือระดับอภเท่านั้น
2. หากทำล้าออกไปนอกกรอบสี่เหลี่ยมขณะส่ง ไม่นับคะแนน
3. หากส่งลูกไม่เข้าเป้าวงกลม ไม่นับคะแนน ต้องส่งเข้าเป้าและรับจึงนับเป็น 1 คะแนน

การบันทึกผลการทดสอบ

บันทึกจำนวนลูกส่งเข้าเป้าและรับจึงนับเป็น 1 คะแนน

เกณฑ์การวัดทักษะกีฬาบาสเกตบอล การส่งลูกสองมือระดับอภกระทบผนัง ใช้เกณฑ์

กำหนด (พลรบ บุญคงมา, 2562) ดังนี้

คะแนน	ลูกกระทบผนังและรับนับ 1 (30 วินาที)	
	ผู้ชาย	ผู้หญิง
10	18 ขึ้นไป	17 ขึ้นไป
9	17	16
8	16	15
7	15	14
6	14 ลงมา	13 ลงมา

ส่วนที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะกีฬา (SQ)
สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายการ ที่	รายการทดสอบ	ผลการทดสอบ	หน่วย	ค่าสมรรถภาพ
1.	แบบทดสอบทักษะการยิง ประตูระยะใกล้		(ลูกลง)	
2.	ส่งแบบทดสอบทักษะการส่ง ลูกสองมือระดับอกกระทบ ผนัง		(ครึ่ง)	
รวมค่าสมรรถภาพทางกาย (20)				
ค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกาย				

ลงชื่อ.....

ผู้บันทึก

วันที่ทำการทดสอบ

...../...../.....

ส่วนที่ 5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกาย (PQ)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสมรรถภาพทางกาย

จุดมุ่งหมาย เพื่อวัดสมรรถภาพทางกายของนักเรียน

วิธีการวัด ครูใช้วิธีทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพสำหรับนักเรียน แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อวัดสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสุขภาพและเพิ่มความสามารถในการทำงานของร่างกายซึ่งจะมีส่วนช่วยในการลดปัจจัยเสี่ยงในการเกิดโรคต่าง ๆ ได้เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง โรคปวดหลัง ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

องค์ประกอบของร่างกาย

เพื่อประเมินความเหมาะสมระหว่างน้ำหนักตัวกับส่วนสูง

ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อหรือกลุ่มกล้ามเนื้อที่ออกแรงด้วยความพยายามในครั้งหนึ่งๆ เพื่อด้านกับแรงต้านทาน ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อจะทำให้เกิดความตึงตัว เช่น การยกน้ำหนัก

ความอ่อนตัว

เป็นความสามารถของข้อต่อต่าง ๆ ของร่างกายที่เคลื่อนไหวได้เต็มช่วงของการเคลื่อนไหว

ความอดทนของกล้ามเนื้อ

เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อที่จะรักษาระดับการใช้แรงปานกลางได้เป็นเวลานาน

ความอดทนของระบบหัวใจและหลอดเลือด

เป็นความสามารถของหัวใจและหลอดเลือดที่จะลำเลียงออกซิเจนและสารอาหารต่าง ๆ ไปยังกล้ามเนื้อที่ใช้ในการออกแรงในขณะทำงาน

ชั่งน้ำหนัก (Weight)

ที่มา : (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินองค์ประกอบของร่างกายในด้านความเหมาะสมของสัดส่วนของร่างกาย ระหว่าง น้ำหนักกับส่วนสูง

คุณภาพของรายการทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่น 0.96 ค่าความเที่ยงตรง 0.89

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ เครื่องชั่งน้ำหนัก

วิธีการปฏิบัติ

1. ให้ผู้รับการทดสอบถอดรองเท้า และสวมเสื้อผ้าที่เบาที่สุดและนำสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจจะทำให้น้ำหนักเพิ่มขึ้นออกจากกระเป๋าเสื้อและกางเกง
2. ทำการชั่งน้ำหนักของผู้รับการทดสอบ

ระเบียบการทดสอบ

ไม่ทำการชั่งน้ำหนักหลังจากรับประทานอาหารใหม่ๆ

การบันทึกผลการทดสอบ

บันทึกหน่วยของน้ำหนักเป็นกิโลกรัม

วัดส่วนสูง (Height)

ที่มา : (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินองค์ประกอบของร่างกายในด้านความเหมาะสมของสัดส่วนของร่างกาย ระหว่าง น้ำหนักกับส่วนสูง

คุณภาพของรายการทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่น 0.96 ค่าความเที่ยงตรง 0.89

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

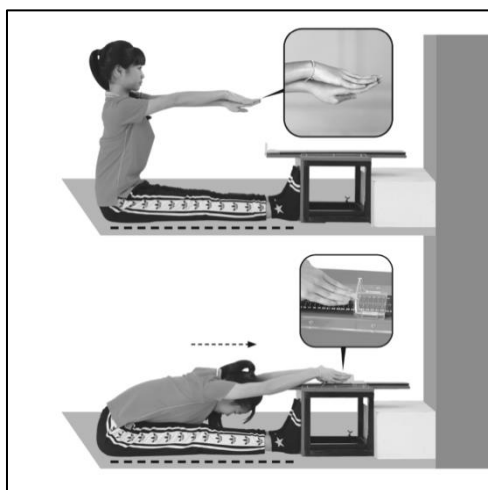
เครื่องวัดส่วนสูง

วิธีการปฏิบัติ

1. ให้ผู้รับการทดสอบถอดรองเท้า
2. ทำการวัดส่วนสูงของผู้รับการทดสอบ ในท่ายืนตรง

การบันทึกผลการทดสอบ

บันทึกหน่วยของส่วนสูงเป็นเมตร

นั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach)

ที่มา : (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อประเมินความอ่อนตัวของข้อไหล่ หลัง ข้อสะโพก และกล้ามเนื้อต้นขาด้านหลัง

คุณภาพของรายการทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่น 0.95

ค่าความเที่ยงตรง 1.00

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

กล่องเครื่องมือวัดความอ่อนตัว ขนาดสูง 30 เซนติเมตรมีสเกลของระยะทางตั้งแต่ค่าลบ ถึง ค่าบวก เป็นเซนติเมตร

วิธีการปฏิบัติ

1. ให้ผู้รับการทดสอบยืดเหยียดกล้ามเนื้อแขน ขาและหลัง (ก่อนทดสอบให้ถอดรองเท้า)
2. ผู้รับการทดสอบนั่งตัวตรง เหยียดขาตรงไปข้างหน้าให้เข่าตึงฝ่าเท้าทั้งสองข้างตั้งขึ้นในแนวตรงและให้ฝ่าเท้าวางราบชิดติดกับผนังกล่องวัดความอ่อนตัวฝ่าเท้าวางห่างกันเท่ากับความกว้างของช่วงสะโพกของผู้รับการทดสอบ
3. เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้รับการทดสอบยกแขนทั้ง 2 ข้างขึ้นในท่าข้อศอกเหยียดตรง และคว่ำมือให้ฝ่ามือทั้งสองข้างวางคว่ำซ้อนทับกันพอดีแล้วยื่นแขนตรงไปข้างหน้าแล้วให้ผู้รับการทดสอบค่อย ๆ ก้มลำตัวไปข้างหน้าพร้อมกับเหยียดแขนที่มือคว่ำซ้อนทับกันไปวางไว้บนกล่องวัดความอ่อนตัวให้ได้ไกลที่สุดจนไม่สามารถก้มลำตัวลงไปได้อีกให้ก้มตัวค้างไว้ 3 วินาทีแล้วกลับมาสู่ท่านั่งตัวตรงทำการทดสอบจำนวน 2 ครั้งติดต่อกันระเบียบการทดสอบ

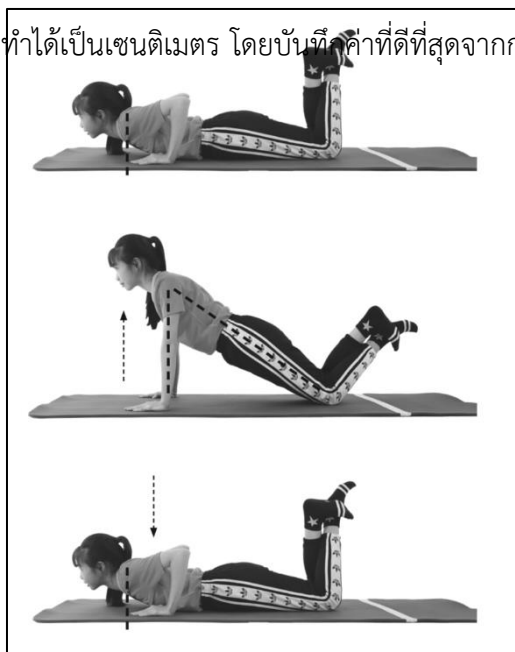
ระเบียบการทดสอบ

ในการทดสอบจะต้องถอดรองเท้า ทั้งนี้การทดสอบจะไม่สมบูรณ์และต้องทำการทดสอบใหม่ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ต่อไปนี้

1. มีการงอเข้าในขณะที่ยกตัวเพื่อยื่นแขนไปข้างหน้าให้ได้ไกลที่สุด
2. มีการโยกตัวช่วยขณะที่ยกตัวลง

การบันทึกคะแนน

บันทึกระยะทางที่ทำได้เป็นเซนติเมตร โดยบันทึกค่าที่ดีที่สุดจากการทดสอบ 2 ครั้ง

ต้นพื้นประยุกต์ 30 วินาที

(30 Seconds Modified Push Ups)

ที่มา : (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อวัดความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อแขนและกล้ามเนื้อส่วนบนของร่างกาย

คุณภาพของรายการทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่น 0.95

ค่าความเที่ยงตรง 1.00

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เบาะฟองน้ำ หรือโฟมรองพื้น
2. นาฬิกาจับเวลา 1/100 วินาที

วิธีการปฏิบัติ

1. ให้ผู้รับการทดสอบนอนคว่ำลำตัวเหยียดตรงบนเบาะฟองน้ำหรือเบาะรองอื่น ๆ ไขว่ขา
เกี่ยวกันแล้วอ้าขึ้นประมาณ 90 องศา

2. ฝ่ามือทั้งสองข้างวางคว่ำราบกับพื้นในระดับเดียวกับหัวไหล่ให้ปลายนิ้วชี้ตรงไปข้างหน้า โดยให้ฝ่ามือทั้งสองข้างห่างกันเท่ากับช่วงไหล่ข้อศอกงอแนบอยู่ข้างลำตัว

3. ในขณะที่เตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติให้ผู้รับการทดสอบออกแรงดันพื้นยกลำตัวขึ้นโดยหัวเข่าติดพื้น และให้แขนทั้งสองเหยียดตึง ตั้งตรงกับพื้น ลำตัวเหยียดตรงเป็นแนวเดียวกับสะโพกและต้นขา เข่าทั้งสองข้างชิดติดกันใช้เป็นจุดหมุนของการเคลื่อนไหวขณะทำการทดสอบเคลื่อนไหวสะโพกและต้นขาให้ยกขึ้นท่ามุมประมาณ 45 องศากับพื้น โดยให้เป็นแนวเส้นตรงกับลำตัว

4. เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้รับการทดสอบยุบข้อศอกลงให้ข้อศอกทั้งสองข้างงอท่ามุม 90 องศาในขณะที่แขนท่อนบนขนานกับพื้น แล้วให้เหยียดศอกและดันลำตัวกลับขึ้นไปเหยียดตรงอยู่ในท่าเดิม นับเป็น 1 ครั้ง ปฏิบัติต่อเนื่องกันจนครบ 30 วินาทีโดยให้ผู้รับการทดสอบพยายามให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด

ระเบียบการทดสอบ

1. ผู้ทดสอบจะต้องสังเกตลำตัวของผู้เข้ารับการทดสอบ ต้องให้เหยียดตรงเป็นแนวเดียวกับสะโพกและต้นขาแขนทั้งสองอยู่ในท่าเหยียดขึ้นให้ตึงก่อนจะยุบข้อศอกให้งอเพื่อการดันพื้น ขึ้น - ลง

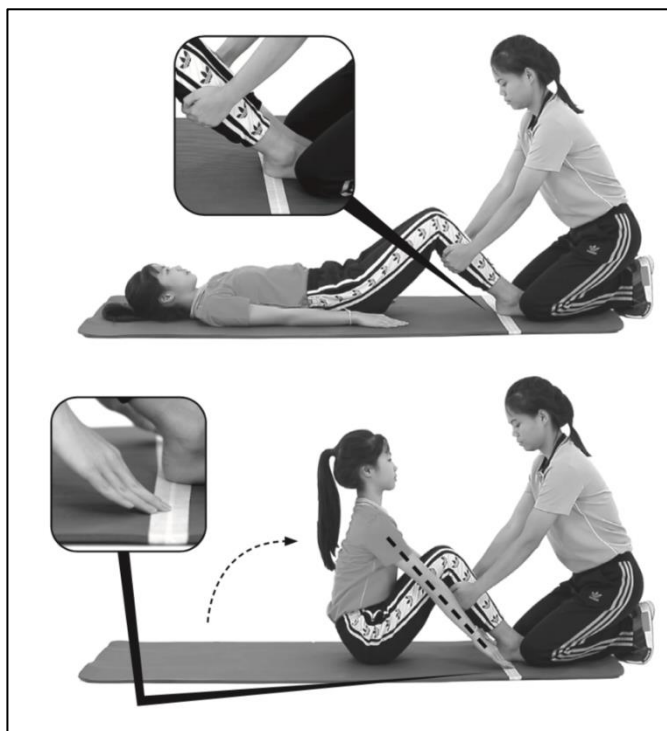
2. เข่าทั้งสองข้างของผู้รับการทดสอบจะต้องชิดติดกัน (หน้าขาส่วนบนต้องไม่สัมผัสพื้นและลำตัวต้องไม่แอ่น) และงอเข่า ยกปลายเท้าขึ้นให้ลอยพ้นพื้นและไขว้กันอยู่ตลอดเวลา

3. ในขณะที่ยุบข้อศอกลงดันพื้น บริเวณหน้าอกของผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องลดต่ำจนต้นแขนทั้งสองข้างขนานกับพื้น และลำตัวจะต้องตรงตลอดเวลา

4. ผู้รับการทดสอบสามารถหยุดพักระหว่างการทดสอบและสามารถปฏิบัติได้ตามเวลาที่เหลือ

การบันทึกคะแนน

บันทึกจำนวนครั้งที่ทำได้ถูกต้องภายในเวลา 30 วินาทีโดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบปฏิบัติเพียงครั้งเดียว

ลูก-นั่ง 60 วินาที (60 Seconds Sit Ups)

ที่มา : (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

ทดสอบความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อท้อง

คุณภาพของรายการทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่น 0.89

ค่าความเที่ยงตรง 0.92

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เบาะฟองน้ำ หรือโฟมรองพื้น
2. นาฬิกาจับเวลา 1/100 วินาที

วิธีการปฏิบัติ

1. ให้ผู้รับการทดสอบนอนหงายชันเข่าขึ้นให้เข้าทั้งสองอเป็นมุมประมาณ 90 องศาเท้าทั้งสองข้างวางราบกับพื้นโดยวางชิดกัน ให้สันเท้าทั้งสองข้างวางเป็นเส้นตรงในแนวระดับเดียวกัน แขนทั้งสองเหยียดตรงในท่าคว่ำมือวางแนบไว้ข้างลำตัว

2. ให้ผู้ช่วยทดสอบนั่งอยู่ที่ปลายเท้าของผู้รับการทดสอบ และใช้เข้าทั้งสองวางแนบชิดกับเท้าทั้งสองของผู้รับการทดสอบ ใช้มือทั้งสองจับยึดไว้ที่บริเวณใต้ข้อพับเข่าของผู้รับการทดสอบป้องกันไม่ให้ลำตัว ขา และเท้าเคลื่อนที่กักยกแขนทั้งสองข้างเหยียดตรงไปข้างหน้าให้ปลายนิ้วมือไปแตะที่เส้นตรงที่อยู่ในแนวระดับเดียวกัน

3. เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้รับการทดสอบยกลำตัวขึ้นเคลื่อนไปสู่ท่านั่งก้มลำตัวพร้อมสันเท้าทั้งสองข้างแล้วนอนลงกลับสู่ท่าเริ่มต้นให้สะบักทั้งสองข้างแตะพื้น นับเป็น 1 ครั้ง ปฏิบัติต่อเนื่องกันจนครบเวลา 60 วินาทีโดยให้ผู้รับการทดสอบพยายามทำให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุด

4. ผู้รับการทดสอบสามารถหยุดพักระหว่างการทดสอบและสามารถปฏิบัติต่อได้ตามเวลาที่เหลือผลการทดสอบให้นับจำนวนครั้งที่ทำได้ถูกต้องต่อเนื่อง

ระเบียบการทดสอบ

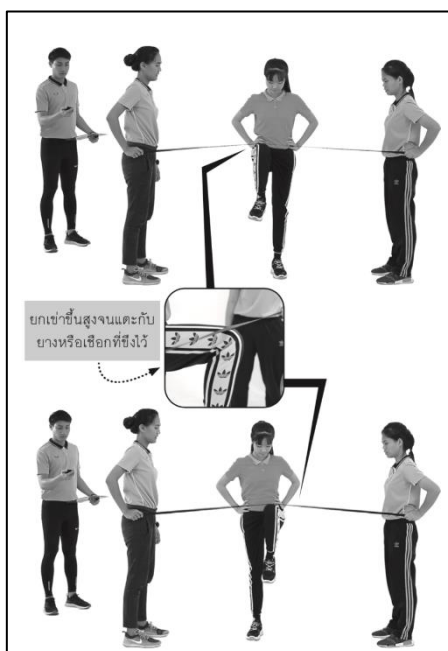
ในการทดสอบจะไม่นับจำนวนครั้งในกรณีต่อไปนี้

1. มือทั้งสองไม่ได้วางแตะที่พื้นข้างลำตัว เหมือนกับท่าเริ่มต้น
2. ในขณะที่กลับลงไปสู่ท่าเริ่มต้น สะบักทั้งสองข้างไม่แตะพื้น
3. ปลายนิ้วมือทั้งสองข้างยื่นไปแตะไม่ถึงเส้นที่อยู่แนวเดียวกับระดับสันเท้าได้
4. ผู้รับการทดสอบใช้มือในการช่วยยกตัวขึ้น เช่น ใช้มือดึงหรือเกี่ยวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หรือกางเกงที่สวมใส่หรือใช้ส่วนใดส่วนหนึ่งของแขนค้ำพื้น เพื่อช่วยในการยกลำตัวขึ้น

การบันทึกคะแนน

บันทึกจำนวนครั้งที่ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องในเวลา 60 วินาทีโดยให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติเพียงครั้งเดียว

ยืนยกเข้าขึ้นลง 3 นาที (3 Minutes Step Up and Down)

ที่มา : (สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

วัตถุประสงค์การทดสอบ

เพื่อประเมินความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด

คุณภาพของแบบทดสอบ

ค่าความเชื่อมั่น 0.89

ค่าความเที่ยงตรง 0.88

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. นาฬิกาจับเวลา 1/100 วินาที
2. ยางหรือเชือกยาว สำหรับกำหนดระยะความสูงของการยกเข้า

วิธีการปฏิบัติ

1. ให้ผู้รับการทดสอบเตรียมพร้อมในท่ายืนตรง เท้าสองข้างห่างกันเท่ากับความกว้างของช่วงสะโพกของผู้รับการทดสอบ ให้มือทั้งสองข้างจับไว้ที่เอว
2. กำหนดความสูงสำหรับการยกเข้าของผู้รับการทดสอบแต่ละคน โดยกำหนดให้ผู้รับการทดสอบยกเข้าขึ้นสูงให้ต้นขาขนานกับระดับพื้น (เข่างอทำมุมกับสะโพก 90 องศา) ให้ใช้ยางเส้นหรือเชือกขึงไว้เพื่อเป็นจุดอ้างอิงระดับความสูงสำหรับการยกเข้าในแต่ละครั้ง
3. เมื่อได้ยินสัญญาณ "เริ่ม" ให้ผู้รับการทดสอบยกเข้าขึ้นสูงจนแตะกับยางที่ขึงไว้ (ต้นขาขนานกับระดับพื้น) กึ่งกลางต้นขาสัมผัสกับแนวยางเส้นหรือเชือกที่ขึงไว้ แล้ววางลงสลับกับการยกขาอีกข้างขึ้น ปฏิบัติเช่นเดียวกัน นับเป็น 1 ครั้ง ให้ยกเข้าขึ้น-ลงสลับขวา-ซ้าย อยู่กับที่ (ห้ามวิ่ง) ปฏิบัติต่อเนื่องกันไปจนครบ 3 นาทีโดยให้ผู้รับการทดสอบพยายามยกให้ได้จำนวนครั้งมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ระเบียบการทดสอบ

การทดสอบจะไม่สมบูรณ์ในกรณีดังต่อไปนี้

1. ผู้รับการทดสอบยกเข้าแต่ละข้างสูงไม่ถึงระดับแนวยางเส้นหรือเชือกที่ซึ่งกำหนดไว้
2. ผู้เข้ารับการทดสอบใช้การวิ่งยกเข้าสูงแทน

การบันทึกคะแนน

บันทึกจำนวนครั้งที่สามารถยกเข้าถึงระดับความสูงที่กำหนดให้ภายในเวลา 3 นาที โดยนับจำนวนครั้งจากขาที่ยกทีหลังสัมผัสพื้น ให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติเพียงครั้งเดียว

แบบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุ 15-16 ปี)

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....ห้อง.....
 วัน/เดือน/ปีเกิด.....อายุ.....เพศ.....

รายการ ที่	รายการทดสอบ	ผลการทดสอบ	หน่วย	ค่าสมรรถภาพ
1.	น้ำหนัก		(กิโลกรัม)	
2.	ส่วนสูง		(เมตร)	
3.	นั่งงอตัวไปข้างหน้า		(เซนติเมตร)	
4.	ดันพื้นประยুক্ত 30 วินาที		(ครั้ง)	
5.	ลุก-นั่ง 60 วินาที		(ครั้ง)	
6.	ยืนยกเข่าขึ้นลง 3 นาที		(ครั้ง)	
รวมค่าสมรรถภาพทางกาย				
ค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกาย				

ลงชื่อ.....

ผู้บันทึก

วันที่ทำการทดสอบ

...../...../.....

เกณฑ์มาตรฐานรายการดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
พอมมาก	0.8
พอม	2.4
สมส่วน	4
ท้วม	2.4
อ้วน	0.8

เกณฑ์มาตรฐานรายการดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/เมตร*2)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	พอมมาก	พอม	สมส่วน	ท้วม	อ้วน	พอมมาก	พอม	สมส่วน	ท้วม	อ้วน
15	12.72 ลงมา	12.73- 18.65	18.66- 23.24	23.25- 27.41	27.42 ขึ้นไป	13.65 ลง มา	13.66- 19.65	19.66- 23.80	23.81- 27.89	27.90 ขึ้นไป
16	13.30 ลงมา	13.32- 18.57	18.58- 23.60	23.61- 28.20	28.21 ขึ้นไป	13.88 ลง มา	13.89- 20.06	20.07- 24.34	24.35- 28.47	28.48 ขึ้นไป

ที่มา : (สำนักงานวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอ่อนตัว (Flexibility)

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการนั่งงอตัวไปข้างหน้า (เซนติเมตร)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 8	8-13	14-19	20-24	มากกว่า 24	น้อยกว่า 8	8-14	15-20	21-26	มากกว่า 26
16	น้อยกว่า 8	8-13	14-19	20-25	มากกว่า 25	น้อยกว่า 9	9-14	15-21	22-27	มากกว่า 27

ที่มา : (สำนักงานวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการด้านพื้ประยุกต์ 30 วิ (ครั้ง)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 15	15-22	23-29	30-37	มากกว่า 37	น้อยกว่า 13	13-29	20-26	27-33	มากกว่า 33
16	น้อยกว่า 16	16-22	23-29	30-36	มากกว่า 36	น้อยกว่า 15	15-21	22-28	29-36	มากกว่า 36

ที่มา : (สำนักงานวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของกล้ามเนื้อ

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการลุก-นั่ง 60 วิ (ครั้ง)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 21	21-30	31-39	40-49	มากกว่า 49	น้อยกว่า 19	19-26	27-35	36-44	มากกว่า 44
16	น้อยกว่า 22	22-31	32-40	41-49	มากกว่า 49	น้อยกว่า 20	20-28	29-37	38-46	มากกว่า 46

ที่มา : (สำนักงานวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

เกณฑ์มาตรฐานรายการสมรรถภาพทางกาย ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต

เกณฑ์การให้คะแนน (ผู้ชายและผู้หญิง)	คะแนน
ต่ำมาก	0.8
ต่ำ	1.6
ปานกลาง	2.4
ดี	3.2
ดีมาก	4

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกาย รายการยืนยกเข้า 3 นาที (ครั้ง)										
อายุ	เพศชาย					เพศหญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
15	น้อยกว่า 105	105-130	131-155	156-175	มากกว่า 175	น้อยกว่า 102	102-124	125-147	148-164	มากกว่า 164
16	น้อยกว่า 107	107-131	132-156	157-175	มากกว่า 175	น้อยกว่า 103	103-125	126-149	150-171	มากกว่า 171

ที่มา : (สำนักงานวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562)

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ง-1 ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ตกร่วมกับกรณีศึกษา

ง-2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

ง-2 ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา 5 ด้าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ง-1 ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก่วมกับกรณีศึกษา

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
แผนที่ 1 ทักษะการรับ – ส่ง	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
แผนที่ 2 ทักษะการรับ – ส่ง แบบเคลื่อนที่	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
แผนที่ 3 ทักษะการเลี้ยงอยู่กับที่และเคลื่อนที่ด้วย ความเร็ว	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
แผนที่ 4 ทักษะการเลี้ยงเปลี่ยนทิศทาง	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
แผนที่ 5 ทักษะการยิงประตู	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
แผนที่ 6 ทักษะการเลย์อัป	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
แผนที่ 7 ทักษะการเล่นเกมป้องกัน	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
แผนที่ 8 ทักษะการเล่นเกมรุก	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
รวม							0.80	

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาพลศึกษา ด้านคุณธรรม (MQ)

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ					ผลรวม ของ คะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
รวม							1.00	ใช้ได้

[illegible][illegible]

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาพลศึกษา ด้านทักษะ (SQ)

[illegible]

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 วิชาพลศึกษา ด้านสมรรถภาพทางกาย (PQ)

[illegible]

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายชยุต จุบริรัมย์
วัน เดือน ปี เกิด	20 เมษายน 2540
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2564
ที่อยู่ปัจจุบัน	26 หมู่ที่ 4 ตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000